

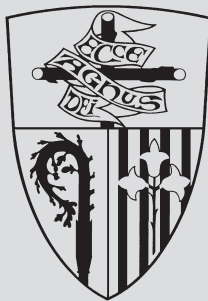

**Bisbat
de Lleida**

Butlletí oficial

2024

**T. CXXX
N. 7-8-9-10-11-12**

BUTLLETÍ OFICIAL DEL BISBAT DE LLEIDA

T. CXXXI - N. 7 - 8 - 9 - 10 - 11 - 12

Juliol - Agsot - Setembre - Octubre - Novembre - Desembre 2024

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDEX

Diòcesi

Introducció	191
-------------------	-----

Actuacions Episcopals:

Nomenaments	192
--------------------------	-----

Decrets

Consentiment Associació Privada <i>Fieles Hakuna</i>	194
Junta Associació Apostolat de la Lectura	195
Estatuts Reial i Venerable Congregació M. Déu Dolors	196
Reglament intern de la Casa Sacerdotal.....	197
Creació Oficina de Transparència	198
Pla de Transparència del Bisbat	201
Pia Unión para el Apostolado de la Lectura	214
Convocatòria del Jubileu	215

Autoritzacions

Autoritzacions habituals	217
--------------------------------	-----

Donacions

Donacions 2n semestre 2024.....	218
---------------------------------	-----

Confirmacions

Primer semestre	219
-----------------------	-----

Comunicacions del Sr. Bisbe

Cartes i comunicats diversos.....	220
-----------------------------------	-----

Organismes col·legiats:

Consell de Pastoral

Sessió del dia 11 de juny de 2024	231
---	-----

Consell Presbiteral

Sessió del dia 6 de juny de 2024	233
--	-----

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 18 de juny de 2024	236
---	-----

Vicaria General:

Comunicats diversos	239
----------------------------------	-----

Pla de Pastoral

Pla de Pastoral per al curs 2024/2025	243
---	-----

Vicaria Judicial:

Informe de l'any 2024	247
------------------------------------	-----

Secretaria General - Cancelleria:

Cessaments	248
Estadístiques de les dades sacramentals	249
Crònica sobre el nou orgue de la Catedral.	250
Carta als rectors de la Diòcesi.....	252
Suport candidatura Pont de Suert al Recercat 2026 ...	253
Nota sobre la col·lecta a favor afectats per la DANA...	255

Vida Diocesana

Necrològica

Mn. Manuel Beúnza Nain.....	257
-----------------------------	-----

Recull de notícies de la Diòcesi

2n semestre 2024.....	258
-----------------------	-----

Glosses dominicals del Sr. Bisbe

2n semestre 2024.....	278
-----------------------	-----

Conferència Episcopal Tarraconense

Comunicats de la CET:

Comunicat de la reunió núm. 257.....	311
--------------------------------------	-----

Conferència Episcopal Espanyola

125 Assemblea Plenària:

Roda i nota de premsa.....	313
----------------------------	-----

126 Assemblea Plenària:

Roda i nota de premsa.....	319
----------------------------	-----

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges

IV Jornada Mundial dels Avis i de les Persones Grans .	325
Jornada Mundial Pregària per la Cura de la Creació ...	329
110a Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat.....	334
Jornada Mundial de l'Alimentació	337
98a Jornada Mundial de les Missions	339
VIII Jornada Mundial dels Pobres	344
XXXIX Jornada Mundial de la Joventut	348
Urbi et Orbi. Nadal 2024.....	353

Introducció al Butlletí Oficial del Bisbat

L'any 2024 acaba amb l'obertura del Jubileu, una crida que ens fa el Papa Francesc a viure el futur amb Esperança en uns moments de grans incerteses al món. Les situacions de conflicte bèl·lic, el sorgiment de lideratges polítics amb aires autoritaris o les catàstrofes naturals ens ho posen difícil a l'hora d'entomar amb alegria aquest Any Sant. La catàstrofe provocada per la DANA a València ha marcat dramàticament aquest final d'any. Amb tot, l'esperit de solidaritat i de fraternitat que s'ha despertat en vers les víctimes és, en sí mateix, un signe esperançador en aquests temps tan convulsos. Des de la nostra diòcesi es van reproduir les accions solidàries, i la catedral de Lleida també va voler testimoniar el dol per les víctimes i el suport als afectats amb una missa a la catedral.

Aquest segon semestre d'any també serà recordat a Lleida per l'estrena del nou orgue de la catedral. El 29 de setembre es va veure culminat un ambiciós projecte que, per les seves característiques ha tingut un ampli ressò mediàtic. La donació de l'orgue per part de la fundació japonesa Ueno Gauken i, sobretot, el llarg viatge per mar de l'instrument fins arribar a la seva actual ubicació, el seu procés de muntatge i afinació i, finalment, el concert d'inauguració amb la presència, entre altres, del president de la Generalitat, Salvador Illa, han marcat un dels moments àlgids d'aquests mesos.

Al costat d'aquest moment alegre, també n'hem tingut altres que ens han entristit, com el de la marxa de la comunitat claretiana de Lleida després de 140 anys de presència a la ciutat. El comiat a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret va mostrar l'estima del barri de Balàfia pels tres pares que han estat a Lleida fins aquest estiu.

També hi ha hagut un altre comiat, en aquest cas el de mossèn Norberto Sepahoco, que se n'ha tornat a Guinea Equatorial després d'un temps en missió entre nosaltres. Per contra, s'ha incorporat un altre sacerdot, mossèn Héctor Adriano Restrepo, procedent de Colòmbia. I també temps de celebració pels 70 anys de les ordenacions dels sacerdots Jordi Pardell, Natividad Espot i Joan Esquerda.

Teniu a les mans el recull de l'activitat que ha generat el Bisbat de Lleida en aquests darrers sis mesos, a les portes d'un 2025 que serà l'any del Jubileu de l'Esperança i que ben segur obrirà nous reptes i expectatives.

*Delegació de Mitjans de Comunicació Social
del Bisbat de Lleida.*

Actuacions Episcopals

Nomenaments

Juliol

Dia 12

Sr. Joan Carles Nicuesa Vilardell, nomenat Delegat Episcopal de Càritas Diocesana de Lleida.

Setembre

Dia 1

Mn. Josep Antoni Jové Camí, nomenat Consiliari del Moviment Vida Creixent.

Mn. Víctor Martínez Mateu, nomenat Rector de la Parròquia de Sant Antoni Maria Claret.

Mn. Jaume Pons Bosch, nomenat Rector *in solidum* de la Unitat Pastoral de Capponet (parròquies de la Sgda. Família i Sta. Teresa Jornet).

Mn. Alexandru Balatchi, nomenat rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu de Sucs, de la Mare de Déu del Roser de Giménells i de l'església de Sant Josep Obrer del Pla de la Font.

Sra. Natalia Rubio Moreno, nomenada Directora del Col·legi Episcopal Verge de l'Acadèmia de Lleida.

Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé, nomenat Promotor de Justícia.

Mn. Luis Manuel Pérez Zambrano, nomenat Diaca al servei pastoral de la parròquia de Sant Llorenç de Lleida i d'aquelles on pugui ser necessària la seva col·laboració.

Mn. Luis Manuel Pérez Zambrano, nomenat Director del Departament de Patrimoni Immoble de la Diòcesi de Lleida.

Sra. Montserrat Sánchez García, nomenada Responsable diocesana de l'Àrea d'Espiritualitat.

Sr. Manuel Díaz Martos, nomenat Responsable diocesà de l'Àrea d'Evangelització.

Sr. Joan Carles Nicuesa Vilardell, nomenat Responsable diocesana de l'Àrea d'Acció caritativa.

Mn. Lucas Francisco Evung Edjang, nomenat Membre de l'Equip de Pastoral de la Salut de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida.

Mn. Francisco José Ribas Fragero, nomenat Membre de l'Equip de Pastoral de la Salut de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida.

Dia 9

Mn. Santiago Mataix Gabaldón, nomenat Membre de l'Equip de Pastoral de la Salut de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida.

Octubre

Dia 15

Mn. Héctor Adriano Restrepo Álvarez, nomenat Rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les de les localitats d'Adons, Castellars, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Malpàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Saraís, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Viu de Llevata i Viuet.

Mn. Jofred Antonio Randón Ramírez, nomenat vicari de la Unitat Pastoral formada per les parròquies de la Mare de Déu del Carme i Sant Joan Baptista de Lleida.

Dia 24

Sra. Antonieta Mateus Gorgues, nomenada Directora en funcions de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida, IREL.

Mn. Manel Mercadé Melé, nomenat Delegat Diocesà de Pastoral Vocacional.

Sra. Antonieta Mateus Gorgues, nomenada Representant del Bisbat de Lleida en el Patronat del Col·legi Mare de Déu de Montserrat, de les Borges Blanques.

Dia 30

Sra. Maria Marquès Camí, nomenada Directora de l'Oficina de Transparència de la Diòcesi de Lleida.

Decrets

Consentimiento para que la *Asociación Privada de Fieles Hakuna* pueda establecerse en la Diócesis de Lleida

Habida cuenta que la *Asociación Privada de Fieles Hakuna*, aprobada por Decreto de 27 de octubre de 2017 del Arzobispo de Madrid, Mons. Carlos Osoro Sierra, cuya finalidad expresada sintéticamente, es la de fomentar actividades espirituales, formativas y de acción social y queda recogida en los Estatutos que han presentado ante este obispo (Art. 3), ha solicitado de manera mas explícita el reconocimiento y aprobación de la misma para que pueda realizar su trabajo apostólico en esta Diócesis de Lleida, considerando que en carta del 29 de junio de 2022, dirigida a su presidente, se le transmitía el consentimiento expreso y formal de este obispo para que pudiese desarrollar su labor en esta Diócesis, y dado que es competencia propia del obispo diocesano el fomentar las diversas formas de apostolado, así como cuidar de que todas las actividades apostólicas se coordinen bajo su dirección y según los planes pastorales de la diócesis, siempre respetando el carácter propio de cada una (Código de Derecho Canónico, c. 394),

Decreto,

otorgar el consentimiento requerido, de acuerdo con el c. 312, para que la *Asociación Privada de Fieles Hakuna* pueda establecerse en la Diócesis de Lleida y cumplir los fines definidos en sus Estatutos, sin perjuicio de las orientaciones y normas de esta Diócesis en su apostolado y funcionamiento, considerando que, desde el respeto a la autonomía de las asociaciones privadas, se deberá someter a la acción pastoral de la Diócesis, evitando la dispersión de fuerzas y procurando que el ejercicio del apostolado se ordene al bien común, aceptando para ello las directrices y supervisión de su obispo, autoridad eclesiástica de la diócesis (c. 323), y el régimen de dicha autoridad a la que corresponde cuidar que en ella se conserve la integridad de la fe y de las costumbres, y evitar que se introduzcan abusos en la disciplina, pudiendo y debiendo visitarla (c. 305) para el conocimiento de que todo ello es así.

Poniendo en manos del Padre el buen hacer de la Asociación, bendigo la labor que están iniciando con los jóvenes en la Iglesia y firmo el presente

Decreto para su validez y cumplimiento, en Lleida, el diez de julio de dos mil veinticuatro.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Junta de l'Associació de l'Apostolat de la Lectura de Lleida

Salvador Giménez Valls, per la Gràcia de Déu i de la Santa Seu, Bisbe de Lleida, en observar la documentació requerida per a nomenar la nova Junta Directiva de l'Associació per a l'Apostolat de la Lectura de Lleida i el fet que els seus Estatuts s'han d'adequar al nou Codi de Dret Canònic (1983), tot considerant els canons 120§1, 318 i 320,

Decreto,

la nul·litat per defecte de forma del nomenament amb el que, en data 22 de març de 2024, es designaven com a nova Junta de l'Associació de l'Apostolat de la Lectura de Lleida, la **Sra. María Carmen Coscolla Romeu** en el càrrec de Presidenta, la **Sra. Dolores Salguero Perea** com a Secretària, i la **Sra. Dolores Lizaso Otegui** en el càrrec de Tresorera, quedant dit nomenament sense vigor ni efecte en qualsevol actuació possible que hagin pogut fer o que tingueren previst fer en el futur.

Per a la seva validesa i compliment, ho signo a Lleida, el quinze de juliol de dos mil vint-i-quatre.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Estatuts de la Reial i Venerable Congregació de la Mare de Déu dels Dolors de Lleida

Vistos els Estatuts de la Reial i Venerable Congregació de la Mare de Déu dels Dolors de Lleida, amb domicili a Lleida, al carrer Cavallers 26 d'aquesta ciutat, i la resta de documentació presentada, juntament amb la sol·licitud per a l'erecció de la mateixa com a Associació Pública de Fidels (c. 30 I§ 1 i 3), considerant que d'aquesta documentació resulta evident la seva conformitat amb l'esperit del Concili Vaticà II, amb el Concili Provincial Tarraconense, i que s'ajusta al vigent Codi de Dret Canònic, aprovat el 25 de gener de 1983, en especial en el que disposen els canons 298-320 i 327-329, per les presents lletres

Decreto,

Primer: Erigir la Reial i Venerable Congregació de la Mare de Déu dels Dolors, de Lleida, com a Associació Pública de Fidels (c. 30 I§ 3).

Segon: Concedir-li personalitat jurídica per a que pugui actuar en aquesta Diòcesi, segons s'estableix en les normes eclesiàstiques i civils vigents (c. 313).

Tercer: **Aprovar els Estatuts de la Reial i Venerable Congregació de la Mare de Déu dels Dolors de Lleida.** Es retornarà a la Congregació un exemplar dels Estatuts aprovats, amb la "Diligència" de la seva legalització, conservant se un altre exemplar en la Secretaria General d'aquest Bisbat. Aquests Estatuts es proclamaran el 15 de setembre de 2024, festivitat de la Mare de Déu.

Quart: S'autoritza la seva inscripció en el Registro de Entidades Religiosas del Ministerio de la Presidencia i en la Direcció General d'Assumptes Religiosos de la Generalitat de Catalunya, previs els tràmits pertinents.

Lleida, 13 de setembre de 2024

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Reglament Intern de la Casa Sacerdotal

Tenint en consideració que alguns mossens han demanat l'elaboració d'un Reglament Intern pel millor funcionament de la Casa Sacerdotal de la nostra diòcesi, recordant que existeix un Decret de l'any 2015, signat pel bisbe Piris, titulat *Remodelació de Càrrecs i Funcions a la Casa Sacerdotal de Lleida*, el qual fonamentalment posa en relleu les funcions i les tasques diàries de la Congregació Marta i Maria, amb la què la Diòcesi manté un Conveni de col·laboració, segons el qual una comunitat de religioses atén la Casa, es va redactar un esborrany de reglament que va ser presentat i treballat pel Consell Episcopal i el Consell Presbiteral, per les presents lletres

Decreto,

Primer: Aprovar el Reglament Intern de la Casa Sacerdotal de Lleida, el qual consta de 28 articles i s'aplicarà als residents i a la comunitat de religioses de la Congregació Marta i Maria què en té cura i atent la Casa.

Segon: El Decret de l' any 2015, signat pel bisbe Piris, titulat *Remodelació de Càrrecs i Funcions a la Casa Sacerdotal de Lleida*, es manté en vigor en tot allò que no hagi estat modificat pel present Reglament.

Tercer: Igualment es manté vigent el Conveni de col·laboració amb la Congregació Marta i Maria, segons el qual una comunitat de religioses atén la Casa amb un habitatge propi.

Lleida, 18 d'octubre de 2024

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Creació Oficina de Transparència

Els cristians tenim la nostra identitat en el Crist, Fill de Déu, i la seva Paraula, recollida en la Bíblia, ens mostra la seva voluntat, ens condueix en la manera en què hauríem d'entendre la vida i ens és la norma d'actuació que hauríem de seguir per tal de ser-ne realment com Ell va crear l'ésser humà.

La humanitat, però, feble i procliu a deixar-se emportar per l'ego, amb els diferents graus d'absència de l'amor, que pot arribar a ser total, claudica davant interessos, moltes vegades no gaire reals, que justifica com el bé del col·lectiu del que es tracta, l'interès comú, la conveniència del moment,... apaivagant la veritat que n'és l'única manera de donar vida a la justícia i de defensar l'amor.

En aquest sentit hem de tenir com a lema de les nostres vides el que ens diu l'evangelista Joan: *la veritat us farà lliures* (Jn 8, 32), i només ella ens permetrà abandonar les maneres de l'home vell del que parlà Sant Pau, i seguir el seu consell: *revestiu-vos de l'home nou, creat a imatge de Déu en la justícia i la santedat que neixen de la veritat* (Ef 4, 24). Això perquè *els fruits de la llum són bondat, justícia i veritat* (Ef 5,9).

Així doncs, cerquem la transparència de les nostres accions, sense voler ser aquells estratègies de saló que miren la manera de guanyar posicions amb els subterfugis, les amagades que els hi convé en cada moment, portar sempre una carta oculta que no es conegui,... tot per aconseguir sorprendre l'adversari i desfer la seva línia d'actuació. Siguem sincers, juntament amb la humilitat, la senzillesa i la modèstia necessàries per reconèixer la nostra realitat i diguem *sí, quan és sí; no, quan és no. El que es diu de més, ve del Maligne* (Mt 5,37) i ens allunya de l'amor, de la justícia i de la veritat, allunyant-nos dels nostres conciutadans, els nostres germans. *Digueu sí, quan és sí; no, quan és no* (Jm 5, 12), només això ajudarà a que ens coneguim.

En aquest sentit i cercant que la nostra Església Diocesana sigui clara i se la pugui conèixer en tota la seva realitat, tant en les seves febleses com en les capacitats que la fan forta,

Decreto,

1r Que dins l'àmbit de la Cúria Diocesana es creï l'Oficina de Transparència amb la finalitat de vetllar per tal que es conegui la realitat de la nostra Diòcesi i aquesta estigui a l'abast de qualsevol persona que necessiti, o simplement vulgui, conèixer les dades referents a la seva activitat, la seva dedicació, els fons amb els que compta i l'ús que se'n fan d'ells.

2n Que l'àmbit de competència sigui la Diòcesi en general, tot i que pugui haver parts d'aquesta que, al seu tom, també ofereixin la informació relativa a la seva entitat.

3r Salvaguardant la discreció relativa a la intimitat de les persones, i a aquells actes o accions que precisin d'un tractament amb delicadesa per la naturalesa de l'assumpte així com el que es refereix al secret confiat en confessió o en una cerca d'orientació espiritual, l'Oficina de Transparència del Bisbat de Lleida haurà de facilitar, de *motu propi*, la informació relativa a la seva realitat incardinada en la vida quotidiana de la que forma part i de la que els seus membres són participants.

4t Al cap davant de l'Oficina de Transparència hi haurà un director nomenat pel Sr. Bisbe, el qual rebrà l'encàrrec de fer-la funcionar i mantenir-la actualitzada per tal que la informació que faciliti sigui l'adequada, actual, veraç, contrastada i fidedigna. Per desenvolupar aquesta funció podrà formar un equip de persones que cooperin en aquesta tasca i es valdrà dels mitjans de difusió de que compta el Bisbat, especialment el Butlletí Oficial del Bisbat i la pàgina web.

Estructuralment, aquesta oficina dependrà de la Secretaria General del Bisbat i mantindrà relació amb la Delegació Diocesana de Mitjans de Comunicació, així com dels altres departaments dels que necessiti informació. Fonamentalment, les seves funcions seran:

- oferir les dades que es considerin oportunes per tal que es conegui l'Església Catòlica de la Diòcesi de Lleida;
- treballar per oferir una imatge de l'Església adequada a la realitat, la qual ajudi al seu coneixement real davant la nostra societat;
- supervisar la informació que n'és matèria de transparència

Caldrà que el Director de l'Oficina de Transparència estigui atent als continguts que conformen l'essència definitiva de la Diòcesi i segueixi el protocol d'actuació en la gestió de la transparència com a eina per la realització de la seva tasca.

5è L'acció comunicativa de l'Oficina de Transparència estarà encaminada a facilitar les dades, el més actuals i reals que es puguin disposar, essent el nivell mínim d'informació aquells paràmetres que marqui la reglamentació jurídica que li sigui aplicable, en tant que el nivell màxim vindrà donat per la necessitat informativa i de comunicació, des de l'ànim del Bisbat de voler mostrar-se tal com és. El marc jurídic, en el moment de la constitució d'aquesta oficina, és el marcat per les següents lleis:

Dins l'àmbit de la legislació civil a Espanya:

- *Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno* (d'àmbit estatal).
- *Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern* (l'àmbit d'aplicació de la qual és Catalunya).

- *Ley Orgánica 3/2018 de protección de datos personales y garantía de los derechos digitales (LOPD-GDD)* que desenvolupa l'aprovada a nivell europeu l'any 2016 (*Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD)*), la qual va entrar en vigor el 25 de maig de 2018.

Dins l'àmbit de l'Església:

- CIC (c 471).
- *Decreto General de la Conferencia Episcopal Española sobre la Protección de Datos de la Iglesia Católica en España*, aprovats per la *recognitio* de la Congregació per als Bisbes de la Santa Seu amb data 22 de maig de 2018.

Tot considerant que també s'hauran de contemplar les disposicions que les puguin desenvolupar, les pròpies del Règim Local i aquelles que en el temps es vagin modificant.

6è El desenvolupament de la transparència en la informació estarà regit i orientat pel ***Pla de Transparència del Bisbat de Lleida***, el qual s'aprova i s'adjunta a aquest decret.

Per la seva validesa i compliment, ho signa el Bisbe de la Diòcesi de Lleida, el vint-i-vuit d'octubre de dos mil vint-i-quatre.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Pla de transparència del Bisbat de Lleida

Criteris per l'organització i la bona pràctica de la transparència al Bisbat

Els preliminars sobre transparència

- És bo començar per pensar què es el que esperaria «l'usuari» i fer per tal de publicar-lo dient la veritat, tot i que no cal que sigui tota la veritat perquè hi ha coses que no li interessaran, o no convindrà que surtin a la llum amb tant detall.
- Sempre es tindrà en compte que és obligatori donar la informació que mana la llei, essent aquest el mínim, tot i que l'interès propi, però, ens durà a donar aquella informació que considerem necessària i oportuna.
- A més a més, la bona pràctica de la transparència ens durà a mostrar les dades necessàries per al coneixement del Bisbat, sense que ningú ho hagi demanat.

De la finalitat de la transparència

- Donar a conèixer el que demana l'objectiu de la transparència: que es conegui el treball i l'esforç realitzat pel bé de la societat amb els recursos d'interès general que aquesta ens ha facilitat, i mostrar en què s'han invertit aquests recursos.

De com actuar

- La transparència es refereix a qualsevol situació en la que es trobi qualsevol representant del Bisbat, en la que se li hagi interpellat sobre una qüestió concreta.
- Cal ser conscients de que els mitjans des dels que es portarà a terme la transparència seran qualsevol des dels que ens estem comunicant. S'ha de considerar, doncs, que tant programes de radio, com publicacions de qualsevol tipus, estaran donant una imatge de l'Església Catòlica a Lleida, raó per la qual caldrà tenir cura de no amagar ni donar la impressió de que s'amaga informació sobre un tema, i persuadir de que la nostra aportació és veraç.
- Davant situacions excepcionals i sobtades, s'haurà d'actuar amb prudència, aportant només aquelles dades que siguin d'interès rellevant per conèixer la situació, i, sobre tot, per garantir la seguretat de les persones i, si és el cas, preservar la seva dignitat.

- Sempre s'haurà de tenir en compte la importància de la web en l'àmbit informatiu i que és la presència de qualsevol entitat entre els conciutadans.
- S'ha de seleccionar el que es publica i fer-lo de forma comprensiva, mirant que s'ha publicat el que és rellevant.
- La pàgina web s'ha de mantenir al dia i "de forma immediata".
- Els responsables d'actualitzar la informació s'han de mantenir en constant suspens i expectació, "si baixes la guàrdia i dius prou estàs perdut".
- S'ha de pensar que sempre es pot informar millor; hem de pensar que sempre podem millorar el que fem.
- La diòcesi aplicarà els mecanismes de revisió i correcció tant sobre el funcionament dels diferents òrgans que en depenen d'ella, com de la manera en que es transmet la informació necessària per a que es conegui el seu funcionament. En el cas que ho considerés necessari, la diòcesi encarregaria una auditoria externa, independent dels esmentats mecanismes.
- La Diòcesi de Lleida, en tant que entitat que rep recursos de interès general, es sotmetrà a qualsevol auditoria de caràcter obligatori que sigui prescrita per un organisme públic competent per fer-ho.
- A les entitats se les pot classificar, segons la seva transparència, en
 - transparents: mostren el que són i com són; des de fora, així, se les pot conèixer.
 - translúcides: deixen passar la llum, però no es distingeixen els objectes.
 - opaques: no deixen veure res del seu interior.

Dels criteris a seguir

- Cal tenir criteris organitzatius per tal de poder respondre a resoldre qualsevol situació en el moment que aparegui.
- Així mateix cal valorar i seguir criteris de veracitat, discreció i prudència, i respectar sempre el dret a la intimitat de les persones, a la seva privacitat i a la bona fama dels afectats.

El que es necessita a la nostra diòcesi

- En matèria de transparència, a la diòcesi necessitem:
 - crear una oficina de transparència,
 - anomenar un responsable de transparència,
 - establir uns objectius
 - comentar els objectius per tal que siguin assumits per tots,

- dissenyar quin tipus d'informació convé donar per a que es conegui la diòcesi,
- mantenir la informació al dia per a que realment sigui eficaç.

Dels mitjans habituals de comunicació del Bisbat

- A banda de l'actitud personal amb la que ens comuniquem i dels diferents mitjans dels que es disposi, cal considerar que el Butlletí Oficial de la Diòcesi i la seva pàgina Web són els mitjans oficials amb els que compta el Bisbat per informar.
- Respecte a la pàgina web, per la seva immediatesa en la comunicació i la capacitat de ser consultada en temps real, caldrà tenir-la al dia amb tota la eficàcia, eficiència i efectivitat possible.
- A la pàgina web serà convenient tenir un portal de transparència que indiqui de manera concreta aquelles dades que defineixen la vida i el tarannà de la diòcesi.
- S'ha de tenir present que el que no hi és a la web, no existeix.

Dels efectes de la transparència

- S'ha de considerar sempre la importància de la confiança i que aquesta és generada per la veritat i la sinceritat, així com per la coherència.
- La confiança que es té en una entitat neix de la transparència, el bon govern i el compromís social que aquesta tingui.
- L'excés d'informació que es faciliti pot provar, com a conseqüència de l'allau d'informació i la impossibilitat d'assumir-la, l'opacitat que no volíem tenir.
- La transparència voluntària és de màxima importància perquè ens parla de l'actitud dels responsables de l'entitat i de la claredat d'aquesta mateixa.

Els perjudicis de la manca de transparència

- No ser transparent provoca la pèrdua de la confiança en la institució.
- Davant l'opacitat es reacciona amb el recel i la sospita.
- “La corrupció del que és el millor, és el pitjor.”

Fonamentació jurídica

La redacció del present Pla de Transparència i el seu posterior desenvolupament, troben la fonamentació jurídica en les lleis vigents que en fan referència en la nostra societat en el moment del seu redactat:

Dins l'àmbit de la transparència en la legislació civil a Espanya:

- *Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno* (d'àmbit estatal).
- *Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern* (l'àmbit d'aplicació de la qual és Catalunya).
- Tot considerant que també s'hauran de contemplar les disposicions que les puguin desenvolupar, les pròpies del Règim Local i aquelles que en el temps es vagin modificant.
- En el suposat que s'experimentessin modificacions en aquest marc legal, aquestes s'haurien de reflectir en el Pla de Transparència en la mida que afectessin al seu contingut o l'àmbit d'aplicació, modificant la redacció o substituint-lo totalment per un nou pla.

Dins l'àmbit de la protecció de dades en la legislació civil a Espanya:

- Així mateix, la pràctica de la transparència a la Diòcesi de Lleida, i amb ella tant el Pla de Transparència del Bisbat com l'Oficina que s'encarregarà de dur-lo a terme, hauran de contemplar i complir el que disposa, dins l'àmbit de la legislació civil a Espanya, la *Ley Orgánica 3/2018 de Protección de Datos Personales y garantía de los derechos digitales (LOPD-GDD)* que desenvolupa l'aprovada a nivell europeu l'any 2016 (*Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD)*), la qual va entrar en vigor el 25 de maig de 2018.

Dins l'àmbit de l'Església

- CIC (c 471).
- *Decreto General de la Conferencia Episcopal Española sobre la Protección de Datos de la Iglesia Católica en España*, aprovats per la *recognitio* de la Congregació per als Bisbes de la Santa Seu amb data 22 de maig de 2018.

Creació de l'Oficina de Transparència

Dependència orgànica.

- Orgànicament l'Oficina de Transparència del Bisbat de Lleida estarà incorporada a la Secretaria General del Bisbat i es mantindrà en relació amb la Delegació Diocesana de Mitjans de Comunicació.

Responsable.

- La persona responsable (Director) de l'Oficina de Transparència del Bisbat de Lleida, serà nomenada pel Sr. Bisbe i serà l'encarregada de l'inici del seu funcionament i de l'actualització per tal que la informació sobre la diòcesi sigui l'adequada, fidedigna, i eficaç, alhora que sigui actual.
- Aquesta persona responsable haurà de tenir coneixements de comunicació social i d'allò que es refereixi a l'àmbit de la transparència de les entitats, així mateix haurà de ser una persona coneixedora de l'Església i que se l'estimi, i caldrà que tingui coneixement de l'estructura de la Cúria i la resta del bisbat per tal de saber el que s'ha de transmetre a la societat. Podrà ser professional o voluntària, però haurà d'actuar i procedir amb criteris de professionalitat.

Competència i funció.

- Les funcions de la persona responsable de l'Oficina de Transparència seran les següents, i totes aquelles que ajudin desenvolupar l'objectiu de la transparència.
 - complir la llei i disposicions que hi pugui haver respecte la transparència, i el que li demanin les persones responsables del Bisbat.
 - oferir les dades que es considerin oportunes per tal que es conegui l'Església Catòlica de la Diòcesi de Lleida;
 - treballar per oferir una imatge adequada a la realitat davant la nostra societat, que ajudi al coneixement real de l'Església;
 - supervisar la informació que apareix a la pàgina web del bisbat per tal de tenir cura de que sigui l'adequada, correcta i actual.
 - restar pendent de l'actualització de les dades, de cercar les que necessiti dins dels organismes de la diòcesi, i de oferir informació dels esdeveniments que es puguin produir;
 - mantenir-se en coordinació amb el Sr. Bisbe, el Vicari General, la Secretaria Gral. o el Gabinet de Crisi del Bisbat, en el cas que fos necessari l'actuació d'aquest últim.

Acompliment de la seva tasca.

- La persona designada com a responsable de l'Oficina de Transparència del Bisbat de Lleida s'encarregarà de complir la tasca encomanada, fent el necessari per oferir les dades que es considerin oportunes segons els criteris establerts, i cercant que siguin d'ajut per a la presència de l'Església Catòlica en la societat, i per al coneixement d'aquesta. Així mateix vetllarà per la imatge i reconeixement que l'Església ha de tenir en la societat. Per tal de portar

a terme aquesta tasca, caldrà que estigui pendent de l'actualització de les dades, de cercar les que necessiti dins dels organismes de la diòcesi, i de oferir informació dels esdeveniments que es puguin produir, aquests, en el seu cas si fos necessari, en coordinació amb el Sr. Bisbe, el Vicari General, la Secretaria Gral. o el Gabinet de Crisi del Bisbat.

Protocol d'actuació en la gestió de la transparència

En la gestió del que és competència de l'Oficina de Transparència es seguirà el següent protocol per part de la persona encarregada de la mateixa i d'aquells voluntaris o professionals que li puguin ajudar en aquesta tasca:

A. En els inicis i posta en marxa de l'Oficina de Transparència del Bisbat de Lleida.

- determinació i concreció de la informació que cal oferir a la societat;
- recopilació de les dades que es refereixen a la informació que es pretén comunicar;
- fer les gestions necessàries per tal de publicar-les als mitjans de que disposa el bisbat (Butlletí Oficial del Bisbat, pàgina web, programes de radio, Full Dominical –si cal–...).

B. En el procés de manteniment i renovació de la informació facilitada.

- restar atent a l'actualitat de les dades publicades;
- canviar-les quan deixin de ser certes, o hagi passat la seva vigència o actualitat.
- copsar la realitat i l'actualitat de la diòcesi, i discernir quines dades, de les que es puguin produir, responen a l'interès general i cal publicar-les;
- copsar quines necessitats d'informació pot tenir la diòcesi i mirar de incorporar les dades corresponents a l'espai del Portal de Transparència.
- mantenir actualitzat el Portal de Transparència de la pàgina web;
- acollirà la informació nova que es vagi produint, tant la que li arribi des dels propis agents i els àmbits de pastoral, com aquella que ell pugui conèixer per uns altres mitjans, discernint quina és prou rellevant per definir la vida de la diòcesi;
- en el cas de situacions excepcionals i sobtades, haurà d'estar en relació amb els responsables del bisbat, així com el Comitè de Crisi, per tal de poder donar una informació sobre l'assumpte concret que sigui veraç, rellevant, concreta, escurada i concisa

- que permeti informació a la societat evitant les suposicions, els malentesos, i l'aparició de comentaris maliciosos;
- en l'acompliment d'aquesta tasca es mantindrà en contacte amb els responsables de la diòcesi per tal de comentar amb ells el que cal publicar.

Continguts

Introducció

El Bisbat de Lleida, en representació de l'Església Catòlica a la nostra diòcesi, té el desig d'estar obert a tothom i acollir aquelles iniciatives que ens portin a estimar més el Crist i ens ajudin a aprofundir i a fer cada cop més realitat el Regne de Déu a la terra.

Cal considerar *que el Regne de Déu no consisteix pas en aquest menjar o en aquella beguda, sinó en la justícia, la pau i el goig de l'Esperit Sant* (Rm 14, 17). Així doncs, *revestiu-vos de l'home nou, creat a imatge de Déu en la **justícia** i la **santedat** que neixen de la **veritat*** (Ef 4, 24). *Estigueu a punt, doncs! Poseu-vos el cinturó de la **veritat**, revestiu-vos amb la cuirassa de la justícia, estigueu ben calçats, a punt per a anunciar l'evangeli de la **pau*** (Ef 6, 14-15). I tingueu ben present que *el qui no estima no coneix Déu, perquè **Déu és amor*** (1 Jn 4, 8).

Es per això que volem oferir tota la informació necessària sobre les nostres creences i activitats i estem oberts a practicar la transparència en el que pugui ser d'interès i se'ns demani, sempre que no sigui matèria reservada per la confidencialitat necessària en les relacions humanes.

En la pàgina web del bisbat es faciliten tots els telèfons de contacte, en especial el 973 26 86 28.

També podeu contactar des d'aquesta pàgina web i en l'adreça electrònica mcs@bisbatlleida.org,

Continguts per consultar:

- **La nostra identitat**
 - Ficar el quadre "*La nostra identitat*" (Annex I d'aquest Pla de Transparència)
 - Viure en cristià
Posar l'enllaç de "*Viure en cristià*": (<http://www.bisbatlleida.org/ca/content/viure-en-cristi%C3%A0>)
- **Estructura del bisbat**
 - Posar l'esquema de l'estructura del Bisbat (adjuntat aquest Pla)
 - Posar l'enllaç a Bisbat (<http://www.web.bisbatlleida.org/ca/Bisbat>)

- **L'activitat pastoral**

- Posar el quadre “*L'activitat pastoral*” actualitzat al 2019 (Annex II d'aquest Pla de Transparència)
- Posar el quadre “*Les dades pastorals i celebratives de l'Església Catòlica a Lleida*” del 2018 i l'actualitzat del 2019
- Posar l'enllaç a “*Què fa l'Església*”: (<http://www.bisbatlleida.org/ca/content/qu%C3%A8-fa-lesgl%C3%A9sia>)

- **La normativa legal d'aplicació a la vida de l'Església en la societat espanyola**

- Codi de Dret Canònic (CIC)
- Els Acords Església-Estat de gener 1979
- *Decreto General de la Conferencia Episcopal Española sobre la Protección de Datos de la Iglesia Católica en España*, aprovats per la *recognitio* de la Congregació per als Bisbes de la Santa Seu amb data 22 de maig de 2018.
- Les normatives estatals derivades de l' Agencia Tributària
- Ley del mecenazgo y entidades sin animo de lucro de 2002
- Reglamento dictat per a la aplicació de la Ley de mecenazgo de 2003
- Les lleis que en facin referència a la vida de l'Església en la societat, per la qüestió de la transparència com a entitat:
- *Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno* (d'àmbit estatal).
- *Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern* (l'àmbit d'aplicació de la qual és Catalunya).
- Ley Organica 3/2018 de Protección de Datos Persona/es y garantia de los derechos digita/es (LOPD-GDD)
- Les lleis d'àmbit autonòmic
- Les lleis de Regim Local

- **Les dades econòmiques del Bisbat de Lleida**

- Posar les dades del 2017, 2018 i 2019

Fent constar només:

INGRESSOS

- d'altres ingressos corrents
- aportacions dels fidels
- assignació tributaria
- patrimoni i d'altres activitats
- ingressos extraordinaris
- total d'ingressos

DESPESES

- retribució personal seglar
- conservació d'edificis i despeses de funcionament
- retribució al clergat
- accions pastorals i assistencials
- despeses extraordinàries
- aportacions a centres de formació

total de despeses

• Informació relativa als actes de gestió administrativa

- contractes i les seves dades estadístiques
- convenis subscrits
- subvencions i ajuts públics
- pressupostos balanç de comptes anuals
- retribucions percebudes anualment pels alts càrrecs
- la informació estadística necessària per valorar el grau de compliment i la qualitat dels serveis públics que siguin de la seva competència.

• Els consells consultius de la Diòcesi

El Consell Episcopal

- definició
- composició
- extracte de les actes

El Col·legi de Consultors

- definició
- composició
- extracte de les actes

El Consell Presbiteral

- definició
- composició
- extracte de les actes

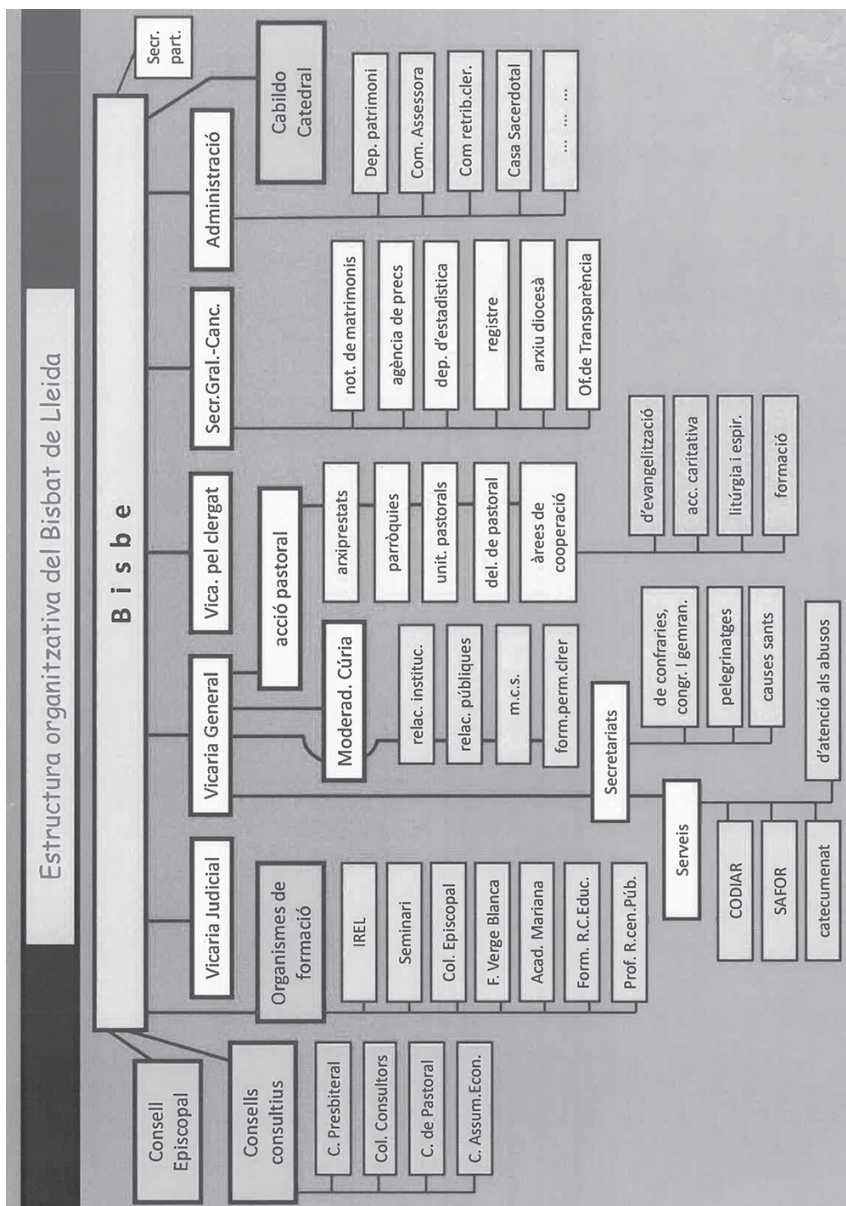
El Consell Pastoral

- definició
- composició
- extracte de les actes

El Consell per a assumptes econòmics

- definició
- composició
- extracte de les actes

- Les notícies de caràcter especial produïdes recentment
 - Posar l'enllaç a "Notícies": (<http://www.bisbatlleida.org/ca/news>)

Annex I

Església Catòlica de la Diòcesi de Lleida La nostra identitat	
Si vols saber qui som i quina és la nostra identitat, veuràs que està definida per la Paraula de Déu i la nostra voluntat de seguir el Crist; tot i que, sovint, no ho aconseguim, no deixem d'intentar-ho, però.	<i>Un mestre de la Llei (..) li va fer aquesta pregunta: Mestre, quin és el manament més gran de la Llei? Jesús li digué: Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament. Aquest manament és el més gran i el primer. El segon li és semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments de la Llei i dels Profetes es fonamenten en aquests dos (Mt 22, 36-40).</i>
	<i>Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat (Jn 15,12).</i>
	<i>Qui estima, no fa cap mal als altres. Estimar és la plenitud de la Llei (Rm 13, 10).</i>
	<i>Ningú no coneix qui és el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix qui és el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar (Lc 10, 22).</i>
	<i>...aquesta és la voluntat del meu Pare: que tots els qui veuen el Fill i creuen en ell tinguin vida eterna (Jn 6, 40).</i>
	<i>...jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església (Mt 16,18).</i>
	<i>Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangelí a tota la humanitat (Mc 16, 15).</i>
	<i>No et deixis vèncer pel mal; al contrari, venç el mal amb el bé (Rm 12, 21).</i>
	<i>Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial (Mt 5, 48).</i>

Annex II

Església Catòlica de la Diòcesi de Lleida L'activitat pastoral				
activitat pastoral	en l'àmbit de l'acció evangelitzadora	evangelització	persones	xxx misioneros xxx sacerdots xxx religioses i religiosos xxx animadors de comunitat xxx catequistes xxx fidels aproximadament
			estructura	xxx parròquies
				xxx arxiprestats
			àmbits de pas- toral	xxx delegacions amb xxx dele- gats pel bisbe
				xxx secretariats
				xxx serveis
		temples		l catedral
				xxx esglésies parroquials
				xxx ermites
				xxx oratoris
				xxx capelles
				xxx santuaris
				xxx col·legiates
		missions	xxx missioners	
			en xxx països	
		educació	alumnes	XXX
			professorat	XXX
			col·legis confessionals	XXX

activitat pastoral	l'acció caritativa en l'àmbit	d'acollida	- amb persones que acullen i persones acollides,
		d'atenció	- a les que se'ls ofereix l'atenció que poden necessitar i està a l'abast,
		d'integració	- cercant que aquelles que no senten la pertinença, es puguin integrar;
		de subsidia- rietat	- a les que se'ls auxilia en allò que és possible i ells necessiten, fent la tasca de subsidiarietat de la nostra societat;
		d'entrega i amor	- fent-ho sempre des de l'entrega a la persona que ens fa present el Crist.
		quantificació de l'acció caritativa en xifres	• número de persones ateses: xxx
			• número de voluntaris dedicats: xxx
			• n° d'entitats que hi participen: xxx
			• n° de projectes realitzats: xxx
	en l'àmbit de l'acció celebrativa	compartir la fe	- en trobades, jornades, l'assemblea... celebrant el trobar-se amb els que es té la mateixa fe.
		la missa	- aplegant-se la comunitat celebrant la Paraula i rebent el cos del Crist tot vivint en l'eucaristia,
		els sagra- ments	- rebent la l'Esperit Sant i la Gràcia de Déu.
		quantificació de l'acció celebrativa en xifres	• número de batejos celebrats: xxx
			• número de confirmacions celebrades: xxx
			• número de matrimonis celebrats: xxx
			• número d'enterraments celebrats: xxx

Decret

El present Pla de Transparència del Bisbat de Lleida, dins del qual es crea l'Oficina de Transparència de la Diòcesi, s'aprova pel Decret del Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls, en data 28 d'octubre de 2024,

Per a la seva validesa i entrada en vigor, ho signa a Lleida, el vint-i-vuit d'octubre de dos mil vint-i-quatre.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Pía Unión para el Apostolado de la Lectura

En observar la realitat de l'associació denominada *Pía Unión para el Apostolado de la Lectura* de Lleida, la qual presenta la situació de manca total de membres, així com el fet de llunyania de la nostra societat actual respecte dels elements i mitjans en els que es basava l'Apostolat de la Lectura per tal de desenvolupar els seus fins fundacionals (art.: 5 dels estatuts de l'associació), i la impossibilitat de trobar persones per tal de rellançar-la i formar una nova Junta Directiva després de més de vuit mesos (art.: 19), tota vegada que l'anterior va desaparèixer per defunció o incapacitat dels seus membres, essent difícil trobar la resta de components, en virtut dels articles 30, 31 i 32 dels estatuts de la *Pía Unión para el Apostolado de la Lectura* de Lleida,

Decreto,

la seva dissolució, els béns de la qual, després d'haver estat satisfets tots els deutes que pogués haver contret la darrera Junta, passaran a formar un fons econòmic per al manteniment de la Casa Sacerdotal on poden residir els sacerdots que ho necessitin.

Per a la seva validesa i compliment, ho signo a Lleida, el onze de novembre de dos mil vint-i-quatre.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Convocatòria del Jubileu

Davant la convocatòria del Jubileu ordinari de l'Any 2025 efectuada pel Sant Pare Francesc mitjançant la Butlla *Spes non confundit* (L'esperança no defrauda) del 9 de maig de 2024, i la possibilitat de celebrar-ho a les Esglésies particulars, segons ha establert el Sant Pare (núm. 5 de la Butlla), per tal que *el Poble de Déu pugui obtenir la indulgència jubilar durant aquest any, procurant que aculli, amb plena participació, tant l'anunci d'esperança de la Gràcia de Déu, com els signes que testimonien la seva eficàcia,*

Decreto,

1. Que es compleixi a la nostra Església particular que peregrina a la Diòcesi de Lleida, la celebració del Jubileu ordinari de l'any 2025 segons el que estableix la Butlla *Spes non confundit* del Sant Pare Francesc, obrint-se l'any jubilar el diumenge 29 de desembre de 2024 a les 12 del migdia, i clausurant-se el diumenge 28 de desembre de 2025. Així *les esglésies jubilers podran ser oasis d'espiritualitat en els quals revitalitzar el camí de la fe i beure de les fonts de l'esperança, principalment atansant-se al sagrament de la Reconciliació, punt d'inici insubstituïble per a un veritable camí de conversió* (núm. 5).

2. Que s'orienti els fidels per tal que coneguin el que és un Jubileu, la indulgència plenària, les condicions per a rebre-la (peregrinar fins a l'església jubilar, practicar obres de misericòrdia, participar en l'Eucaristia, rebre el sagrament de la Reconciliació, i pregar per les intencions del Papa),...

3. Que la celebració a la nostra diòcesi estigui centrada a la Catedral Nova, seu del Bisbe i mare de tots els temples d'aquella, perquè és bo que aquesta modalitat estesa de celebracions jubilers continui: *de manera que la força del perdó de Déu sostingui i acompanyi el camí de les comunitats i de les persones* (núm. 5).

4. Que l'obertura del Jubileu a la nostra diòcesi i les visites als temples jubilers que es puguin fer durant l'any, s'iniciïn amb una "peregrinació" simbòlica de les persones que desitgin participar-hi i celebrar el Jubileu de l'Esperança de l'any 2025, des de casa seva i arribada a la Catedral Nova. D'aquesta manera, els peregrins de l'esperança podran recórrer el camí que també necessita de moments forts per a alimentar i enfortir aquesta esperança, companya insubstituïble que ens permet albirar la meta: *l'encontre amb el Senyor Jesús (...), redescobrint el valor del silenci, l'esforç i el que és essencial buscant el sentit de la vida* (núm. 5).

5. Que, a més, sigui església jubilar i es pugui celebrar el Jubileu a la capella del Centre Penitenciari de Ponent (la presó de Lleida) per tal que

els interns i les persones que els visiten puguin obtenir la gràcia del perdó amb la indulgència plenària.

6. Que com a signe de peregrinació i *del camí d'esperança que il·luminat per la Paraula de Déu, uneix els creients* (núm. 6 de la Butlla), se celebri un acte diocesà a la Seu Vella el 16 de març de 2025.

7. Que tots i cadascun dels fidels de la nostra diòcesi, en la mida del que ens sigui possible en el nostre àmbit, fem per tal de fer realitat el desig del Sant Pare de *què la llum de l'esperança cristiana pugui arribar a totes les persones com a missatge de l'amor de Déu que s'adreça a tothom; i que l'Església sigui testimoni fidel d'aquest anunci en totes les parts del món* (núm. 6).

Per a la seva validesa i compliment, ho signo a Lleida, el divuit de desembre de dos mil vint-i-quatre, amb el record i invocant Maria, Mare de l'Esperança.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Autoritzacions

Monsenyor Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, durant el segon semestre de l'any 2024 ha autoritzat la realització de les següents gestions en la data que s'indica.

03/07/2024 Autorització a **Mn. Luis Antonio Aguirre Abella** per a desplaçar-se a Popayán amb motiu del bateig d'un nebot.

04/07/2024 Autorització a **Mn. Daniel Gómez Fernández** per a absentar-se de la diòcesi pel període d'un any, residint a la Diòcesi de Bilbao per tal de recuperar-se en la seva salut, residint a la Diòcesi de Bilbao amb la seva família.

14/10/2024 Autorització a **Mn. Joaquín Mesalles Sorolla**, per a desplaçar-se fora de la diòcesi i per a exercir el seu ministeri sacerdotal celebrant la Sta. Missa sempre que les autoritats eclesiàstiques del lloc no disposin el contrari.

16/10/2024 Autorització a l'**Ajuntament de Bovera**, per a què es puguin iniciar les obres del Projecte Bàsic i d'Execució de Restauració de la Portalada Romànica de l'Església Parroquial de Sant Josep de Bovera, redactat per Arquitecte Carles Pubill Pociello. Va signar Mn. Luis Sallan Abizanda com a Vicari General.

17/10/2024 Autorització a l'**Ajuntament del Soleràs** per a realitzar les gestions necessàries davant el Consell Comarcal de les Garrigues per tal que sigui declarada Bé Cultural d'Interès Local l'església de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'El Soleràs (Lleida).

22/10/2024 Autorització al programa "**De carrer**" de TVE, per a poder enregistrar l'església de la Puríssima Sang ubicada al carrer Major de Lleida, en un programa que recorre diferents carrers de Catalunya amb l'objectiu de descobrir la seva història, monuments i els personatges singulars que hi pugui haver en ells, i en formen part del mateix. S'autoritza l'enregistrament sempre que la Junta de la Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist no tingui cap impediment que ho obstaculitzi, i seguint les indicacions que els puguin fer, raó per la qual hauran de ficar-se en contacte amb ells, i fent el compliment de les condicions que s'expressen en la present autorització.

14/11/2024 Autorització al **Rvd. Josep Maria Riba Farrés**, Director del mencionat "Secretariat Interdiocesà per a la Custòdia i Promoció de l'Art Sacre a Catalunya (SICPAS)", per a realitzar davant el *Registro de Entidades Religiosas del Ministerio de Presidencia, Justicia y Relación con las Cortes*, les gestions necessàries per a la modificació del representant legal de l'entitat.

27/11/2024 Autorització a **Pagès Editors** per a la publicació de la fotografia que es troba a l'enllaç: <https://www.bisbatlleida.org/es/content/aniversario-del-nacimiento-de-santa-teresa-jornet>, dins el llibre que està escrivint la Sra. Antonieta Jarne, Se li demana que faci constar que és una fotografia del Departament de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida, què s'ofereix a la pàgina web d'aquest. Donat que potser no tingui prou qualitat digital, se li ofereix una altra pintura que està penjada al despatx del Sr. Bisbe al Palau Episcopal, l'autora de la qual és M. Carmen C. D.

04/12/2024 Autorització a **Ajuntament del Pont de Suert** per a sol·licitar al Govern de la Generalitat de Catalunya l'obertura d'un expedient per a la declaració com a Lloc Històric d'Interès Nacional que permeti l'agrupament de béns immobles que formen part de la unitat històrica i cultural d'aquest municipi, els quals ja estan reconeguts com a BCIL o BCIN, per tal de possibilitar una major visibilització d'aquest patrimoni, alhora que una millor i coherent gestió de la seva conservació i difusió a l'empara d'aquesta denominació definida per la *Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català*.

04/12/2024 Autorització a l'**Ajuntament de Sarroca de Bellera** per a sol·licitar al Consell Comarcal del Pallars Jussà que faci la tramitació per tal que sigui declarat Bé Cultural d'Interès Local l'església de Sant Joan Baptista de Les Esglésies, localitat depenent del municipi de Sarroca de Bellera (Lleida).

Donacions

25/09/2024 Escripura de donació de part dels Missioners Claretians - Sanctus Paulus - Comunitat Lleida (R2500255A), de dues fiques ubicades al Carrer de Mossèn Pelegrí 8 i 10, a favor de la Parròquia de Sant Antoni Maria Claret, de Lleida (R2500158G). Van signar P. Rafael Gómez Bustos com a Ecònom Representant legal de la Província Sanctus Paulus; Mn. Víctor Martínez Mateu com a Rector de la Parròquia de Sant Antoni Maria Claret, de Lleida i Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé, Ecònom Diocesà.

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 7 de gener de 2025.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Confirmacions

Confirmacions Bisbat de Lleida 2n semestre 2024

Dia	Parròquia o Col·legi	Hora	Núm. nois/es
Dissabte 6 juliol	Parròquia del Pont de Suert	18:00 h	4 joves
Diumenge 31 d'agost	Parròquia de Juneda	19:00 h	2 adults
Dissabte 14 desembre	Parròquia de Roselló	17:00 h	4 joves
Dissabte 14 desembre	Parròquia de Torrefarera	18h	4 joves

Comunicacions del Sr. Bisbe

Molt Honorable Sr. Salvador Illa i Roca
President de la Generalitat de Catalunya
Barcelona

Lleida, 4 de setembre de 2024

Sr. President:

Em poso en contacte amb vostè, com a bisbe de Lleida per fer-li una petició que vagi tractar amb el Sr. Fèlix Larrosa, Alcalde de Lleida.

Soc conscient dels molts actes als quals ha d'assistir al llarg i ample de tota Catalunya. N'afegeixo un de nou per a la seva agenda convidant-lo, en nom de la nostra diòcesi, a la benedicció d'un orgue de tubs que s'ha instal·lat a la Catedral Nova d'aquesta ciutat. L'acte tindrà lloc a la mateixa catedral el diumenge, 29 de setembre, a les 19.30 hores i constarà d'una breu pregària de benedicció i un concert. Esperem que la durada no excedeixi l'hora i mitja.

L'orgue ha estat un desig acaronat durant molts anys pels responsables diocesans, pels músics i pels amants de la cultura en general. La seva instal·lació ha comptat amb un ampli reconeixement per part de tothom, autoritats locals, empreses i particulars, que han contribuït al seu finançament. El Capítol de la Catedral ha protagonitzat l'esforç de tots per aconseguir aquest preuat instrument musical.

Ens sentiríem molt honorats de poder comptar amb la seva presència en aquest esdeveniment religiós i social que omple d'alegria i satisfacció a la ciutat i a tota la nostra diòcesi.

Confiant en una resposta afirmativa malgrat les seves múltiples ocupacions, rebí una respectuosa salutació.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els sacerdots i col·laboradors parroquials

Lleida, 9 de setembre de 2024

Estimats germans:

L'inici de curs és un moment propici per organitzar l'activitat pastoral que ens compromet a tots i coordinar les diferents accions que beneficien la comunitat diocesana i es posen al servei de tota la societat.

Són moltes les idees que el bisbe guarda a la seva ment i les conseqüents activitats a posar en marxa, però és conscient que per portar-ho a terme ha de comptar amb la disponibilitat i la col·laboració de totes les comunitats i individus que les componen. Us recordo que el **Full diocesà** recull dues aportacions d'un servidor dirigides a tots: a la primera, el diumenge u d'aquest mes, una crida-salutació per començar el nou curs demanant a tothom més temps disponible i una major responsabilitat en els sectors pastorals; a la segona, el diumenge vuit, un breu resum dels objectius pastorals per aquest període anual.

La pretensió d'aquest nota és relativament simple: solament vol recordar la importància de les tasques que cadascú realitza (laic, clergue, religiós) voluntàriament a la seva parcel·la pastoral i manifestar l'exigència i el deure de la meva tasca episcopal.

Per a tots els sacerdots, diaques i consagrats vull ressaltar la meua gratitud i demanar un major esforç en la dedicació ministerial. Com cada any desitjo que tots cresquem en la nostra adhesió a Jesucrist i al nostre servei comunitari. Us demano que cuideu totes les dimensions de la personalitat; ateneu amb més dedicació i generositat al Poble de Déu que se us ha confiat. Per una part la pregària personal i comunitària, la vivència dels sagraments, l'organització de tots els àmbits pastorals. Per una altra banda, que cada dia augmenti el vostre temps i la vostra entrega a cada una de les persones que sol·liciten un consell, una orientació o un ajut. Us adjunto la carta que us dirigeix el Delegat del Clergat i us animo a participar amb interès i amb convicció en les activitats preparades per a tot el presbiteri. S'hauria de sentir com a obligatòria l'assistència.

Per a tots els laics. Vull insistir en agrair el vostre servei en les diferents responsabilitats encomanades en l'àmbit de la Paraula, la litúrgia i la caritat. Demano a Déu que ningú no es cansi de col·laborar en qualsevol aspecte parroquial o diocesà; que no s'estengui el desànim davant les dificultats, provocades o involuntàries, dels altres o de la nostra pròpia situació personal. És fonamental el vostre suport en els consells parroquials o d'economia on l'opinió experta empeny a revisar constantment les decisions que es prenen pel bé de tots. Una cosa ha de quedar clara: compartim responsabilitat i

posem a disposició dels altres les nostres qualitats i sabers. No oblideu mai la dinàmica sinodal que impulsa el papa Francesc i que se sustenta en la satisfacció de tantes comunitats catòliques que segueixen amb valentia les orientacions sobre la corresponsabilitat eclesial a tots nivells.

Les nostres pregàries tenen un component especial en aquest curs: el Sínode dels Bisbes que es reuneix a Roma durant tot el mes d'octubre proper i que permetrà conèixer els seus resultats doctrinals i organitzatius que ens afecten a tots. Us recordo que les orientacions en torn a la col·laboració de laics i clergat en el funcionament de les comunitats parroquials i diocesanes ens obliga a revisar la pròpia actuació per millorar les relacions d'uns i altres. Convé, i així ho hem repetit en aquests darrers anys, que els laics exerceixin determinades tasques pastorals que els són pròpies, no només pel decreixent nombre de consagrats sinó per la vocació baptismal que fa responsables a tots del funcionament de les comunitats i de l'Església en general. Em sembla que aquesta és la línia d'actuació que impulsa el papa Francesc per al bé de l'Església en aquest segle XXI.

També us demano pregàries pels fruits del Jubileu de l'any 2025. Així ho insisteix el papa Francesc des del primer moment de la convocatòria. Al FULL del proper diumenge faig un breu resum d'aquest esdeveniment eclesial. Posarem al vostre coneixement alguna acció diocesana que ens uneixi als sentiments de tota l'Església.

Rebeu una cordial salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els membres de la Diòcesi de Lleida

Lleida, 12 de setembre de 2024

Estimats germans::

El passat dia 9 us vaig remetre una nota amb vàries orientacions per a començar el curs. Anava adreçada als sacerdots i als col·laboradors parroquials i de la Cúria Diocesana.

En aquesta d'avui, només voldria ressaltar la importància que tots li donem a la festa de l'enviament què acostumem a celebrar durant la segona quinzena d'aquest mes de setembre. Soc conscient de que és una celebració molt estimada per totes les comunitats de la diòcesi. És per això que em plau convidar-vos a tots a aquest esdeveniment què, per una altra part, és una obligació del Pastor Diocesà, qui, davant de tota la comunitat, envia i confirma, un any més, en la tasca pastoral que cadascú dels membres porta a terme en les parròquies, o en la mateixa Cúria. Us recordo la data i el lloc:

26 de setembre de 2024, 7 de la tarda Catedral de Lleida.

Agraeixo la vostra presència i aprofito per convidar-vos, així mateix, a participar en els altres dos actes diocesans següents: la Missa Crismal, el 15 d'abril de 2025 (Dimarts Sant) i l'Assemblea Diocesana el dia 31 de maig de 2025.

Als sacerdots els insto a participar en l'encontre presbiteral de totes les diòcesis de Catalunya; serà el proper dia 30 d'octubre, al monestir de Montserrat. Us faré arribar el material preparat per a l'ocasió.

Tots els actes estan marcats al calendari diocesà que s'està distribuint per al coneixement de tothom.

Rebeu una salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

**Sr. Rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià
Barcelona**

Lleida, 17 de setembre de 2024

Estimat Sr. Rector:

Adjunto l'acta de la sessió del Consell de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL) celebrada el passat dia 13 de setembre, la qual tenia l'elaboració del tema per a elegir nou director-directora de la institució com a únic punt de l'ordre del dia, després d'haver presentat la renúncia al càrrec el Dr. Manel Mercadé Melé, la qual li havia estat acceptada.

Li comunico que vaig ser present a la sessió i acceptat el tema que va ser elegida en el mateix ordre en el que li transmeto:

- 1.** Dra. Maria Antònia Mateus Gorgues
- 2.** Dr. Xavier Navarro Llestà
- 3.** Dr. Mar Pérez Díaz

Tot el qual li comunico pel seu coneixement i presentació en els tràmits corresponents, el dia de la data indicada.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Carta convocatòria clergat milenari Montserrat

Tarragona, 5 de setembre de 2024

Benvolguts preveres, diaques i seminaristes de les diòcesis amb seu a Catalunya:

Els bisbes membres de la Conferència Episcopal Tarraconense hem rebut amb goig la invitació de l'abat de Montserrat, el P. Manel Gasch i Hurios, per a celebrar una trobada del clergat de les nostres diòcesis el dimecres 30 d'octubre d'enguany, en el marc de les celebracions del mil·lenari del Monestir de Montserrat.

Aquesta trobada serà sens dubte un moment especial, com ja s'ha fet en altres moments significatius, d'encontre fraternal de tots els qui som al servei de les nostres diòcesis com a preveres o diaques, i d'aquells que hi estan en procés de formació.

I, sobretot, serà una oportunitat de manifestar la nostra devoció a la Mare de Déu de Montserrat, patrona de les diòcesis amb seu a Catalunya, i de comunió amb la comunitat de monjos benedictins que la custodien.

Des d'ara us animem a fer vostra aquesta celebració i aquesta trobada, i a participar-hi. Les Secretaries Generals de cada diòcesi us faran arribar les indicacions oportunes per a apuntar- vos-hi.

Que la Mare de Déu, sota l'advocació de Montserrat, animi, impulsi i beneeixi el treball pastoral que cada un de vosaltres realitzeu, i que de tot cor agraïm.

ELS BISBES DE CATALUNYA

† Joan Planellas Barnosell, *arquebisbe metropolità de Tarragona i primat*

† Joan Josep Omella Omella, *arquebisbe de Barcelona*

† Joan-Enric Vives Sicília, *arquebisbe d'Urgell*

† Agustí Cortés Soriano, *bisbe de Sant Feliu de Llobregat*

† Romà Casanova Casanova, *bisbe de Vic*

† Salvador Giménez Valls, *bisbe de Lleida*

† Salvador Cristau Coll, *bisbe de Terrassa*

† Francesc Simó Conesa Ferrer, *bisbe de Solsona*

† Sergi Gordo Rodríguez, *bisbe de Tortosa*

† Octavi Vilà Mayo, O.Cist., *bisbe de Girona*

† Josep-Lluís Serrano Pentinat, *bisbe coadjutor electe d'Urgell*

† Javier Vilanova Pellisa, *bisbe auxiliar de Barcelona*

† David Abadías Aurín, *bisbe auxiliar de Barcelona*

Missa i pregàries per les víctimes de les inundacions a València

Lleida, 30 d'octubre de 2024

Davant les catastròfiques conseqüències dels aiguats d'aquesta setmana a València i Castella la Manxa, i encara consternats pel nombre de víctimes mortals confirmades que, amb tota probabilitat, continuarà creixent en les properes hores, volia fer arribar un missatge a la ciutadania de Lleida en general i, particularment, a la comunitat catòlica de Lleida. Ho vull fer en la meua doble condició de valencià i de bisbe d'aquesta diòcesi.

En primer lloc m'agradaria agrair les nombroses mostres de solidaritat expressades per la societat lleidatana i, especialment, la rapidesa amb què la Paeria ha convocat un sentit minut de silenci per les víctimes mortals al qual, per compromisos d'agenda (un pelegrinatge de preveres de tota Catalunya a Montserrat), no he pogut assistir. Com a fill de València em sento commogut per aquestes sinceres mostres de fraternitat, que transmetré als nostres germans i germanes afectats.

Com a bisbe, voldria demanar a tots una pregària per les persones que han perdut la vida i per les seves famílies, així com per tots aquells que han perdut la casa, el negoci o alguna propietat per la fúria de les aigües. En aquest sentit, voldria convocar a tothom a la missa que se celebrarà aquest dissabte, 2 de novembre a les 11 del matí, a la Catedral de Lleida.

Que Déu Nostre Senyor aculli les ànimes de les persones difuntes en aquesta catàstrofe i que els familiars i amics de les víctimes trobin en Ell l'esperança en la resurrecció i el consol per la pena, que compartim amb ells com a germans."

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Als rectors i responsables de llocs de culte de la diòcesi de Lleida

Lleida, 13 de novembre de 2024

Estimats germans:

Crec que no cal afegir res més sobre la tragèdia (encara avui hi ha molta por) que han viscut moltes persones amb motiu de la denominada DANA a les diòcesis del llevant i sud d'Espanya. Ara es tracta de col·laborar en l'ajuda a tantes famílies que han quedat desproveïdes d'allò mínim necessari per a la supervivència i de tants temples i domicilis devastats.

És important unificar l'ajuda tant econòmica com material. Em consta que les diferents Càritas diocesanes i parroquials s'han prestat a col·laborar des del primer moment i han ofert un número de compte bancari per fer arribar els donatius. Totes les vies de col·laboració són bones davant la magnitud de la tragèdia; feu-ne ús i assegureu-vos de la seva procedència.

Seguint les orientacions de la Conferència Episcopal Espanyola, que ha assenyalat el diumenge, 24 de novembre, com l'adient per realitzar una col·lecta extraordinària a totes les celebracions, la nostra diòcesi se suma a aquesta iniciativa i us demano a tots la vostra col·laboració.

El resultat de la col·lecta es lliurarà, com feu habitualment amb les que es dediquen a altres institucions, a les oficines del bisbat des d'on es remetrà conjuntament a la seva destinació.

També estem pregant pels més de dos-cents difunts. Recordeu que el passat dia 2 de novembre vam celebrar a la catedral la Santa Missa en sufragi de tots ells. El proper dimarts, 19 de novembre, els bisbes de les diòcesis espanyoles celebrarem una Eucaristia a la catedral de l'Almudena de Madrid amb la mateixa finalitat.

Advertiu a tots els fidels durant aquest cap de setmana del motiu de la col·lecta mencionada pel dia 24 de novembre.

En nom de tots els afectats us agraeixo la vostra col·laboració. Rebeu una atenta salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Un advertiment afegit: estem preparant un acte diocesà amb motiu de l'Any Jubilar a la Seu Vella. Al nostre calendari està fixat per al diumenge 9 de març. Canviem de data per indicació del Consorci de la Seu Vella. Ho celebrarem el diumenge, 16 de març. Més endavant us farem arribar els preparatius per aquet acte.

President del “Secretariat Interdiocesà de Custòdia i Promoció de l’Art Sagrat” (SICPAS),

Mons. SALVADOR GIMÉNEZ VALLS, Bisbe de Lleida,

Autoritzo,

Al Rvd. José María Riba Farres, Director del mencionat “*Secretariat Interdiocesà per a la Custòdia i Promoció de l’Art Sacre a Catalunya (SICPAS)*” a realitzar davant el Registre d’Entitats Religioses del Ministeri de Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, les gestions necessàries per a la modificació de representant legal de l’entitat.

I per a què consti als efectes oportuns, ho firmo a Lleida, el catorze de novembre de dos mil vint-i-quatre.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Defunció de Mn. Manuel Beúnza Nuin

Lleida, 25 de novembre de 2024

Benvolguts germans

Desitjo comunicar-vos la mort del nostre germà sacerdot Manuel Beúnza Nuin, que es va produir en un accident de trànsit a la tarda del diumenge, 24 de novembre. Tenia 58 anys, era capellà de l'Opus Dei i capellà del col·legi Arabell (Institució Lleida). Havia estat a la nostra diòcesi, exercint tasques pastorals, més de 15 anys.

Prego encomaneu al Senyor la seva ànima. Encara no sabem el dia i l'hora del funeral.

També us vull comunicar la mort de la religiosa de les Missioneres Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria, Gna. Rafaela Perea, de 90 anys. El funeral tingué lloc el dimarts 26 de novembre a les 11.00 h, a la parròquia de Sant Pere.

Unim les nostres oracions a la Congregació de religioses.

Una atenta salutació,

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tot el poble de Déu què peregrina a la Diòcesi de Lleida.

Lleida, 10 de desembre de 2024

Estimats germans

Us escric aquestes línies a principis de mes per a anunciar-vos i invitar-vos a tots a l'obertura diocesana del Jubileu de l'any 2025 convocat pel Papa Francesc per a tota l'Església, al qual ha anomenat **Pelegrins de l'Esperança**. Com deveu saber, al document de convocatòria d'aquest esdeveniment es fixen dues dates per al seu inici: en el Vaticà el Papa ho iniciarà el dia 24 de desembre d'aquest any, i ens demana que totes les diòcesis catòliques del món ho celebrin el diumenge següent.

La invitació per a tots els diocesans és per a la segona data: **Diumenge, 29 de desembre, a les 12 hores a la Catedral amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel Bisbe.**

Ens ha semblat convenient no unificar en un mateix acte l'obertura: que cada parròquia eleui les pregàries al Senyor pels fruits del Jubileu en les celebracions d'aquest dia i al llarg de tot l'any 2025. Us encoratjo a què feu un esforç per assistir a l'acte de la catedral sense demanar la supressió de les Misses dominicals.

Així mateix us anuncio una celebració extraordinària de tota la diòcesi per **al diumenge 16 de març al matí**. Rebreu les indicacions oportunes en una propera nota. Amb encariment us convido a l'assistència. Ho estem preparant per a celebrar-ho en la Seu Vella.

Recordo als sacerdots el retir espiritual per al proper dilluns, 16 de desembre. Ho predicaré jo mateix i se centrarà, com ens ho ha demanat el Sant Pare, en la pregària pel Jubileu.

Estem en el temps d'Advent: que prepareu, personal i comunitàriament, el gran esdeveniment del Naixement del Senyor.

Rebeu la meva salutació.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Consell Pastoral

Sessió del dia 11 de juny de 2024

Havent estat convocats, amb el corresponent ordre del dia, els membres del Consell Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida, celebraren sessió el 11 de juny de 2024, reunint-se quan són cinc minuts més de dos quarts de vuit del vespre (19:35) i restant en ella fins a les nou del vespre menys un minut (20:59), moment en el que s'aixecà la sessió.

Dins d'ella, havent saludat el Sr. Bisbe els assistents, una vegada que els agrai l'assistència i després d'un moment de pregària en el què el Consell es fica en mans de l'Esperit Sant, s'obrí la sessió passant a tractar els punts especificats a l'ordre del dia, els acords sobre els quals es ressenyen a continuació:

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (26.10.23).

Tot seguit s'aprova l'acta de la sessió anterior (26.10.23).

3. Revisió de l'Assemblea Diocesana 2024.

Sobre aquest tema s'inicia una roda de comentaris en la que els membres assistents van expressant el seu punt de vista respecte al desenvolupament que ha tingut enguany l'Assemblea Diocesana, i es dona la dada de que van haver-hi, presencialment, 185 persones que van omplir la fitxa d'inscripció, més 10 que no la van omplir; pel que fa a les connexions telemàtiques, no hi ha dades de les persones o grups que es van connectar, tot i que sí hi consta que ho van fer.

4. Definició i concreció a la vida pastoral a partir el proper curs, de l'aplicació del que indica el resum del treball de grups de l'Assemblea Diocesana (cada membre ha de portar pensada la seva proposta sobre els àmbits i línies d'actuació).

El Vicari General comenta la síntesi i resum del que van dir els grups, recollides en un document que s'ha entregat junt a la convocatòria i que s'adjunta a l'acta. A partir d'ella comenta que es constata una necessitat de la conversió pastoral, a la que es refereixen els grups d'una manera insistent. Per aconseguir-la cal canviar la forma d'actuar i que els mossens assumeixin aquesta conversió. Així mateix, es diu al treball dels grups de l'Assemblea que s'ha d'incentivar la pregària. Moltes de les respostes manifesten el desig de fer-nos entendre per la cultura d'avui. S'afegeix que cal una conversió pastoral permanent no ideologitzada ni apologètica, sinó aquella que:

- A. *S'alimenta* en la comunitat per a viure com a deixebles de Jesús i s'expandeix més enllà d'ella per anunciar i estendre el missatge i la raó de viure que troba en Jesús el seu fonament i sentit.
- B. *S'acull, creix i s'acompanya* dins la Comunitat.
- C. *S'expandeix des de la missió en l'entorn.*

El treball pastoral realitzat com a resposta a la crida a la conversió pastoral és fruit tant *de l'esperança* fonamentada com de la resposta, plena de confiança, tant de cada cristià com de tota la comunitat. Especialment s'accentuen els àmbits d'aquesta conversió vers la Pastoral de joves, Família i vida, i la renovació comunitària.

En aquest punt, després de la presentació del Vicari Gral., se'ls demana als assistents que facin dos grups per a debatre sobre el resum presentat i responguin què és el que consideren més important per a arribar a la concreció en la vida pastoral a partir del proper curs; entre les aportacions ressalta com a conclusió que en la pràctica cal treballar-ho tot en clau sinodal, escoltant i acollint el que tots aporten.

5. El Jubileu de l'any 2025.

El Sr. Bisbe explica el jubileu i algunes de les iniciatives preparades per a celebrar-ho.

6. Calendari de dates per al proper curs 2024-25. Es recorda que estan fixades ja les de

- *l'Enviament per al 26.09.24,*
- *la Missa Crismal per al 15.04.25,*
- *l'Assemblea Diocesana per al 31.05.25*

El Sr. Bisbe recorda les dates i demana que totes les activitats que estiguin obertes a la diòcesi es comuniquin per fer el calendari. El Sr. Bisbe comenta que potser caldrà ficar una altra data diocesana per a fer una trobada conjunta de tota la diòcesi, potser a la Seu Vella.

7. Informacions i torn obert de paraules

Al no haver res per a informar ni cap membre que demani la paraula, aquest punt de l'ordre del dia queda sobresegut.

De tot plegat en dóna fe el Secretari General-Canceller, a Lleida, el vint de juny de dos mil vint-i-quatre.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 6 de juny de 2024

Havent estat convocats, amb el corresponent ordre del dia, els membres del Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida, celebraren sessió el 6 de juny de 2024, reunint-se a les onze del matí i restant en ella fins a un quart de tres més cinc de la tarda (14:20 h), moment en el que s'aixecà la sessió.

Dins d'ella, havent saludat el Sr. Bisbe els assistents, una vegada que els agrai l'assistència i després de fer el res de l'Hora Tèrcia, s'obrí la sessió passant a tractar els punts especificats a l'ordre del dia, els acords sobre els quals es ressenyen a continuació:

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (08.02.24).

S'aprova l'acta de la sessió anterior (08.02.24).

3. Revisió de l'Assemblea Diocesana 2024.

En comentar l'Assemblea Diocesana d'enguany, s'aprecien alguns aspectes entre els que destaquen:

- que va ser positiu el funcionament dels grups, tot i que hauria estat millor que hagués hagut més temps per parlar-ne.
- en els grups van fallar alguns moderadors i secretaris que no paraven a temps la participació dels que parlaven d'altres coses
- es veu més adient que es facin barrejant els assistents de manera que realment sigui una Assemblea Diocesana.
- caldria que els mossens animessin, informessin i després ajudessin a poder estar en una assemblea.
- va augmentar la participació de persones que van assistir i, fins i tot, es constata que va augmentar el nombre de sacerdots
- es va apreciar la participació de persones que viuen l'Església però que no havien anat mai a una assemblea.
- la participació de joves va ser molt minsa, comentant-se el com se'ls convoca i com se'ls anuncia.

Es fan les següents propostes:

- fer una reunió prèvia amb moderadors i secretaris per tal que puguin portar millor el grup.
- començar a les 9:30. Tenir en compte la importància dels grups i donar una mica més de temps per a la seva trobada.
- es constata que el temps de l'assemblea és molt just i surt el comentari de la possibilitat de fer-ho continuant també per la tarda.

4. Definició i concreció a la vida pastoral a partir del proper curs, de l'aplicació del que indica el resum del treball de grups de l'Assemblea Diocesana (cada membre ha de portar pensada la seva proposta sobre els àmbits i línies d'actuació).

Intentant recollir les aportacions dels grups, es veu insistentment que cal una conversió pastoral tan de fidels laics com dels preveres; cal una conversió per arribar a actuar sinodalment. Aquesta conversió demana formació adaptada, coordinació, integració i acceptació dels animadors de comunitat i dels ministeris.

Junt a la conversió es constata que cal la vivència de la fe, per aconseguir-ho s'ha de reforçar l'esperit comunitari i la corresponsabilitat, pregar més per fer i ser, i cercar la manera de tenir presència fora de la pròpia comunitat, arribant al barri o al poble. Finalment, les opinions dels grups de l'assemblea fixaren la necessitat i prioritat d'atendre la pastoral de joves i de la família.

Tot sense oblidar que cal arribar al convenciment de que l'Església la porta l'Esperit Sant que actua en cada moment segons les necessitats, i cal acollir el que ell ens indica. En el fons es tracta de fer el que s'ha de fer, canviant, però, la manera en com es fa. En tota aquesta visió es necessita viure en l'esperança per evitar l'enfonsament de les persones, es constata que o la conversió i renovació pastoral fica en el seu lloc l'Esperit Sant amb el seu protagonisme, o no hi haurà conversió.

5. El Jubileu de l'any 2025.

El Sr. Bisbe presenta el Jubileu de l'any 2025, fent incidència en l'aprofundiment de les quatre constitucions del Concili Vaticà II, realitzant una lectura en la línia de la renovació pastoral. Així mateix dóna a conèixer que el Secretariat de peregrinacions ja està preparant una peregrinació a Roma.

6. Formació del Clergat (les jornades de formació estan previstes per als dies 24-25.09.24).

Dins la formació del clergat cal veure com s'articulen les idees que han anat sortint en aquesta sessió, per tal que s'incorpori la visió que s'ha estat donant i com poder fer-la conjunta amb els laics, mirant que no sigui una lliçó de Teologia, la qual s'ha de fer a la Facultat o a l'IREL, sinó una formació viva adreçada a la vida.

7. Informacions i torn obert de paraules

Dins aquest darrer punt es tractaren els següents temes:

- *Calendari de dates per al proper curs 2024-25.*

- *Gestions fetes davant la substitució del rector per a fer els responsos al tanatori en diumenges i dies festius.*
- *Sobre la processó del Corpus Cristi*
- Un membre del Consell demana la paraula per fer-ne un comentari respecte a l'adquisició del nou orgue de la Catedral.
- El Sr. Bisbe presenta el recull de la normativa en matèria fiscal que afecta a l'Església. Editat per EDICE el *Compendio de normativa fiscal y de Seguridad social aplicable a la Iglesia en España*,
- *La marxa de la comunitat claretiana* de la nostra diòcesi.
- Informació sobre la situació d'alguns mossens per malaltia o d'altres.
- L'excursió de final de curs dels mossens de la diòcesi.

De tot plegat en dona fe el Secretari General-Canceller, a Lleida, l'onze de juny de dos mil vint-i-quatre.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 18 de juny de 2024

Havent estat convocats, amb el corresponent ordre del dia, els membres del Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida, celebraren sessió el 18 de juny de 2024, reunint-se a dos quarts de cinc de la tarda (16:30) i restant en ella fins a dos quarts i dos minuts de set de la tarda (18:32 h), moment en el que s'aixecà la sessió.

Dins d'ella, havent saludat el Sr. Bisbe els assistents, una vegada que els agrai l'assistència i després d'un moment de pregària en el què el Consell es fica en mans de l'Esperit Sant, s'obrí la sessió passant a tractar els punts especificats a l'ordre del dia, els acords sobre els quals es ressenyen a continuació

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (18.12.23).

Tot seguit s'aprovà l'acta de la sessió anterior (18.12.23).

3. Balanç de situació de l'any 2023 i estat dels comptes del Bisbat.

Finalment, havent fet els comentaris i apreciacions necessàries, s'aprova el Balanç de situació de l'any 2023 i l'estat dels comptes del Bisbat.

4. Sol·licitud de l'Ajuntament del Pont de Suert per al cofinançament de les obres de l'Església de Santa Maria de Sarroqueta.

Els membres del Consell aproven la gestió i donen el seu vot favorable a fer aquesta intervenció d'acord amb el projecte presentat, segons el qual es va arribar a l'acord d'iniciar les obres a l'Església de Santa Maria de Sarroqueta, de manera que l'ajuntament va confeccionar el pressupost i gestionar els ajuts, quedant que el cost puja a 64.508'42 € que s'han de pagar entre el Departament de Cultura que ja ha atorgat la subvenció a pagar en tres anys 45.155'89, i la resta, a parts iguals entre l'Ajuntament i el Bisbat en nom de la Parròquia, aportant cadascun 9.676'27 €.

5. Sol·licitud de l'Ajuntament d'Alcoletge per al cofinançament de les obres de l'Església de Sant Miquel.

L'Ajuntament ha redactat un projecte pel sanejament de les humitats que pateix l'església, valorat en 109.594'32 €, pel qual li ha estat atorgada una subvenció del Departament de Cultura per la quantitat de 40.849 €. La proposta de l'Ajuntament és que la part sense finançament sigui assumida a parts iguals entre ell i el Bisbat, aportant cadascú 34.372'66 €. S'acorda acceptat la proposta de l'Ajuntament

6. Sol·licitud de l'Ajuntament de Sunyer de la donació d'un espai per a instal·lar una parada d'autobús.

El Consell aprova la cessió gratuïta per a la instal·lació d'una marquesina prop de l'església segons el que hi ha reflectit en el projecte acompanyat de plànols i dades cadastrals què obren en poder del Departament de Patrimoni del Bisbat de Lleida, tot tenint en compte que en la sol·licitud de l'Ajuntament, aquest assumeix totes les despeses que es puguin ocasionar.

7. Sol·licitud de l'Ajuntament de la Granadella de la donació de la casa rectoral.

Els membres del Consell per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida acorden que el Sr. Bisbe parlarà amb l'alcalde per a dir-li que sí, però deixant una part de la planta baixa de la casa per a locals parroquials on poder fer la catequesi i tenir el despatx parroquial, construir una rampa d'accés a l'església i fer-ne el manteniment d'aquesta (despeses i reparacions) durant 50 anys.

8. Informe de la situació del local-cinema d'Alfarràs i la possibilitat de venda.

Després d'algunes deliberacions i d'haver recordat el que ja s'ha fet en ordre a estudiar possibilitats, s'acorda esposar a l'alcalde d'Alfarràs que:

- El Bisbat i l'Ajuntament signin un conveni pel manteniment de l'Església Parroquial durant 50 anys, on, a més, consti que assumeix totes les despeses que es produiran en el tràmit de segregació de l'edifici, i,
- després se signarà la cessió a l'Ajuntament en la que haurà de constar que la destinació haurà de ser sempre per a us social.

9. Informe sobre la venda de dues places de pàrquing.

Al ser un informe no hi ha acords.

10. Informe sobre la venda d'unes propietats de la parròquia de Sant Pere de Tercui.

S'aprova la venda segons els termes estipulats legalment, essent els costos notarials i d'altres assumits pel comprador.

11. D'altres informacions i aportacions, i torn obert de paraules.

- A. 1.- El Sr. Bisbe comenta la situació de la Fundació Llars del Seminari, la qual es troba amb greus dificultats econòmiques. És per aquesta raó que s'han atansat al Bisbat per tal de demanar ajut.

En un primer moment els consellers consideren que si no volen constar com a institució de l'Església Diocesana, no se'ls hauria d'ajudar amb cap quantitat.

Se suggereix llavors que es trobin amb el Sr. Bisbe i s'expliquin, presentin comptes i es faci un pla de viabilitat per tal de poder establir un pla de finançament que porti a resoldre la situació; d'una altra manera el desnivell s'anirà reproduint i augmentant any rere any. Així mateix se suggereix que tornin a ser fundació canònica.

Finalment, a més del que se suggereix en el paràgraf anterior, es veu necessari que la Diòcesi els aportï per a aquest any 2024 el necessari per a eixugar el deute, tot tenint en compte, però, que aquesta mesura tapa el forat d'ara sense resoldre el problema.

- B. El Sr Bisbe dona la informació sobre les gestions per a rebre la donació de la fundació de Tokio, el transport, muntatge i afinament de l'orgue de la catedral. Tot estarà enllestit per al mes de setembre i, amb la voluntat de Déu, el dia de Sant Miquel (29/09/2024) s'inaugurarà amb un concert.
- C. La marxa i la donació dels Claretians. El Sr. Bisbe explica com l'Orde dels Missioners Fills de l'Immaculat Cor de Maria, cmf, ha decidit retirar la comunitat de Lleida. A la darrera reunió el P. Provincial va comunicar al Sr. Bisbe que li donava la casa parroquial amb els locals que l'orde claretiana té al carrer Mn. Pelegrí, 8, en el barri de Balàfia.
- D. La Fundació Verge Blanca que a la darrera sessió havia demanat un ajut per tal de reparar la teulada que s'havia trencat per un cop de vent en un edifici-magatzem situat en la colònia Montsant de Vilaller, ha informat a Administració que la quantitat ha estat de 10.992,36 €, i demana que se li pagui íntegra. El Consell acorda abonar-la sencera.

De tot plegat en dona fe el Secretari General-Canceller, a Lleida, el vint de juny de dos mil vint-i-quatre.

Vicaria General

Comunicats Vicari General

A tot el clergat de la diòcesi, diocesans i religiosos

Lleida, 18 de setembre de 2024

Benvolgut company,

Iniciem un curs en el què, en el context del Congrés de laics, el Pla d'actuacions pastorals del nostre Bisbat, la segona fase del Sínode i el Jubileu marcaran molts dels continguts del treball pastoral.

Tots coneixem que el Papa convidà totes les diòcesis del món a inspirar el treball pastoral en les quatre constitucions del Concili Vaticà II: Església poble de Déu, que escolta, celebra i serveix la Paraula a una Església i unes persones que caminen en el món d'avui. Vers aquesta finalitat orientarem les dues jornades de formació de preveres previstes per als dies 24 i 25 de setembre. Jornades per a deixar que l'Esperit inspire el treball d'aquest curs i jornades també de convivència fraternal. No dubto que en elles tindrem l'ocasió de saludar-nos, de compartir i de pregar junts.

Deixar ressonar el sentir de l'Església per a renovar la nostra acció pastoral, juntament amb tots els membres de la comunitat cristiana, i servir-la de la forma el més fidel i efectiva possible és la fita del Pla Diocesà per a aquest curs. Per això, proposa a tots els diocesans la conversió pastoral al temps que els ofereix programes per a renovar la seva formació, com demanà l'Assemblea Diocesana passada.

En el link de la *CEE cuadernos del Concilio. Hacia el Jubileo 2025* podràs trobar diversos quadernets relatius de cada Constitució Conciliar per a la formació tant personal com dels laics amb els que treballes ministerialment. La diòcesi de Lleida, prenent en consideració aquests continguts, la conversió pastoral que impliquen i la urgència evangelitzadora del nostre temps, oferirà recursos formatius que integren els continguts de tots ells. Mirar-te aquest material abans de les sessions de formació seria una bona manera de preparar-les per part teva i una bona font de pregària. T'animo a provar-ho.

Et recomano que accedeixis a "*cuadernos del Concilio. Hacia el Jubileo 2025*", així com també als materials per pregar, mol útils per a integrar-los en els diversos moments de recés, de pregària contemplativa o de grup com els que algunes parròquies del nostre bisbat venen realitzant. Fins i tot t'encoratjo a que, d'acord amb les possibilitats que tinguis, t'animis a utilitzar-los potenciant espais de pregària en la teva comunitat.

Les reunions d'arxiprestat d'aquest curs són un espai magnífic per a conèixer i dissenyar accions i espais arxiprestals i parroquials de formació

i de pregària a partir de la reflexió que feu al voltant tant dels materials als que acabo de referir-me com de *l'instrumentum laboris* de la segona fase del Sínode.

Et proposo igualment que dediqueu la primera reunió arxiprestal d'aquest any a planificar el punt anterior així com a discernir la manera de promoure, animar i acompanyar els laics a participar en el programa de formació que ofereix el Bisbat, que presentarem en les reunions arxiprestals, per als membres del vostre consell parroquial, per als catequistes i laics que han assumit responsabilitats parroquials en la vostra Comunitat, com també per als que formen part del Consell arxiprestal.

Cordialment en Xto. et desitjo una bon curs pastoral.

Mn. Lluís Sallán

Per als membres del Consell Diocesà de Pastoral

Us envio, recollit en forma de díptic, el Pla Diocesà de Pastoral per al proper curs. Com vàrem parlar en la darrera reunió del Consell Diocesà, es tracta de què vegis si les línies fonamentals de tot allò que va sortir en l'Assemblea Diocesana i en les aportacions que vàreu fer en la darrera reunió del Consell Diocesà estan contingudes en aquesta presentació.

Al respecte et demano que, si tens alguna observació de contingut (també si veus errors de forma) que cal tenir en compte que m'ho facis arribar com a màxim fins a les 12 de la nit del dia 1 de juliol

Una vegada introduïdes les aportacions que corresponguin, ho imprimirem i presentarem com a eina de treball als arxiprestes i caps d'Àrea per a operativitzar i coordinar el que allí es proposa i es lliurarà en la trobada d'Enviament.

Agraint la teva col·laboració eclesial i desitjant-te un bon estiu et saluda.

Mn. Lluís Sallán

Presentació del Pla de Pastoral per al Curs 2024/2025

En aquesta celebració de l'Enviament en la que el Sr. Bisbe ens enviarà a la missió que encomana a cadascú, us presentarem breument el pla de pastoral que tindrem per a aquest curs 2024-25, un exemplar del qual se us entrega imprès, per tant només faré un esment, i després amb tranquil·litat tots el podreu veure en detall.

En primer lloc, dir que aquest pla pastoral és un instrument per orientar el treball pastoral diocesà que s'ha de concretar en cada parròquia, moviment, grup o escola, etc.

Son les línies generals ens les que ens hem de fixar a l'hora de desenvolupar les nostres activitats, per fer-ho en comunió, tots orientats envers un mateix objectiu i treballant en una mateixa direcció.

Sembla quelcom obvi, però no sempre és possible, és per això que cal tenir molt clar cap a on anem i com ho hem de fer.

S'ha volgut presentar un pla possible, assumible i realitzable, per això veurem que està estructurat en tres parts: objectius, prioritats i actuacions. Tot molt clar i senzill.

Aquest pla pastoral és fruit de la reflexió de tots nosaltres. En l'assemblea diocesana vam veure quines eren les necessitats i vam reflexionar i apuntar quines haurien de ser les línies fonamentals de treball. També tenint present la demanda que ens fa el Papa Francesc a través dels documents del Sínode.

Punts essencials: Conversió, formació, famílies, infants, joves, sinodalitat, formació... i la pregària que ho ha d'amarar tot, sense pregària no podem fer res. I tot amb un horitzó d'Esperança una esperança a la que som convidats tots, en aquest any jubilar, que el papa Francesc ens proposa.

Per tant cridats a la conversió, però una conversió real, no només de idea, si ens convertim... s'ha de notar, han de canviar coses en nosaltres... i si nosaltres canviem i ens convertim al Senyor, també canviarà la nostra manera de treballar i d'enfrontar els reptes. No ha de ser un voluntarisme, sinó una obertura a l'Esperit, escoltar que ens vol dir i com hem de fer les coses.

Cal un esforç evangelitzador envers nosaltres mateixos i els altres, orientats especialment a les famílies, els infants i els joves. Sense ells l'església no te futur. Hem de poder arribar a tots ells i oferir allò que ens proposa l'Evangeli, donar una resposta a la realitat actual i a les seves inquietuds, aigua fresca, descans de l'ànima, esperança. El món te necessitat de l'Evangeli, de la Bona Nova de Jesús i nosaltres tenim la responsabilitat i l'obligació d'anunciar-lo.

Totes les accions s'han de fer des de la caritat, amb actitud d'amor i servei, desitjant sempre el bé de l'altre, sense domini, sense lluites. Caminant junts, col·laborant i sumant les dons que cadascú ha rebut per oferir un àpat suculent i en bé de tots. Constructors del Regne de Déu aquí i ara en la nostra diòcesi de Lleida.

Per tant acabo subratllant la necessitat de conversió, de treball corresponsable per tal de poder fer un anunci de Jesús creïble i desitjable, tots units en una mateixa direcció en un mateix vaixell i amb un únic Capità que ens guia i orienta, oberts a l'Esperit i fonamentats en la pregària. Amb un horitzó d'Esperança que ens esperoni i ens impulsi a la missió.

Bon inici de curs a tots. Lleida 26/09/2024

Montserrat Sánchez García
Cap de l'Àrea d'Espiritualitat

Pla de Pastoral per al curs 2024/2025

Per al curs 24/25 tenim com a prioritat de totes les institucions diocesanes respondre al que ens demana el Papa en els documents del Sínode: la conversió pastoral. Aquesta ha de ser l'eix vertebrador de la nostra acció pastoral. En l'Assemblea Diocesana foren molts els que s'expressaren amb insistència sobre els intensos canvis que experimentem avui els cristians. Canvis que afecten a la manera de ser presents en el món, de compartir el mateix Evangeli, d'iniciar i acompanyar en el camí de la fe i de viure i organitzar les nostres comunitats.

La realitat en la què vivim i professem com a seguidors de Jesús avui és multicultural i multireligiosa, això reclama ser presents, escoltar, compartir, obrir-nos, sortir fora, servir, cooperar. Aquesta diversitat modifica sensibilitats, qüestiona falses certeses, aporta nous models de relació, presenta diversitat de models ètics. Això convida a aprofundir la nostra fe i a obrir-nos, a escoltar, a discernir, a mirar des de l'Evangeli, a cooperar al bé de tots, a formar-nos i a assumir la nostra responsabilitat baptismal.

La diòcesi, seguint el manament del Senyor d'anunciar-lo a tots els que viuen amb nosaltres, s'alegra de sumar el seu treball pastoral a les orientacions del Sínode dels bisbes i a l'esperit del Jubileu de l'any 2025 que el Papa Francesc ha proposat. Els dos esdeveniments, sense dubte, ens ajudaran a impulsar l'acció evangelitzadora a les nostres comunitats.

En aquest context, els objectius que ens proposem, ens acompanyaran, al temps d'allunyar-nos del pessimisme, en el procés de conversió pastoral i en el de ser millors deixebles de Jesús, perquè ens ajudaran a:

- **Formar-nos, celebrar la fe** en la pregària, els sagraments i la Paraula.
- **Exercir** el ministeri baptismal a través de la **corresponsabilitat** en el manteniment, organització i creixement de la comunitat cristiana des del si dels grups, serveis i parròquies en les que participa cadascú.
- **Aportar esperança i fraternitat en l'entorn familiar, cultural, social, laboral i fer-nos propers i trobadissos a participar** en allò que afecta a les persones del nostre poble.

Objectiu:

Convertir-nos pastoralment per tal que la nostra Església a Lleida sigui fidel al seguiment de Jesús, transformant estructures i activitat vers una major obertura al món, un més intens testimoni d'esperança, una evangelització en la que tots els cristians se sentin més implicats, una atenció acurada als pobres i una corresponsabilitat sinodal.

La primera eina en aquest caminar és la conversió pastoral envers el seguiment de Jesucrist, la cooperació i la complementarietat intraeclesial i l'encontre samarità i evangelitzador amb l'entorn socio-cultural.

Àmbits prioritaris on aplicar l'objectiu comú

- A. La pastoral amb les famílies
- B. La pastoral amb infants i joves
- C. La iniciació-reiniciació cristiana: Catequesi-Primer anunci-Formació

Dels programes d'actuació de cada organització **prioritzarem i posarem l'accent en aquells que serveixen per a convocar, aplegar, animar pastoralment famílies, infants, adolescents i joves en col·laboració i complementarietat amb les altres realitats diocesanes.**

Igualment, en les sessions i temes formatius, **subratllarem els que fan referència a la conversió vers el seguiment de Jesús i a un estil de presència de la comunitat coherent amb els valors que inspira el present pla diocesà.**

Actuacions proposades per a dur a terme l'objectiu en els àmbits prioritaris del treball pastoral

A. Talant i estil de les actuacions

- 1. Caritat:** “Revestiu-vos de la caritat, tot ho lliga i perfecciona” (Col. 3,14). Estil samarità
- 2. Sinodal:** “Com a col·laboradors de Déu... és l'hora favorable... corresponeu i obriu el vostre cor” (11 Cor. 6, 1.2b.13). Estil d'obertura, d'acollida pastoral, de compartir i de responsabilitat.

B. Actuacions

1. Seguiment de Jesús

Objectiu de conversió: *“Vetlleu i pregueu en tot moment”* (Lc.21,36).

Delegació Catequesi Adoradors Parròquia

Assegurar moments d'oració en les reunions i en moments específics i potenciar els oradors en la catequesi, així com el silenci orant en els moments previstos en l'Eucaristia.

Diòcesi

Oferir moments diocesans de pregària i de reflexió conjunta: jubileu, recessos, enviament, assemblea, dimarts sant...

2. Infants-Joves

Objectiu de conversió: Cooperar, compartir i coordinar les diferents accions pastorals en la Diòcesi amb infants i joves, *“Us demano viure de manera digna, amb humilitat i dolcesa... procurant de conservar la unitat de l'Esperit”* (Ef. 4,1-3).

Àrea Evangelització i Formació i Delegació de Joves i de Catequesi

- Posar en marxa una instància de cooperació, revisió i planificació sinodal tant de joves com d'agents de pastoral d'infants i joves.
- Organitzar un pla de formació conjunt per a acompanyar pastoralment els joves.

3. Anunci de l'evangeli

Objectiu de conversió: *“Aneu i anuncieu l'Evangelí”* (Me. 16,15).

Parròquies - Arxiprestats - Càritas

Fomentar la creació i la formació de grups de primer anunci que promoguin la renovació evangelitzadora

Parròquies Arxiprestats Moviments i Serveis

- Implementar la catequesi **en** família.
- En cada realitat pastoral, amb la formació específica, organitzar un equip, o Consell de Pastoral i/o d'Economia, que assumeixi la responsabilitat d'animar, anunciar, promoure, acompanyar i gestionar sinodalment la missió evangelitzadora de l'Església i del seu servei caritatiu.

Diòcesi - Àrea - Evangelització

- Promoure els ministeris laïcals
- Convocar entitats de voluntariat per a promoure'l

4. Família

Objectiu de conversió: *“Aprendre a comportar-se piadosament i satisfer el deute amb els qui han donat la vida (als fills)... és agradable a Déu”* (1 Tim. 5,4b).

Àrees Evangelització, Formació i Delegació Família

- Revisar i coordinar la formació prematrimonial
- Revitalitzar l'acompanyament de parelles
- Cooperar en sessions de formació per a parees amb àrea Evangelització i formació.

Formació continuada i específica necessàries

Arxiprestats - Àrea Formació

Formació sobre sinodalitat parroquial i eclesial i acompanyament pastoral per a laics i preveres.

Parròquia - Arxiprestat

Cooperació i complementarietat entre diverses parròquies: horaris, catequesi, plans de formació adults, pastoral infantil i de joves.

Àrea Formació

Assegurar òrgans sinodals en les parròquies i arxiprestats per a discernir, compartir, planificar en conjunt, revisar, programar i gestionar.

Vicaria Judicial

Informe de l'any 2024

Durant l'any 2024 han estat actives 11 causes en procés ordinari, de les quals 6 eren causes pendents de l'any 2023, i les 5 restants s'han obert durant l'any 2024.

Del total de les 11 causes, 3 han prescrit per no haver aportat les parts allò que se'ls requeria durant un temps que ha sobrepassat, amb escreix, els sis mesos que prescriu el Dret, i no haver tingut cap contacte amb el Tribunal.

En 2 s'ha dictat sentència positiva per la qual es reconeixia que el matrimoni celebrat havia estat nul, és a dir: no havia existit al no haver-se donat, en el moment de contreure'l, les condicions que l'Església considera necessàries per tal que hi hagi sacrament del matrimoni.

En finalitzar l'any va haver-hi 6 causes que van quedar pendents per estar obert el seu procés. Una iniciada durant l'any 2023 i les altres cinc durant l'any 2024.

El cànon pel qual s'han dictat les sentències positives ha estat el 1095§2 (en totes dues causes sentenciades).

Durant aquest any, amb data 1 de setembre de 2024, va ser nomenat Promotor de Justícia Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé.

Secretaria General - Cancelleria

Cessaments

Durant el segon semestre de l'any 2024 s'han produït, com a conseqüència dels relleus en els seus càrrecs, els cessaments que s'indiquen. El Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls, reconeix la dedicació amb la que cadascuna d'aquestes persones han desenvolupat la tasca pròpia del càrrec que ocupaven, i la cura i atenció espiritual que han tingut vers els seus feligresos, els germans en general i a les persones que han tractat des d'aquestes responsabilitats.

Setembre

Dia 1

P. Josep Vilarrubias Codina cessà com a consiliari del moviment Vida Creixent de la Diòcesi de Lleida.

Mn Jaume Pons Bosch cessà com a rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu de Sucs, de la Mare de Déu del Roser de Gimenells i de l'església de Sant Josep Obrer del Pla de la Font.

Mn Juan Ramón Ezquerro Pociello cessà com a adscrit a les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu de Sucs, de la Mare de Déu del Roser de Gimenells i de l'església de Sant Josep Obrer del Pla de la Font.

Dra. Antonieta Mateus Gorgues cessà per jubilació com a directora del Col·legi Episcopal Verge de l'Acadèmia de Lleida.

Mn. Víctor Martínez Mateu cessà com a Rector in solidum de l'Unitat Pastoral de Cap Pont (parròquies de la Sagrada Família i Sta. Teresa Jornet).

Mn. Manel Mercadé Melé cessà com a Director de l'Institut de Ciències Religioses-IREL de Lleida.

Dia 5

Mn. Norberto Blas Sepahoco Riquito cessà com a vicari de la Unitat Parroquial formada per les parròquies de la Mare de Déu del Pilar i la de Sta. Maria Magdalena.

Octubre

Dia 15

Mn. Jofred Antonio Rendón Ramírez cessà com a Rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les de les localitats d'Adons, Castellars, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Malpàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Saraís, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Viu de Llevata, i Viuet.

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 4 de gener de 2025.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Estadístiques de les dades Sagramentals

Durant l'any 2023 es registraren a les parròquies de la nostra diòcesi les següents dades sacramentals, segons consta a l'estadística oficial confeccionada pel Departament d'Estadística del Bisbat de Lleida.

Registres Sacramentals en les parròquies durant l'any 2023	
Baptismes de menys d'un any (<1 any)	252
Baptismes d'entre un i 7 anys (1-7 anys)	90
Baptismes de més de set anys (>7 any)	47
Primeres comunions	417
Confirmacions	195
Matrimonis catòlics	75
Matrimonis en els que almenys 1 dels contraents no és catòlic	2
Unció dels malalts	807
Defuncions pàrvuls	2
Defuncions adults	1.221
Assistència a la missa dominical	3.900
Número de catequistes	130

Per tal que hi hagi constància de què així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 2 de juliol de 2024.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Un orgue per a la Seu Nova de Lleida

Lleida és una de les poques ciutats privilegiades del país que disposa de dues catedrals. La més antiga, l'anomenada Seu Vella, va quedar clausurada i requisada per les tropes de Felip V quan va envair Catalunya l'any 1707.

Com a resultat d'aquestes accions, uns decennis més endavant, el Capítol Catedral, en aquells moments ubicat interinament a l'església de Sant Llorenç, va aconseguir que la Corona sufragués la construcció d'una nova catedral, seguint els estils arquitectònics imperants a l'època, per compensar la usurpació -per part de l'Estat- de l'antiga Seu. Aquesta comesa es va iniciar l'any 1764 i es va concloure l'any 1781 amb la seva consagració.

El resultat fou un monumental edifici, modern i avantguardista, marcat per l'estil barroc. Una catedral esplèndida fins al punt de dotar-la musicalment de tres orgues per poder solemnitzar els seus oficis divins.

Aquests instruments no van ser construïts per un orguener qualsevol, sinó per Ludwig Scherrer, un home emprenedor, de procedència helvètica, establert a la vila de Valls, el qual va dissenyar els dos grans orgues, únics en tot el país, com també un de petit que acompanyava les processons que es poguessin celebrar a l'interior de la catedral o al seu exterior.

Malauradament, aquests majestuosos exemplars van desaparèixer l'estiu de 1936, calcinats per l'incendi provocat, juntament amb tota la resta del mobiliari, com els altars i el cor capitular de l'escultor Bonifàs, la joia de la corona.

Anys després, la reconstrucció de l'edifici catedralici per part de l'entitat *Regiones Devastadas* el dotarà d'un nou orgue construït per la casa *Organería Española S.A.* i inaugurat l'any 1958, un prototipus d'orgue que es va imposar arreu on la devastació de la guerra els va destruir. Per les seves característiques tècniques, i sobretot econòmiques, es va produir d'una manera gairebé industrial. Però el pas del temps feu que es malmetessin els seus elements i materials, força precaris, i va deixar de funcionar pels volts de l'any 2014. D'ençà aquesta data, ha restat mut, i la música de la catedral a expenses d'un orgue electrònic indigne d'un espai sagrat com l'església mare de la Diòcesi de Lleida.

Davant d'aquesta delicada situació, es va plantejar sol·licitar un inventari sobre l'estat real i les possibilitats de recuperar aquest instrument d'*Organería Española* de l'any 1958 a un orguener especialitzat en aquest tipus d'instruments i les seves mecàniques i traccions. Després d'examinar-lo, aquest professional fou molt taxatiu en el seu veredict: va desaconsellar absolutament malbaratar diners per tal de refer-lo o reparar-lo, ja que, pel tipus d'orgue que era, resultava extremadament car i el resultat podria ser

imprevisible. El cost calculat fou de 300.000 euros, sense garanties d'un bon resultat.

La segona opció fou la possibilitat d'adquirir un instrument nou, amb unes característiques adequades a les dimensions del temple. Es va contactar amb dos prestigiosos orgueners de Barcelona que van oferir dos models adequats per les excepcionals dimensions de la catedral. El seu cost excepcional, però, feu que el Capítol Catedral desistís d'aquesta opció: 1.400.000 euros, IVA inclòs. Sens dubte, un preu força alt que seria difícil de justificar a la societat en temps de necessitat per a moltes persones.

Finalment, la darrera de les solucions plantejades, menys costosa però resolutiva, fou cercar un orgue d'alguna església o auditori que, per canvi d'activitat, necessitessin vendre'l o cedir-lo. Una tendència actual a Europa i als EEUU, atès que es tracta d'instruments de bona qualitat que poden complir plenament totes les expectatives a preus competitius.

Seguint aquesta opció, a l'abril de 2022 es va iniciar la recerca d'un instrument adequat per a la catedral, tasca complicada per les dimensions gegantines del temple.

Es va contactar amb la prestigiosa casa alemanya d'orgueneria Klais Orgelbau (de Bonn, Alemanya) i justament en aquells moments hi havia la possibilitat d'un gran instrument construït entre 1974 i 1975 ubicat a la sala de concerts *Ishibashi Memorial Hall*¹ de Tòquio (al Japó): un instrument que s'ajusta perfectament a l'espai que ocupaven els altres antics instruments que històricament (els anys 1773 i 1958) havien existit a la Catedral de Lleida. Klais ha construït al país els orgues de la Catedral de Lleó, de la Basílica del Pilar de Saragossa i de l'Auditori Viader de Girona, entre d'altres.

L'orgue actual procedeix de la *Ueno Gakuen Educational Foundation* de Tòquio, al Japó, que, a través de l'empresa constructora d'Alemanya que el va construir als anys setanta, va contactar amb un expert musical del nostre entorn per oferir-lo com a donació a una institució que el sabés conservar i gaudir-ne. Es va pensar en la nostra Catedral i, després de diferents converses i visites dels responsables de l'esmentada fundació, es va acceptar l'obsequi. Només hi havia una condició, no menor: que la Catedral havia d'assumir els costos del desmuntatge de l'orgue situat al lloc fundacional de Tòquio, el llarg transport fins a la nostra ciutat i la instal·lació en el cor principal del recinte catedralici.

Les característiques adequades d'aquest instrument per a omplir l'espai sonor de la Catedral van fer que el Bisbat de Lleida contactés amb

1 Ueno Gakuen Educational Foundation de Tòquio

els propietaris de l'orgue, la Fundació Ueno-Gakuen, conservatori de grau superior de Tòquio molt arrelat a aquesta ciutat. Després de moltes reunions telemàtiques amb el President d'aquesta fundació cultural, de nombrosos correus electrònics i missatges, l'entitat va decidir donar l'orgue al Capítol Catedral de Lleida.

A partir d'aquí, es va concretar un pla d'actuació amb la casa orgüenera Klais, constructora d'aquest exemplar, un pressupost de trasllat des del Japó fins a la Catedral de Lleida –via marítima fins a Barcelona i terrestre fins a Lleida– i el consegüent muntatge, harmonització i adequació dels tubs a l'espai. Tot plegat es va veure culminat amb la cerimònia de benedicció i primer concert d'aquest instrument a la Catedral, el 29 de setembre de 2024, festivitat de Sant Miquel Arcàngel. Dita cerimònia i el concert d'inauguració que el va seguir, es van poder veure en directe per **Lleida TV**, l'enregistrament del qual és accessible des de l'enllaç següent: <https://ott.lleidatv.cat/ca/pv/ffe81a55-2740-53c9-4c23-b3edd6757744>

Finalment, cal agrair a les institucions públiques (Diputació de Lleida i Ajuntament de Lleida) i entitats privades (Fundació Sorigué, Sant Joan de Déu-Terres de Lleida, B-Biosca, Grues Cerezo, BonÀrea i Fundació Horitzons 2050), així com una quantitat molt significativa de persones particulars, les aportacions fetes per a finançar el cost del desmuntatge de l'orgue, el seu trasllat, el muntatge a la Catedral, la neteja i restauració que se'n va fer aprofitant el moment, l'afinament i la posta a punt de tot plegat, fent, així, que sigui un instrument de tots, i sense els quals hauria estat molt més difícil el poder-ho tenir a la nostra ciutat.

Autor: Miquel González,
organista

Recopilació i síntesi:
Anna Esteve Florensa,
tècnica de l'Arxiu Diocesà

Als rectors de les parròquies de la Diòcesi

Lleida, 11 de juliol de 2024

Benvolgut rector.

Com era habitual, la feligresia podia atorgar testament davant el rector de la seva parròquia, pràctica que es va extingir amb l'aprovació de la Llei 10/2008, del 10 de juliol, del llibre quart del Codi Civil de Catalunya, relatiu a les successions, la qual va entrar en vigor en data d'1 de gener de 2009.

A partir d'aquell moment es va fixar un termini per tal de recollir tots els testaments existents a les parròquies i enviar-los al Col·legi de Notaris de Catalunya per a la seva protocol·lització. Així es va fer amb tots els que van arribar dins el termini que s'exhauria el 2014.

La Llei estableix que els testaments atorgats davant el rector que no estessin protocol·litzats després de l'acabament d'aquest procés, si la persona testant ja era difunta a l'entrar en vigor la Llei, tindrien sis anys per fer-ho, després el testament caducaria. Si l'atorgant, el testament del qual no s'hagi protocol·litzat en el moment establert en aquest procés, mort després de l'entrada en vigor d'aquesta llei, hi ha un terme de sis anys a partir de la defunció per tal de fer-ho.

Hi va haver documentació testamentària que va arribar a la Secretaria quan el Col·legi de Notaris de Catalunya ja els havia recollit i aquests es conserven a l'Arxiu Diocesà (recordeu que si la persona era viva a l'entrar en vigor la Llei, els seus hereus tenen fins a sis anys després de la mort per a protocol·litzar-los).

Ara ens trobem amb que es reclamen testaments que no van ser enviats al Col·legi de Notaris de Catalunya i que tampoc hi són a l'Arxiu, el que fa suposar que aquests es van quedar a les parròquies. És per aquest motiu que els demanem que revisin l'existència d'aquest tipus de documentació a la seva parròquia i la facin arribar a l'Arxiu Diocesà de Lleida i els dipositin en ell (se'ls expedirà un rebut de tota la documentació entregada).

Agraint la seva atenció i la disposició per a fer que la gestió administrativa de la Diòcesi sigui eficient, rebin la nostra salutació ben cordial.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Suport del Bisbat de Lleida a la candidatura del Pont de Suert per acollir el recercat 2026

Juan Luis Salinas Sánchez, Secretari General-Canceller del Bisbat de Lleida, amb la firma autenticada notarialment davant el Ministeri de Justícia i davant la Direcció General d'Assumptes Religiosos de la Generalitat de Catalunya, en representació del Bisbat de Lleida,

Faig constar:

Que el Bisbat de Lleida, per decisió del seu bisbe després d'haver escoltat els seus assessors, dona suport a la sol·licitud presentada per l'Ajuntament del Pont de Suert i el Centre d'Estudis Ribagorçans a favor de la candidatura del Pont de Suert a la convocatòria de selecció de la població per acollir el Recercat 2026.

El municipi del Pont de Suert és idoni per acollir el Recercat perquè com a capital comarcal de l'Alta Ribagorça és una de les poblacions més importants de la demarcació de l'Alt Pirineu i Aran. El municipi té una història rica, que arrela a l'edat mitjana i gaudeix d'una forta peculiaritat social, cultural i lingüística en relació amb els territoris de parla catalana fruit de la seva condició fronterera amb les terres de la Ribagorça de la Franja de Ponent (Aragó), l'Aran (Occitània) i els Pallars, amb els quals manté i s'enorgulleix de tenir uns profunds lligams culturals i arrels històriques compartides.

Té un teixit significatiu d'associacions culturals i un bon nombre d'equipaments culturals i educatius, renovats i modernitzats: biblioteca, cinema, centre cívic, arxiu històric, sala de la confraria, escola, institut i centre de recursos pedagògics. A més a més, és la capital administrativa i de gestió de la cultura de la demarcació Alt Pirineu i Aran en ser la seu dels Serveis Territorials de la Generalitat de Catalunya d'aquest àmbit.

Disposa d'un ric patrimoni cultural amb dos elements festius amb consideració de Patrimoni Immaterial de la Humanitat (Festes del solstici d'estiu als Pirineus "falles" i els Camins de la Transhumància); una festivitat declarada com a festa patrimonial d'interès nacional (festa de Sant Sebastià); 52 registres a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, dels quals 7 tenen la consideració de Bé Cultural d'Interès Nacional i 24 són tipificats com a Bé Cultural d'Interès Local.

El Pont de Suert, amb els seus 2.417 habitants, exerceix la seva condició de capital i esdevé un destacat centre de serveis i econòmic d'aquesta àrea dels Pirineus.

Per a la seva validesa, ho signa en representació del Bisbat de Lleida, a Lleida, el catorze de novembre de dos mil vint-i-quatre.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Les parròquies de la diòcesi recullen més de 30.000 euros en la col·lecta per la DANA

Les parròquies de la diòcesi de Lleida han recollit més de 30.000 euros a través de la col·lecta especial que es va fer el passat 24 de novembre per destinar-los a ajudar els afectats per les conseqüències dels aiguats que van afectar ara fa un mes el sud-est d'Espanya, especialment l'àrea de València. La xifra encara és provisional i pot créixer una mica més perquè falta comptabilitzar les aportacions d'algunes comunitats.

Des del Bisbat de Lleida es vol expressar l'agraïment a la generositat de la comunitat catòlica de la diòcesi davant el drama que estan passant milers de persones que han perdut familiars o amics, i que han perdut o vist malmesos molts dels seus béns més preuats.

Recordem que els centres de culte de la diòcesi de Lleida, seguint la recomanació de la Conferència Episcopal Espanyola, van dedicar les col·lectes de les celebracions eucarístiques del 24 de novembre a recaptar fons per als afectats per la DANA. Igualment, la catedral de Lleida va acollir una missa en sufragi pels més de dos-cents difunts el passat 2 de novembre, i la catedral de la Almudena de Madrid en va celebrar una altra el dia 19, concelebrada per tots els bisbes espanyols, reunits aquells dies en la seva Assemblea Plenària.

Lleida, 3 de desembre de 2024

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Vida Diocesana

Necrològica

Mossèn Manel Beunza Nain

Mossèn Manel Beunza Nain, prevere de l'Opus Dei a la Diòcesi de Lleida, va morir diumenge 24 de novembre, festivitat de Crist Rei, a la nit en una col·lisió frontal a la N-230 a Alfarràs quan tornava de predicar en un recés a la Vall d'Aran.

Va néixer a Mèxic el 1966, tenia 58 anys, on la seva família s'havia traslladat per raons de feina del seu pare, tornant a Navarra i a Bilbao quan ell tenia uns 8 anys.

De ben jove va conèixer l'Obra i s'hi va incorporar. Amb 24 anys se'n va anar al seminari de la Prelatura i estigué uns anys a Roma estudiant i atenent diverses tasques a la seu central de l'Obra. Es va ordenar sacerdot el dia 1 de setembre de 2002 al Santuari de Torreciutat.

Entre altres tasques, va venir a Lleida entre el 2004 i 2005, però va marxar a Veneçuela uns 5 anys. Més tard, el 2012, va tornar a Lleida on fins ara vivia al club juvenil Raier. Actualment era capellà al col·legi Arabell i feia atenció pastoral dels membres i cooperadors de l'Opus Dei i de les seves activitats formatives.

Al cel sigui.

Recull de notícies de la Diocesi

42 joves de Lleida al Camí de Sant Jaume

Quaranta-dos joves de Lleida van sortir al juliol en autocar en direcció a Sarria, a la província de Lugo, des d'on faran els darrers cent quilòmetres del Camí de Sant Jaume. Els joves s'han estat preparant al llarg de l'any per fer aquest tram del denominat 'camí francès', que tenen previst completar aquesta setmana, per tornar a Lleida el diumenge dia 7. La ruta comprèn caminades per boscos, terres de cultiu i petits pobles, seguint pistes i camins vorejats per murs de pedra, fins arribar a Santiago de Compostel·la, on obtindran el certificat de pelegrins.

L'expedició va sortir des de l'explanada del Camp d'Esports en direcció a Galícia, on ja els esperava el delegat de la Pastoral de Joves, mossèn Manel Mercadé, que se'ls va avançar per preparar la intendència. El bisbe Salvador ha anat a acomiadar-los.

Xec solidari de l'Episcopal a Mans Unides

El Col·legi Episcopal de Lleida va fer entrega d'un xec solidari de 2.784,06 euros a Mans Unides, resultat de les activitats solidàries que els alumnes van dur a terme al llarg del curs escolar 2023-24.

Vitrall d'Amadeu Boneu per a la Capella del Peu del Romeu

La capella del Peu del Romeu disposa d'un nou vitrall, obra de l'artista Amadeu Bonet i que ocupa l'òcul de la façana de la capella que dona al carrer Cavallers. L'obra, encarregada per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, s'inspira en l'escultura de Sant Jaume de l'escultor Jaume Gort, i que enguany compleix seixanta anys. El vitrall està format per més de 300 peces de vidres de 34 colors, construït amb una tècnica similar al mosaic, sense utilitzar plom.

Dia de Lleida a Montserrat

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida i fidels de la parròquia de Montserrat van participar en el Dia de Lleida a la Basílica de Montserrat, on es va celebrar una missa presidida pel bisbe Salvador, i una recepció amb el Pare Abat. Els confreres lleidatans van organitzar un pelegrinatge que es podia fer en diferents formats. En total, un centenar de persones vingudes de Lleida van prendre part ahir a la missa i la recepció.

Mns. Esquerda, Pardell i Espot celebren 70 anys d'ordenació

El Bisbat de Lleida va reconèixer la trajectòria de tres preveres que recentment van complir setanta anys d'ordenació. Es tracta de mossèn Jordi Pardell Mateu, ordenat el 29 de juny de 1954, i de mossèn Nativitat Espot Saura i Joan Esquerda Bifet, ordenats l'11 de juliol del mateix any. Tots tres sacerdots van concelebrar una missa a la capella de la Casa Sacerdotal, presidida pel bisbe Salvador, que en la seva homilia va tenir paraules d'agraïment “per tants anys de servei a la comunitat i a l'Església”. A l'Eucaristia hi van assistir la major part de sacerdots que resideixen a la Casa Sacerdotal.

La celebració va coincidir amb l'estada a Lleida de mossèn Joan Esquerda, que habitualment resideix a Roma, on és catedràtic emèrit de Missionologia de la Pontifícia Universitat Urbaniana. A l'acabar la celebració eucarística, els tres homenatjats van adreçar unes paraules als seus companys preveres, recordant part de la seva trajectòria. Mossèn Jordi Pardell, de 94 anys, va dedicar bona part de la seva carrera a la direcció del Col·legi Episcopal de Lleida, on també va fer de professor mossèn Nativitat Espot, de 95 anys. Esquerda, per la seva banda ha exercit durant anys com a formador i director de recessos espirituals, que l'han portat a recórrer tot el món.

Celebració de la Mare de Déu del Carme

Una missa a la parròquia del Carme força concorreguda i presidida pel bisbe Salvador, va posar el colofó a les celebracions amb motiu de la Mare de Déu del Carme, que ja s'havien iniciat el 6 de juliol amb un concert del Trio Blanc i Negre, integrat per ex escolans de Montserrat, i que havia tingut continuïtat del 7 al 15 de juliol amb la Novena dedicada a aquesta advocació mariana. El vespre del dia 15, després de la missa, hi va haver la tradicional processó.

Camp de treball Esplai Epis restauració ermita St. Antoni

L'Esplai Epis va organitzar entre el 28 i el 31 de juliol el quart acte de les celebracions del seu 50è aniversari amb un camp de treball obert a tots els antics membres de l'esplai, de l'Epis Club, monitors/es actuals i les seves famílies. Aquest esdeveniment es va fer a la casa de colònies Montsant, situada al poble de Vilaller, dins la Vall de Barravés, a l'Alta Ribagorça.

L'objectiu principal d'aquest camp de treball va ser la restauració de l'Ermita de Sant Antoni, un projecte que reflecteix el compromís de l'entitat amb la conservació del patrimoni cultural de la zona. Aquesta iniciativa, a més

de restaurar un edifici històric, vol enfortir els vincles entre les generacions que han format part de l'Esplai Epis al llarg dels anys, creant un espai per reviu records i compartir experiències.

Durant aquests quatre dies, les famílies participants van poder gaudir d'un temps de qualitat en comunitat, potenciant el lleure familiar com una pràctica educativa amb un objectiu compartit. La restauració de l'ermita no només es presenta com una activitat constructiva, sinó també com una manera de consolidar els lligams amb la comunitat local de Vilaller.

Jericó dobla el nombre d'atesos al 2023

La Fundació Jericó va presentar la seva memòria del 2023, que reflecteix que gairebé s'han duplicat el nombre d'atencions a persones vulnerables en un any. Si el 2022 es van registrar 573 usuaris, al 2023 van ser un total de 1.027. La dada que es converteix en més alarmant és que les dones amb menors a càrrec seu i els joves són els que més van incrementar l'ús dels serveis de Jericó, segons el seu president, Ramon Niubó.

Entre els serveis bàsics que la fundació va oferir el 2023 hi ha 46.051 esmorzars i berenars -una mitjana diària de 126,17- i 26.181 dinars al menjador social -una mitjana de 71,73-. A més, es va oferir el servei de bugaderia a 336 persones i el de perruqueria a 189.

Durant tot el 2023, l'alberg de la Fundació Jericó va registrar 30.703 pernoctacions, és a dir, el 89,48% de l'ocupació total. Dels 416 usuaris d'aquest servei, 277 eren homes, 137 dones i dues persones eren no binàries. Entre els usuaris, tant de l'alberg, com d'altres serveis, la nacionalitat més usual era l'espanyola amb un 29,56% i, en segon lloc, la marroquina amb un 19,70%.

Anna Vila, directora de la fundació va voler posar èmfasi al servei de menjador. En aquest cas, es van recuperar 77.000 quilograms d'aliments per al seu ús. En el cas dels excedents, 5.000 quilos van anar a serveis animals, com refugis.

Els fanalets omplen de llum els carrers en honor a St. Jaume

La romeria dels Fanalets de Sant Jaume, Festa d'Interès Nacional des de l'any passat, va tornar a omplir de festa i devoció els carrers de la ciutat de Lleida. La imatge de l'apòstol, obra de Jaume Gort i restaurada coincidint amb el seu seixantè aniversari, va recórrer part de la rambla de

Ferran i els carrers Democràcia, Carme, i Major, fins a la seu de la regidoria de Cultura, passant per davant de la capella del Peu del Romeu on, sota els acords del tradicional “Sant Jaume ve de Galícia, sant Jaume ve d’Aragó” es va llançar una pluja de pètals de rosa sobre la imatge del sant. La processó va acabar a la plaça del Pati de les Comèdies amb una benedicció del bisbe Salvador als fanalets i als seus portadors. Com sempre, el protagonisme de la festa va ser per als infants, que portaven els seus fanalets encesos, tal i com marca la tradició popular.

Abans de la romeria, es va celebrar la missa a la parròquia del Carme, on també es van beneir els fanalets. El mateix dia de la festivitat de l’apòstol, es va celebrar la Santa Missa de la solemnitat de Sant Jaume a la capella del Peu del Romeu, presidida per mossèn Jaume Melcior, consiliari de l’Agrupació Ilerdenca de Pessebristes.

Dos joves de Lleida, de missió a Bolívia

Dos joves de Lleida, Pau Manzano i Nil Viladevait, estudiants del col·legi Episcopal, van participar durant el mes d’agost en un voluntariat missioner a Bolívia dins del Projecte “Face to face” vinculat a l’Acció Catòlica General que ofereix viure una experiència missionera realitzant un servei missioner “Ad gentes”. Concretament, a la Parròquia de la Encarnación de Huarina, diòcesi de El Alto, on col·laboraran en el centre de discapacitat intel·lectual, en les activitats parroquials d’anunci de l’Evangeli i projectes socials amb infants.

Els lleidatans es van sumar al grup de voluntaris d’Acció Catòlica General Espanyola, que participen en una missió a la Paz amb la comunitat parroquial de Jesús Obrero, la comunitat de Cristo Pastor i les Salesianes Missioneres.

Sant Bartomeu omple de festa la vila d’Alpicat

Alpicat va celebrar la tradicional processó en honor a sant Bartomeu, patró de la població. La imatge del sant, acompanyada pel rector, mossèn Manel Mercadé, les autoritats locals, els hereus i pubilles, i molts veïns va recórrer diversos carrers de la vila, abans de la celebració de la Missa Solemne. En acabar l’eucaristia es va fer el repartiment del pa beneït entre els veïns i veïnes.

Una quinzena de lleidatans peregrinen a Medjugorje

Una quinzena de lleidatans, acompanyats del mossèn Paco Ribas, van viatjar a Medjugorje (Bosnià i Hercegovina) a principis d'agost per a visitar el poble on es va aparèixer la Verge Maria. La seva visita va coincidir amb la celebració d'un festival on, a banda d'assistir a misses i adoracions, hi havia la presència de testimonis i l'assistència a catequesi. Durant aquells dies s'hi van reunir persones de 80 països diferents. El viatge va suposar un gran impacte i alegria per a tots, sobretot pels que hi anaven per primera vegada.

Aitona homenatja la gent gran per santa Teresa Jornet

En vigílies de la seva Festa Major, el poble d'Aitona va fer, com cada 26 d'agost, festa grossa per tal d'honorar la seva santa, Teresa Jornet Ibars, nascuda en aquest poble del Baix Segre el 1843, en el dia de la seva festa litúrgica i com a patrona de l'ancianitat. La celebració es va iniciar a la capella de la residència de les Germanetes dels Ancians Desemparats, que va acollir l'acte central de la festa, l'Eucaristia presidida pel bisbe Salvador, concelebrada pel rector d'Aitona, mossèn Paul Fecheta; el rector de Soses, Casildo Rodríguez i mossèn Victor Martínez, de la parròquia de Santa Teresa Jornet de Lleida.

També van participar en l'acte les pubilles i hereus, els matrimonis del poble que enguany celebren les seves Noces d'Or i tots aquells vilatans que compleixen 80 anys, acompanyats pels seus familiars, així com el personal de la casa i la comunitat de germanetes, encapçalada per la Mare Carmen Riadigos, la superiora, que van acompanyar els cants dels cantaires de la Coral Parroquial d'Aitona. En acabar l'acte litúrgic, es va celebrar un dinar d'homenatge a la gent gran.

El sacerdot guineà Norberto Sepahoco torna a la seva diòcesi després de dos anys a Lleida

El sacerdot guineà Norberto Blas Sepahoco Riquito s'ha acomiadat de la diòcesi de Lleida després de passar-hi dos anys gràcies a un acord amb el bisbat de Malabo. Sepahoco, de 52 anys, va arribar el 8 d'octubre de 2022, ha donat suport a les parròquies del Cogul, Aspa i l'Albagés i fins a la seva marxa, a la Unitat Pastoral El Pilar-Magdalena, amb mossèn Carles Sanmartín. L'1 de setembre la comunitat parroquial li va organitzar un comiat al mossèn, originari de Baney Rebola (Guinea Equatorial).

Balàfia acomiada i homenatja els claretians

La comunitat claretiana de Lleida va acomiadar-se de la ciutat de Lleida i del barri de Balàfia amb la celebració d'una missa a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret. La comunitat parroquial va voler homenatjar d'aquesta manera els tres pares que deixen la ciutat després de 140 anys de presència claretiana, una setmana abans del comiat oficial, que va tenir lloc el dia 14 de setembre amb una eucaristia presidida pel bisbe Salvador i que també va servir per presentar el nou rector del temple, mossèn Víctor Martínez.

Després de l'eucaristia, l'activitat es va traslladar al Centre Cívic de Balàfia, que va acollir un emocionant acte d'homenatge als tres darrers pares claretians que han exercit el seu servei a Lleida. Es tracta de Dionís Paskalis, Josep Vilarrúbies i Nemesi Solà, aquest darrer amb 40 anys a Lleida.

Els religiosos claretians, que tenien cura pastoral de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, van comunicar al mes d'abril que tancarien la comunitat i deixarien la ciutat a finals d'agost a causa d'una reorganització per manca de vocacions. La comunitat havia perdut, al mes de gener, un dels seus membres, el pare Jaume Sidera.

Lleida se suma a l'inici del mil·lenari de Montserrat

La Confraria de Montserrat de Lleida, va celebrar el 8 de setembre la festa de la Nativitat de la Mare de Déu, festa popularment coneguda com la de les Marededéus Trobades. La celebració coincidia enguany amb l'obertura del Mil·lenari de Montserrat. La catedral de Lleida va acollir l'Eucaristia amb una nombrosa assistència de fidels i confreres de la Moreneta. Va ser presidida pel bisbe Salvador i concelebrada pel consiliari de la confraria, mossèn Josep Maria Escorihuela. En la seva homilia, el bisbe Salvador va demanar que "no només us atregui la muntanya de Montserrat en aquest Mil·lenari, sinó, per damunt de tot, la Mare de Déu a qui demanem que ens ajudi en la fe, l'esperança i la caritat del nostre poble".

Després de la missa, una desena de nous confreres van rebre la cèdula que els acredita com a tals, signada pel pare abat de Montserrat, així com la insígnia de la confraria i un llantió. Tot seguit es van traslladar al restaurat altar de la Mare de Déu de Montserrat, on es va cantar el Virolai, entonat pel Petit Cor de la Catedral de Lleida. El bisbe de Lleida i el president de la Confraria, van descobrir una placa commemorativa de la restauració de l'altar i de la seva inauguració, el passat 16 de juny.

Uns 200 lleidatans participen a la XLIV Romeria de les Verges de la Ribagorça

Unes 200 persones de la diòcesi de Lleida van participar el dissabte 7 de setembre a la XLIV Romeria de les Verges de la Ribagorça, a Bielsa. Encapçalades pel bisbe Salvador, que va concelebrar la missa a la parròquia de Bielsa, la delegació vinguda de Lleida la integraven 180 pelegrins que van viatjar en tres autocars, a més d'una desena de persones més que es van desplaçar pels seus propis mitjans. La imatge de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de la ciutat de Lleida, va ser una de les que han pres part en la processó de marededeus que se celebra cada any en una població ribagorçana.

La parròquia de Sant Antoni Maria Claret dona la benvinguda al nou rector

La parròquia de Sant Antoni Maria Claret va donar la benvinguda el 14 de setembre al seu nou rector, mossèn Víctor Martínez, que agafa el relleu dels pares claretians que, en la mateixa celebració eucarística es van acomiadar definitivament de la comunitat parroquial i de la ciutat de Lleida.

El bisbe Salvador Giménez, que va presidir l'eucaristia, va agrair la dedicació de les persones que marxen i va donar la benvinguda a mossèn Víctor, que va concelebrar juntament amb altres preveres. També va explicar que els claretians han donat a la parròquia les cases 8 i 10 del carrer Mossèn Pelegrí, que corresponen a la residència dels mossens i als locals parroquials, mentre que el Bisbat es compromet a pagar als claretians el deute pendent derivat de les obres de construcció de l'església actual.

El bisbe va demanar als feligresos que acullin el nou rector com han fet sempre amb els claretians i que, laics i laiques, col·laborin amb ell perquè, tot i que aquest relleu pastoral significa el final d'una etapa i el començament d'una altra, la tasca pastoral continuï sent la mateixa.

Un membre del Consell Pastoral de la parròquia va donar la benvinguda al nou rector i va expressar el compromís de tothom per continuar sent una comunitat evangelitzadora, alhora que una comunitat socialment atenta, oberta i acollidora a la realitat que els envolta i al lloc on estan incardinats. Per la seva part, mossèn Víctor es va adreçar a la comunitat per expressar el seu desig de continuar amb la tasca i el tarannà de la parròquia.

L'Episcopal tanca la celebració dels 50 anys de l'Esplai Epis a Vilaller

El Col·legi Episcopal va tancar ahir la celebració del 50 aniversari de l'Esplai Epis amb la inauguració de la restauració de l'ermita de Sant Antoni de Vilaller, que van arranjar durant l'estiu. L'acte va reunir unes 270 persones, entre monitors, exmonitors, professors, famílies i alumnes del col·legi, així com uns 60 veïns del municipi que van participar en l'organització i preparació de la jornada.

Durant l'eucaristia, presidida pel bisbe Salvador, es va homenatjar el professor Xavier Garcia, mort en accident de trànsit al mes de maig de l'any passat. El col·legi i l'Esplai van commemorar la seva figura amb la inauguració d'una escultura d'una mà oberta, obra de Lau Feliu, reconegut escultor d'algunes obres de la Sagrada Família. L'exdirectora de l'Episcopal, Antonieta Mateus, va recordar la figura de Garcia com “una persona bona i un referent que serà recordat al col·legi”.

El bisbe Salvador aprova els nous estatuts de la Congregació dels Dolors

El bisbe de Lleida ha signat un decret mitjançant el qual accepta la sol·licitud per a l'erecció de la Reial i Venerable Congregació de la Mare de Déu dels Dolors de Lleida com a Associació Pública de Fidels. Així, se li concedeix personalitat jurídica per poder actuar a la diòcesi segons allò que estableixen les normes eclesiàstiques i civils vigents. El decret aprova els nous estatuts de la Congregació, que van ser proclamats pel bisbe Salvador durant una eucaristia celebrada a l'oratori dels Dolors, coincidint amb la celebració de la Verge Dolorosa al Peu de la Creu.

La celebració també va servir perquè la priora Carmen Roc convidés a figues i xocolata, com és tradició, amb motiu de la seva festa.

Un prevere colombià s'incorpora a la diòcesi

El sacerdot colombià Héctor Adriano Restrepo, procedent de la diòcesi de Santa Rosa de Osos, ha arribat a Lleida, on dedicarà els cinc anys vinents del seu ministeri com a resultat de l'acord entre el Bisbat de Lleida i la seva diòcesi d'origen. El prevere, de 62 anys, a qui va recollir a l'aeroport de Barcelona el seu compatriota mossèn Casildo Rodríguez, va passar uns dies d'adaptació a la seva nova realitat abans de rebre un nomenament per a un encàrrec concret en alguna parròquia. Restrepo ja havia passat anteriorment per altres diòcesis com la de Segòvia i Nova York.

L'arribada d'aquest sacerdot s'insereix en els diferents acords amb altres diòcesis per portar preveres en missió per compensar l'envelliment dels clergues i la falta de vocacions a la nostra societat.

La Confraria del Crist de l'Agonia celebra el 20è aniversari de la processó del Silenci

El 21 de setembre, la Confraria Crist de l'Agonia de Lleida va commemorar el 20è aniversari de la Processó del Silenci, una tradició arrelada a la Setmana Santa de la ciutat. Aquest esdeveniment, que recorre cada Dijous Sant els carrers del Casc Antic de Lleida, és conegut per la seva atmosfera de recolliment, devoció i solemnitat, valors que una vegada més es van posar de manifest en aquesta commemoració especial.

Com a part central de la celebració, es va dur a terme una desfilada processional que va atraure una gran quantitat de fidels, veïns i visitants. La desfilada va comptar amb la participació de la Banda de Cornetes i Tambors Nuestra Señora Virgen del Pilar, vinguda des de Saragossa per sumar-se a aquest moment tan significatiu, coincidint amb el 15è aniversari de la banda.

Processó de la Mare de Déu de la Mercè a la Mariola

El diumenge 22 de setembre va tenir lloc al barri de la Mariola la processó en honor de la Mare de Déu de la Mercè, en vigílies de la seva festa el dia 24. La processó va sortir de la parròquia de la Mercè dels pares mercedaris, encapçalada per l'Agrupació de Tambors i Bombos de la Mercè i després de recórrer diversos carrers del barri va retornar de nou a l'església parroquial, on es va celebrar l'Eucaristia en honor de la seva patrona.

Una vintena de joves comparteixen la vida i la fe al Pilar

El dilluns 23 de setembre, 22 joves d'entre 18 i 25 anys, es van reunir a l'església del Pilar convocats per la Delegació Diocesana de Joves i la Unitat Pastoral Pilar-Magdalena. L'objectiu era trobar-se per començar junts un procés per compartir la vida i la fe. Durant tot el curs passat ja es va reunir un primer grup de 12 joves universitàries procedents de ciutats com Saragossa, Madrid, Reus, Logronyo, Granada i Lleida, que estan estudiant a la Universitat de Lleida (UdL).

Aquest curs, i animats per Mn. Manel Mercadé, delegat diocesà de joves, ha començat un segon grup de joves lleidatans. La trobada va començar amb una estona de pregària i dos joves del grup de les "veteranes" van donar el seu testimoni de què els havia aportat en les seves vides i en

la seva fe trobar-se amb el grup durant tot el curs passat. Seguidament, els joves es van distribuir en dos grups per quedar d'acord i organitzar el dia i hora de les trobades quinzenals. Val a dir que va haver-hi un ambient distès i molt enriquidor.

Aquests 22 joves i altres que no van poder assistir en aquesta primera trobada del curs s'aniran reunint quinzenalment als locals de la parròquia del Pilar acompanyats per 4 persones cristianes adultes.

L'Església de Lleida engega el nou curs amb la celebració de l'Enviament

La Catedral de Lleida va acollir la celebració de la jornada de l'Enviament, presidida pel bisbe Salvador. La celebració ha reunit, com cada any a l'inici del curs, gran part de la comunitat catòlica de la diòcesi per renovar l'encàrrec d'ajudar el bisbe a difondre el missatge de l'Església a la societat. Preveres, membres de la vida consagrada, catequistes, professors de religió, docents de centres catòlics o responsables d'esplai, entre altres col·lectius han rebut l'encàrrec del bisbe Salvador de “ser coherents a través de la caritat”. “El que feu, feu-ho en nom de Jesucrist”, va dir als assistents, convidant-los a compartir el missatge de l'evangeli, enguany amb una intensitat especial, donat que el papa Francesc ha decretat el Jubileu per a l'any 2025.

A la celebració es va llegir el passatge de l'evangeli de sant Joan del paralític a la piscina de Betzata (Jo 5, 1-9) i es va pronunciar el diàleg de l'enviament, en què el bisbe interpel·la els assistents a difondre els ensenyaments de Jesús, que responen que estan disposats a fer-ho.

A la part final de la celebració, els assistents van tenir l'oportunitat en primícia d'escoltar una peça musical interpretada amb el nou orgue de la Catedral, tres dies abans de la seva inauguració oficial.

La parròquia de Sant Jaume celebra 50 anys

La parròquia de Sant Jaume de Lleida compleix 50 anys i, per celebrar-ho, ha organitzat una sèrie d'actes. D'una banda una sèrie de xerrades durant els mesos d'octubre i novembre a càrrec de Jordi Curcó, Pilar Oliva, Francesc Comaposada, Paquita Vidal, Juan Luis Salinas, Blanca Roca, Mª Esmeralda Oliva i Manel Lladonosa. D'altra banda, durant tot el mes de novembre es va poder visitar una exposició d'olis de Victòria Cerecedo i Pilar Oliva. Per últim, el 15 de desembre es va celebrar la Missa del Cinquantenari de la inauguració i benedicció de la parròquia.

Magnífica estrena del nou orgue de la catedral de Lleida

El nou orgue de la Catedral de Lleida es va inaugurar el 29 de setembre, festivitat de Sant Miquel Arcàngel, en un acte massiu que va comptar, entre d'altres, amb la presència del bisbe de Lleida, Salvador Giménez; els arquebisbes d'Urgell, monsenyor Joan-Enric Vives, i de Tarragona, monsenyor Joan Planellas; el president de la Generalitat de Catalunya, Salvador Illa; el president de la Diputació de Lleida, Joan Tàrn; l'alcalde de Lleida, Fèlix Larrosa, i el president de la fundació Ueno-Gauken Educational de Tòquio, Yoshiharu Ishibasi, entitat que ha donat l'orgue al Bisbat.

La celebració va començar amb un acte litúrgic, acompanyat amb la música del nou orgue a càrrec de Lluís Climent i que va tenir com a moment central la benedicció de l'instrument per part del bisbe Salvador. També es van llegir lectures, pregàries, es van cantar oracions i van intervenir algunes de les autoritats.

El bisbe Salvador va destacar que l'arribada de l'orgue “és la culminació d'un gran desig de moltes persones” i va recordar que feia tres anys que s'estava gestant. També, que a partir d'ara lloarà Déu amb les seves melodies” i que tots els ciutadans podran gaudir-lo. Per acabar, va donar les gràcies a totes les persones que van intervenir per portar l'orgue i a les ajudes per part d'institucions, empreses i voluntaris.

El president de la Diputació de Lleida, Joan Tàrn va remarcar que “avui és un dia important per a la ciutat, la demarcació i la cultura” i que “Lleida recupera la seva posició al mapa”. També va valorar que l'orgue és una connexió entre el creient i la divinitat, però també una connexió per als que els agrada la cultura.

Per la seva part, el Paer en Cap de Lleida, Felix Larrosa, va assenyalar que “la Catedral recupera un orgue monumental per acompanyar les litúrgies i per impulsar el progrés musical de Lleida”. Va agrair la tasca del Bisbat per aconseguir-lo, així com a les empreses que ho han fet possible i a la fundació japonesa propietària de l'orgue. També va destacar que l'instrument és “prova de la nostra aposta per la qualitat musical de la ciutat”.

Finalment, el president de la Generalitat, Salvador Illa, va donar les gràcies a la fundació japonesa i a l'empresa alemanya constructora de l'instrument. “Vull felicitar Lleida i al Bisbat pel nou orgue”, va afegir i va apuntar que “l'acte d'avui és important perquè té cura del patrimoni del país i s'hi compromet, incorpora un element musical per a les celebracions religioses i culturals i és un acte de col·laboració inèdit entre Tokio, Alemanya i Lleida”. Va assegurar que “aquests gestos d'actitud activa fan que un país vagi endavant”.

Tot seguit, els centenars de persones que omplien la Catedral van gaudir del concert inaugural a càrrec de Miquel González, que va interpretar peces de Pere Alberch Vila, Antonio de Cabezón, Joan Baptista Cabanilles, François Couperin, Johann Sebastian Bach, Felix Mendelsshon-Bartholdy, Alexandre Guilmant i Theodore Dubois. També es va poder seguir per Lleida Televisió i la Xarxa de Televisions Locals, que van fer un programa especial.

D'altra banda, els assistents van poder adquirir un llibre commemoratiu titulat 'Els orgues de la catedral nova de Lleida', de Joan Agelet Gomà, Anna Esteve Florensa i Miquel González.

L'orgue és obra de l'empresa orguenera alemanya Klais, que el va construir entre el 1974 i 1975 i la Fundació japonesa Ueno Gauken el tenia en una sala per a concerts que va canviar d'usos. Per aquest motiu, va decidir donar-lo a la diòcesi lleidatana. Es tracta d'un orgue de tubs d'estètica neo-barroca alemanya, ideal per a la interpretació històrica de música de Johann Sebastian Bach i els mestres barrocs de l'Europa del nord, de tres teclats manuals i pedaler, amb un conjunt de 36 registres i 2.278 tubs. La seva alçada en el punt més alt és de 9 metres i té un pes de 13 tones.

El Capítol de la Catedral ha assumit les despeses de transport, muntatge i harmonització de l'instrument properes al mig milió d'euros, que es cobreixen en part amb aportacions de la Diputació de Lleida i de la Paeria, d'empreses privades i de donatius particulars.

Lleida recorda un any més el beat Francesc Castelló

L'església de Sant Pere de Lleida va acollir el 28 de setembre la festa del Beat Francesc Castelló Aleu amb una nodrida assistència de fidels. L'Eucaristia, organitzada per la Comissió Pro Canonització del jove màrtir, va estar presidida pel bisbe emèrit de Lleida Joan Piris i concelebrada pel rector mossèn Jaume Pedrós i el consiliari de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, mossèn Jaume Melcior.

En la seva homilia, el bisbe Piris va dir que era motiu de goig comprovar que hi ha persones que com el beat Francesc són coherents amb la fe i han sigut capaços de mantenir la fermesa: "Cal creure en la persona de Crist, com el beat Francesc, amb fidelitat. Un màrtir és una reproducció fidel de Jesús", va dir. En el moment de l'ofertori, la Confraria de la Somereta del barri de Pardinyes, va fer ofrena a l'altar del reliquiari del seu pas, que conté un bocí de roba del Beat, i que donaren a venerar al finalitzar la celebració. Per la seva part, l'Agrupació de Pessebristes ofrenà una reproducció de la talla de Sant Jaume dels Fanalets de l'escultor Jaume Gort i venerada a la capella del Peu del Romeu, amb ocasió del seu 60 aniversari.

José Manuel Gómez guanya la Flor Natural del 157è Certamen Literari Marià

El lleidatà José Manuel Gómez Hernández va ser el guanyador de la 157a edició del Certamen Literari Marià, que organitza l'Acadèmia Mariana i que el 2024 va dedicar a la Mare de Déu de Montalbà de Preixana. Gómez, que és germà major de la Confraria del Crist de l'Agonia, va guanyar la Flor Natural del concurs literari amb el poema en castellà *Virgen Blanca* que li va lliurar el bisbe Salvador.

En un acte al paranimf de la Casa de l'Església el 6 d'octubre, també es va guardonar la resta d'autors que van guanyar premis en les diferents categories. El premi del bisbe de Solsona, Francesc Conesa, va ser per a la poesia titulada *Mare de Déu de Lord*, de Lluís Coll Gilabert, mentre que el premi de la Paeria, va ser concedit a Mª Carmen Mor Rodes per la poesia que porta com a títol *Maria*. El Premi de l'ajuntament de Preixana el va rebre la poesia *A la Verge de Montalbà*, de Manuel Berenguer Mateu, de Preixana, i el Premi del Patronat de Montalbà, va ser per a la poesia *Record del Dilluns Màgic*, de la lleidatana Blanca Aragonès Ricart. El Premi de l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida es va declarar desert, tot i que es va donar un accèssit a Joan Lluís Calderó Roure, pel poema *Far de Llum Divina*.

En l'apartat de prosa es va premiar el treball de recerca històrica titulat *Montalbà Estrella de l'Alba*, de l'escriptor i poeta lleidatà Joan Bellmunt i Figueras.

La imatge de la Mare de Déu de Montalbà de Preixana va presidir l'acte en què la historiadora Montse Macià, com a conservadora del certamen, va repassar la història del paranimf i de la capella de la Mare de Déu Blanca de l'Acadèmia. Construïts “per promoure el culte i la devoció a la Mare de Déu a través de l'art i la literatura”.

El teòleg Joan Torra obre el curs de l'IREL

El rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, professor i teòleg Joan Torra va pronunciar el 17 d'octubre la lliçó inaugural del curs 2024-25 de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL). La conferència, titulada “Jesús de Natzaret, la transcendència en la història”, va tenir lloc a la sala d'actes del Rectorat de la Universitat de Lleida i va obrir el cicle de xerrades que aquest curs tindran com a fil conductor el concepte de la transcendència.

El bisbe Salvador va voler agrair la col·laboració de la Universitat de Lleida en la celebració d'aquest cicle de conferències. “La Universitat és el centre del saber i de la ciència, però també és el lloc idoni per a l'intercanvi

d'idees i, en aquest sentit, és d'agrair que tinguem l'oportunitat de venir aquí a parlar de Jesús”.

Per la seva part, Antonieta Mateus, nova directora de l'IREL en substitució de mossèn Manel Mercadé, va fer la intervenció inicial per presentar el nou curs de l'Institut en el que va ser el seu primer acte públic en aquesta nova responsabilitat després d'haver deixat, al final del curs 2023-24, la direcció del Col·legi Episcopal.

El cicle de conferències el coordina l'IREL, que l'organitza juntament amb la Fundació Joan Maragall, l'Institut d'Estudis Ilerdencs-Diputació de Lleida i la Universitat de Lleida.

El bisbe Salvador beneeix el retaule de Santa Úrsula

El bisbe Salvador va recepcionar i beneir el retaule de Santa Úrsula el dissabte 19 d'octubre a Sant Llorenç després d'haver passat per un procés de restauració al Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya de Valldoreix (CRBMC). Acompanyat pel rector de la parròquia, Mn. Javier Jauset, el diaca Luis Pérez i els fidels que posteriorment van assistir a la Santa Missa, el bisbe Salvador va dir que la seva benedicció era un “motiu d'alegria” després de tant de temps restaurant-se. Juntament amb Mn. Jauset, van agrair a les autoritats i al Bisbat la seva contribució econòmica i també a la de la comunitat parroquial, “ja que sense ella no podríem mantenir el patrimoni que tenim”. L'obra és del 1360.

Arrels alerta de l'augment de persones sense sostre a Lleida

Arrels Sant Ignasi va acollir del gener a setembre del 2024 un total de 1.685 persones, de les que 1.185 estaven en situació de sense llar i 204 de sense sostre. “L'any passat eren 150 i malauradament la xifra va en augment”, va explicar des de l'entitat Rosa Majoral, que va destacar que són xifres “només” d'Arrels. Majoral va donar aquestes dades amb motiu del Dia de Persones en Situació de Sense Llar, en el que Arrels va organitzar una flashmob a la plaça Paeria amb més de 150 alumnes de l'Episcopal i del Claver per a denunciar la situació d'aquestes persones.

La flashmob visualitzava la campanya titulada “El Camí de Santiago”. Amb aquest lema, es va voler destacar el llarg i dificultós camí que recorren les persones sense llar en la seva lluita diària per aconseguir estabilitat i dignitat. La campanya compta amb el suport de Càritas, la Fundació Jericó, la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom (Llars del Seminari) i Sant Joan de Déu Terres de Lleida.

A més a més, Majoral va assenyalar que “cada vegada hi ha més habitatge insegur i més persones sense ingressos” i va destacar la solitud d’aquestes persones. “La campanya no només aposta per la inclusió, sinó també per la convivència, ja que el 21% de les persones no tenen a qui recórrer”, va afirmar.

Càritas Lleida inicia una campanya per consolidar referents de la caritat a cada parròquia del Bisbat

Càritas Diocesana de Lleida va posar en marxa a finals d’octubre una nova campanya per sumar voluntaris, socis i donants, responent a la crida feta en les darreres assemblees diocesanes perquè hi hagi com a mínim un referent de la caritat a cada parròquia del Bisbat de Lleida. Aquesta iniciativa té com a objectiu reforçar la presència de Càritas i establir un vincle directe amb les comunitats parroquials, impulsant el compromís amb la solidaritat i la justícia social en cadascun dels punts del territori.

Uns 120 fidels acompanyen el bisbe Salvador en una missa per València

Unes 120 persones van omplir el 2 de novembre la Catedral per assistir a la missa presidida pel bisbe Salvador per les víctimes dels aiguats a València, coincidint amb la festa de Tots els Difunts. També van assistir l’alcalde, Fèlix Larrosa, i regidors de la Paeria. Monsenyor Giménez va estar acompanyat de preveres i diaques de la diòcesi i pel bisbe emèrit Joan Piris. “En Joan i jo venim de València i hem crescut en aquella diòcesi, i per això ens afecta una mica més el que ha passat”, va explicar el bisbe Salvador durant l’homilia, que va afegir que va estar quasi nou anys sent vicari dels pobles més afectats per la DANA, tot i que no hi té familiars. “Aquest matí he parlat amb l’arquebisbe de València per explicar-li que faríem una missa i m’ha transmès com està d’espantada la gent allà, per això els cristians estem units en l’oració i preguem per tots ells, així com els 202 morts i els difunts que tenim al cor, en la nostra diòcesi i en tot el món”.

El senyor bisbe va destacar que “els creients no estarem mai abandonats pel Senyor, però tot i que no hi ha explicació pel que ha passat, ho hem d’acceptar. Amb catàstrofes així hi ha gent que s’allunya de Déu i altres s’apropen, perquè Déu dona esperança”. En aquest sentit, va reiterar que “davant el misteri no tenim més que la pregària i l’acceptació de la llibertat humana i de les lleis de la naturalesa” i que “el cristià no perdi mai l’esperança, que nosaltres creiem que morim i ressuscitem i això és el que mostrem: la figura de Crist que mor i ressuscita”.

Sant Martí celebra la seva diada i els 50 anys de l'església

La parròquia de Sant Martí, conjuntament amb l'Associació de Veïns de Jaume I, van celebrar el 11 de novembre la festa de Sant Martí en la seva vigília. Els actes s'iniciaren amb la sortida dels gegants del barri i el grup de grallers, per acompanyar les Pubilles, Hereu i junta directiva de l'entitat veïnal a la parròquia de Sant Martí, on tingué lloc l'Eucaristia en honor al patró, celebrada pel bisbe Salvador i per mossèn Francisco José Ribas, rector de la parròquia.

En la seva homilia, el bisbe Salvador es va referir a sant Martí com a model de caritat i solidaritat amb el més desvalguts i necessitats, “un exemple i model de cristià i a imitar en aquets moments que estem vivint amb tant de dolor i sofriment pels danys causats per la Dana a València”. En el moment de les pregàries es feu un record per les víctimes i els damnificats, A l'ofertori, un grup d'infants de la Confraria de la Casa d'Andalusia de Lleida va fer una ofrena de flors a la imatge de sant Martí. Així mateix, la pubilla i l'hereu de l'Associació de Veïns de Jaume I van fer ofrena d'un ram de flors i el pa i el vi per a la celebració de l'Eucaristia, que va concloure amb el cant dels “Goigs en lloança a Sant Martí”. La festa de Sant Martí va coincidir amb el 50 aniversari de la construcció de l'actual església parroquial, coneguda pel lleidatans com “Sant Martí nou”.

L'any 1973, s'inicià la construcció de l'actual temple amb el projecte de l'arquitecte lleidatà Enric Mias Navés, traspassat el 24 d'agost de 2023 als 90 anys. L'arquitecte va prendre com a model una església de semblants característiques construïda a Alemanya. El seu exterior sobtà els lleidatans per les seves línies atrevidament geomètriques, mentre que el seu interior sorprengué per deixar al descobert l'estructura metàl·lica de la coberta. Sant Martí “el nou”, va ser inaugurat i obert al culte el 26 d'octubre de 1974. El bisbe Ramon Malla, beneí el temple i celebrà la primera Missa.

Paeria i Urbana veneren Santa Cecília a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir, com cada 22 de novembre, part dels actes amb motiu de la festivitat de Santa Cecília, patrona de la Paeria i de la Guàrdia Urbana de Lleida. Després de les salutacions als agents de la Urbana a l'avinguda Blondel per part de l'alcalde, Fèlix Larrosa, l'intendent de la Guàrdia Urbana, Josep Ramon Ibarz, i amb la presència de la consellera d'Interior, Núria Parlon, es va fer la tradicional ofrena floral a l'altar de la Catedral dedicat a Santa Cecília, de 1964, de l'escultor Jaume Perelló. A continuació, es va celebrar la missa solemne oficiada pel president del Capítol de la Catedral, Mossèn Paco Ribas, amb la presència d'autoritats locals, agents de la Urbana, altres cossos de seguretat i feligresos.

Durant la homilia, Mn. Ribas va agrair als agents “la tasca que feu per la ciutat per garantir la convivència i la seguretat”. Va ressaltar que “ens hem reunit per venerar la memòria de Santa Cecília, també patrona de la música” i ha recordat que la Santa va ser arrestada per difondre la Paraula de Déu i que preferia la mort abans que renegar de la seva fe.

Les Cases Regionals reconeixen la tasca del bisbe Salvador

Les Cases Regionals de Lleida van celebrar a finals de novembre les Jornades Culturals Intercentros, que pretenen mantenir les arrels, costums i tradicions dels llocs d'origen dels seus integrants o de les seves famílies. En la jornada del 26 de novembre, que es va celebrar al Teatre Escorxador, es va entregar un premi al bisbe de Lleida, Salvador Giménez, com a reconeixement de la seva tasca.

200 joves a la Vetlla de Nadal

La parròquia de Sant Pau es va omplir d'emoció el 29 de novembre amb la celebració de la Vetlla de Nadal, que va reunir unes dues-centes persones sota el lema “Pelegrins d'Esperança”. Lectures, projeccions, pintures i testimonis, com el del Sergi, voluntari de Càritas, van fer d'aquesta trobada una experiència única.

La trobada, organitzada per Església Jove de Lleida, Fundació Verge Blanca i el Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans, va ser una nit per connectar, compartir i viure el Nadal amb profunditat. El bisbe Salvador també es va fer present a la Vetlla.

Emotiva celebració a Llardecans per la M. de Déu de Loreto

El 10 de desembre, la comunitat de Llardecans va celebrar la festivitat de la Verge Maria de Loreto, un acte comunitari en el qual hi van participar, a part del rector, Mn. Josep Maria Cebrià; Mn. Alexandru Balatchi, predicador de la festa; Mn. Paul Fecheta i Mn. Adrian Burca. La celebració va ser solemnitzada per la coral parroquial amb cants dedicats a la Verge i amb els goigs que li pertanyen. Diferents agrupacions i entitats van presentar les ofrenes a la Mare de Déu, com l'Ajuntament, la Cooperativa, el Club de Futbol o la Llar de Jubilats.

El bisbe Salvador inaugura les obres de l'església d'Alcoletge

El 14 de desembre va tenir lloc la inauguració de les obres de l'església Sant Miquel Arcàngel d'Alcoletge amb una missa presidida pel bisbe Salvador, oficiada per mossèn Diego Gaspar i que va tenir una bona acollida per part dels fidels. Al finalitzar hi va haver un petit refrigeri i un detall per a tots els assistents.

Els treballs van durar uns dos mesos i es va fer una renovació interna i externa de la parròquia. Va ser l'ajuntament d'Alcoletge qui va redactar un projecte per 109.594,32 euros, pel qual va atorgar una subvenció el departament de Cultura de la Generalitat de 49.849 euros. La part sense finançament va ser assumida a parts iguals entre l'ajuntament i el Bisbat amb 34.372, 6 euros cada un.

D'altra banda, també es van fer obres de reforma a la casa rectoral, que han estat finançades entre l'ajuntament i la parròquia. Des d'abril de 2023 s'han anat fet treballs de remodelació.

L'abat de Montserrat obre el Nadal a Lleida

El Saló de Plens de la Paeria va acollir el 21 de desembre l'Obertura del Cicle de Nadal 2024, organitzat per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes i l'Ajuntament de Lleida. L'Abat del Monestir de Montserrat, P. Manel Gasch, va ser l'encarregat de fer el pregó de Nadal. En la seva glossa va destacar que el Nadal “és fonamental pels cristians, però està ple de valors per a la resta de la humanitat”. Com a exemple d'aquesta afirmació, va destacar la figura del pessebre, que mobilitza tota mena de gent independentment de la seva classe, condició i religió, i que ensenya a no crear en la facilitat, ja que “la nit de Nadal res va ser fàcil”. En aquest sentit, l'Abat va acabar destacant que el pessebre “és la utopia autocomplerta de l'ésser humà”.

L'alcalde, Fèlix Larrosa, al seu torn, va agrair a l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes la seva tasca i a l'Abat la seva glossa, per “la seva crida a la concòrdia i a la transformació social, que ens interpel·la a treballar, tots plegats, per fer-la possible”. També va desitjar “un ànim de pau i solidaritat” a tota la ciutadania.

Després dels parlaments, la Coral l'Estel de Lleida va dedicar a tots els assistents una cantada de nadales lleidatanes, què ha comprès el següent repertori: *Puer Natus in Bèthlem*, *Nadala Dintre dels Cors*, *Ja ve Nadal*, *Figuretes del Pessebre...*, *Ning Nang*, *Nadala de Lleida* i *El Noi de la Mare*.

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes va obsequiar l'Abat amb un quadre amb l'emblema de l'entitat, obra del vicepresident de l'organització, José Antonio Ferrer.

A l'acte també hi va assistir el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, i el president de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, Jordi Curcó.

L'Arabell guanya el concurs de pessebres amb una obra dedicada a Mn. Beunza

El jurat del XC Concurs de Pessebres convocat per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, pel que fa al Grup de Centres d'Ensenyament, va atorgar el Primer Premi al pessebre del Col·legi Arabell, pertanyent a Institució Lleida. El jurat va valorar el treball i la seva originalitat. Els alumnes i professors del Col·legi Arabell el van dedicar en agraïment i reconeixement a Mn. Manuel Beunza, capellà del col·legi que va morir el 24 de novembre.

D'altra banda, el Col·legi Maristes i els infants de Catequesi de la parròquia del, van ser guardonats amb els Premis de la Diputació de Lleida pels seus millors conjunts aportats a la XLIX edició del Concurs Infantil i Juvenil de Pessebres.

El Jurat d'aquest Concurs va atorgar el Primer Premi de la categoria de Cicle Inicial a Oriol Riera i el Segon Premi a Blai Pérez. Pel que fa al grup corresponent al Cicle Mitjà, el Primer va ser per a Alba Pérez; el Segon Premi, per a Karol Maria i el Tercer Premi, per a Ramón Soler. Pel que fa al Cicle Superior, el Primer Premi es va atorgar, a Marta Tives; el Segon Premi, a Jan Quella i el Tercer Premi, a Irene Revuelta. En categoria ESO el Jurat va concedir un Accèssit al pessebre presentat pels germans David i Javier Sorolla Artero. Finalment, el pessebre de Gala Sopa Avilés, va ser guardonat amb el Premi de la Paeria, al millor pessebre imaginatiu i innovador.

Per aquest concurs es van presentar 60 pessebres.

El bisbe Salvador obre a Lleida el Jubileu 2025

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va inaugurar el 29 de desembre el Jubileu 2025 *Pelegrins de l'Esperança* a la diòcesi amb una Catedral plena de feligresos. El Papa Francesc ja ho va fer el 24 de desembre amb l'obertura de la Porta Santa de la basílica de Sant Pere i el dia 29, festivitat de la Sagrada Família, era el torn de la resta de diòcesis del món. Jubileu és el nom que rep un any particular i el Papa en convoca un cada 25 anys.

Aquest 2025 el Sant Pare ho va voler dedicar a l'esperança i el seu objectiu és obtenir la indulgència plenària, el perdó dels pecats amb penediment i fer una renovació interior.

La celebració va començar amb el bisbe Salvador, preveres i feligresos a la porta de la Catedral, on van entrar al temple com a símbol de l'inici del Jubileu al no tenir Porta Santa. Tot seguit, el senyor bisbe es va dirigir al Baptisteri on va beneir l'aigua, ja que amb el baptisme els cristians comencen en pelegrinatge dins l'Església.

En finalitzar el ritu inicial, va tenir lloc l'Eucaristia amb una Catedral plena de fidels. "Avui som molta gent unida a l'Església de Roma", va destacar el bisbe Salvador. Durant l'homilia, el senyor bisbe va explicar que "durant tot l'any 2025 hem de pregar pel que significa el Jubileu, el perdó, la reconciliació i la misericòrdia del Senyor". Va recordar que el Sant Pare "ha titulat el Jubileu Pelegrins d'Esperança, ja que és un any de conversió personal per guanyar la indulgència plenària amb la confessió, l'eucaristia i la pregària de les intencions del Papa". També va explicar que a Lleida els temples jubilaris, per obtenir la indulgència, són la Catedral i la presó.

D'altra banda, en ser la festivitat de la Sagrada Família, va assenyalar que en la litúrgia del dia es mostra "l'amor de Jesucrist cap als seus pares" i el bisbe ha demanat "treballar per la nostra família i oblidar-nos dels egoismes propis".

Glosses dominicals del Sr. Bisbe

L'Abat del monestir de poblet

7 de juliol de 2024

Estimats diocesans:

El dia 11 de juliol vinent, solemnitat de sant Benet, fra Rafael Barrué i Broch rebrà la benedicció abacial de la Comunitat de Santa Maria de Poblet de mans de l'Abat General de l'Orde del Cister, fra Mauro Giuseppe Lepori durant la missa conventual que se celebrarà a les 12 h al temple del monestir.

Aquest és el text de la senzilla invitació que vaig rebre a principis del mes de juny. Em va omplir d'alegria i vaig respondre immediatament a la Comunitat confirmant la meva presència com a bisbe de Lleida a aquest acte tan significatiu. També hi assistirà el bisbe emèrit. Els dos coincidim en la importància eclesial d'aquest esdeveniment i volem representar-hi tota la nostra diòcesi. Molts de vosaltres coneixeu el monestir perquè, encara que pertany a l'Arxidiòcesi de Tarragona, està molt a prop de les nostres poblacions. A la carretera que va de Lleida a Tarragona hi ha un indicador als voltants de Vimbodí i Montblanc que assenyalava el seu emplaçament, a uns cinquanta quilòmetres del centre de la nostra diòcesi. Els qui no el coneguin els convido a anar-hi, i gaudiran del bell paratge i de l'històric edifici monacal.

Permeteu-me, ara, unes dades històriques. L'any 1153 el Comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, va donar uns terrenys de cultiu a una comunitat de monjos a la comarca de la Conca de Barberà. En la magnífica obra del pare Agustí Altisent (Santa Coloma de Queralt, 1923- Poblet 2004), *Història de Poblet*, publicada el 2014 a càrrec de Maria Bonet i Octavi Vilà (aquest últim, anterior abat del monestir i actual bisbe de Girona) s'explica la fundació de la comunitat de l'Orde del Cister, els seus orígens, el seu desenvolupament i la seva gran esplendor durant els segles XIV i XV fins a la desamortització dels béns eclesiàstics del segle XIX, amb la conseqüent desaparició de la comunitat, i la recuperació de l'espai i d'habitants a mitjan segle XX. Donem gràcies al Senyor per la gran quantitat de membres de la Vida Consagrada que han viscut al llarg dels segles en aquest espai glorificant Déu i evangelitzant el proïsme amb la coherència de les seves vides i la manifestació del seu carisma.

Afegeixo també unes dades sobre l'Orde del Cister. La primera generació de l'Orde està representada pel seu fundador, sant Robert, que, amb els seus companys, surten del monestir de Molesme i funden el de Cîteaux, a la Borgonya francesa, l'any 1098. Fan una comunitat monàstica basada en la fidelitat estricta a la Regla de sant Benet i porten una vida extraordinàriament austera, caracteritzada per una extrema pobresa i pel treball manual agrícola com a única font de recursos. Després ingressà sant Bernat,

fundador de Claravall, que va proposar una espiritualitat interpretada a la llum del monacat oriental i el retorn a la puresa de la Regla benedictina. Ell hi va imprimir una reforma radical, gràcies a la seva superioritat moral i el seu poder d'atracció, de tal manera que la difusió del Cister va ser ràpida, amb innumbrables vocacions i una forta expansió. Les comunitats cistercenques van tenir molta influència en els diversos aspectes de la societat: en l'art (arquitectura), el cultiu del camp, el tractament de l'aigua; i, per descomptat, en el més important de la vida conventual com és l'oració i la litúrgia. El “resa i treballa” (*ora et labora*), la renovació autèntica de l'Església i, en concret, del monacat, la participació en la construcció d'Europa tal com ara l'entenem... són els impulsos de tots aquells que acudeixen a una comunitat religiosa contemplativa. Per tot el que s'ha dit us convido que visiteu Poblet i us proposo una estada de meditació i de revisió de la pròpia vida en un retir monàstic. M'agraireu el consell perquè descobrireu un món interior que sustenta la vida de gran quantitat de creients. És possible que alguns de vosaltres ja ho hàgiu fet i ho hàgiu aconsellat a d'altres persones.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Conclusions de l'assemblea diocesana

14 de juliol de 2024

Estimats diocesans:

Ja hem informat els organismes diocesans corresponents del desenvolupament de l'Assemblea Diocesana celebrada el passat 25 de maig. També hem comentat el seu resultat a grups reduïts que s'hi han interessat. A les sessions que hem tingut amb els membres del Consell Presbiteral i del Consell Diocesà de Pastoral se n'ha fet una avaluació, tant de la seva preparació com de l'acte en què van participar gairebé dues-centes persones en aquell matí de dissabte a la Casa de l'Església.

Aprofito aquest moment, amb el curs a punt d'acabar, per deixar constància escrita del que s'esdevingué en aquesta trobada que, com cada any, és viscuda amb alegria i unitat per part de persones de totes les parròquies, moviments apostòlics i institucions de la diòcesi.

Després de tants anys de celebrar-se, s'ha valorat positivament l'organització de la jornada: el material informatiu i el contingut en carpetes

per al posterior diàleg; la bona distribució de l'horari i dels grups -enguany, setze-, amb la presència de moderadors i secretaris en cadascun; la immillorable síntesi del treball fet al llarg de l'any en diferents reunions per part del Vicari General; i les moltes i encertades intervencions a la sessió general amb tota la llibertat per expressar els suggeriments. Gràcies pel treball fet.

Pel que fa al més important, el contingut, es resumeix en aquesta conclusió acceptada per tots: cal fer-nos entendre partint de la sensibilitat i la cultura de les persones d'avui; al mateix temps, hem d'exigir-nos una conversió pastoral permanent, que no es fonamenti només en idees o en actituds amenaçadores sinó que s'alimenti sempre en la comunitat (Paraula, Sagraments, Oració i Discerniment comunitari) per viure "el ser deixeble" de Jesús i expandir-lo arreu. Les dues dimensions són igualment importants: d'una banda, des de l'interior de la comunitat, cal acollir i acompanyar la responsabilitat de cada batejat en la vida i millora de tothom amb l'expressió de la pròpia sensibilitat i el carisma del conjunt; i de l'altra, cal anunciar el que hem après, viscut i celebrat a totes les persones de l'entorn, amb una actitud missionera, evangelitzadora, universal.

Va ser una exposició que resumia el treball pastoral fet com a resposta a la crida a la conversió pastoral, que és fruit tant de l'esperança com de la confiança plena en cada cristià i en cada comunitat, a escutar els signes del nostre temps i oferir amb autenticitat el missatge, l'obra i la persona de Jesucrist. Des d'aquest context i, després de les aportacions dels diferents grups, s'accentuaren els tres àmbits d'aquesta conversió pastoral: 1. Pastoral de joves. 2. Pastoral de la família i la vida. 3. Renovació comunitària. Tot això viscut i presentat en clau sinodal i esperançada, especificant les prioritats de cadascun dels àmbits, amb l'enunciat de tres continguts concrets i unes poques accions a fer per al curs vinent. S'insistí molt en la formació permanent de tots els agents i sectors pastorals, en la coordinació de les accions parroquials i de les delegacions per evitar superposicions o duplicitats, a potenciar la figura dels animadors de comunitat i els ministeris laicals i, finalment, a integrar-se en els moviments socials del barri i de la població.

Es va anunciar la convocatòria que ha fet el papa Francesc per celebrar el Jubileu de l'any 2025, potenciant aquest 2024 com un any d'oració per preparar el Jubileu. També es va informar de la segona sessió del Sínode de Bisbes que se celebrarà el mes d'octubre vinent.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

En la vellesa, no m'abandonis

21 de juliol de 2024

Estimats diocesans:

He triat el títol que encapçala aquest comentari per una doble raó: perquè respon a una citació del salm 71 de la Bíblia i perquè ha estat el mateix que ha fet servir el papa Francesc per al seu missatge anual sobre la Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran que se celebra diumenge que ve, 28 de juliol. Voldria que aquestes línies servissin per sensibilitzar tota la comunitat diocesana, i la societat en general, d'una realitat social, la dels vells, tan estimada i tan necessitada.

No fa falta assenyalar la importància del tracte donat als ancians, perquè senti a prop la preocupació en atendre els pares en la vostra família, amb molts anys d'experiència vital i una gran saviesa en els seus consells i orientacions. Tanmateix, l'atenció familiar és molt variada, ja que la situació de cada família és diferent; depèn, entre altres paràmetres, de la salut/malaltia, els ingressos familiars o el nombre de persones en situació precària. Tot i reconèixer la gran dificultat per generalitzar i donar una solució adequada als diversos casos, és important, per nosaltres, assenyalar i aconsellar, sobretot, l'actitud de cadascú davant una problemàtica que a vegades ens desborda i ens omple d'angoixa. Per això demanem paciència i constància en el tracte, fortaleza en la lectura de la Paraula i participació en els sacraments que fonamenten la nostra vida. Aquestes tres actituds haurien d'anar lligades a la consideració sobre la gratitud. A vegades ens oblidem del que han fet per nosaltres i afloren tensions i comparacions familiars entre germans i nebots sobre el repartiment de les càrregues dels vells. Que no ens dolgui agrair!

Últimament han proliferat les residències de gent gran. És una solució per a moltes famílies que no poden conciliar el treball ordinari, que permet el manteniment de tots, amb altres obligacions igualment importants: la cria dels més joves i la cura dels més grans. I troben la solució en una residència. Ningú pot jutjar el gest d'una família diferent de la nostra perquè es dona per descomptat que es busca el millor per a tothom: o el domicili de sempre, o el dels fills amb els nets, o un centre assistencial on terceres persones s'ocupen de tot. Sobre aquestes possibilitats pot haver-hi moltes altres variants. En totes aquestes situacions trobareu persones que es lliuren, amb tot l'afecte del món, als altres, i persones amb una incomprendible fredor. I això ens deixa sorpresos o escandalitzats, admirant o repudiant una possibilitat o l'altra. A tots se'ns demana mantenir amb claredat una característica humana que honora qui la practica i que fonamenta la vida de milions de creients: l'amor als altres, sense límits. És, d'altra banda, el

manament central que ens ordena el mateix Jesucrist, i que de vegades és enutjós, perquè s'imposa a l'egoisme que sovint manegem per defensar els nostres gustos o interessos; però el seu exercici és font de sentit i felicitat per al qui ho intenta i, com a conseqüència, per al nostre proïsme i, en concret, per als nostres vells.

Acabo amb una frase del Missatge del papa Francesc qui, pels seus anys viscuts, entén perfectament la situació dels ancians i és exemple del que diem per la seva experiència i per la saviesa acumulada en la relació amb els altres: “En aquesta Jornada [...] dedicada a ells, no deixem de mostrar la nostra tendresa als avis i gent gran de les nostres famílies, visitem els qui estan desanimats o els qui ja no esperen que un futur diferent sigui possible. A l'actitud egoista que porta al rebuig i a la solitud contraposem-hi el cor obert i el rostre alegre de qui té la valentia de dir ‘no t'abandonaré!’ i d'emprendre un camí diferent”. Belles paraules que ens animen a modificar els nostres freds comportaments.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'última glossa d'aquest curs

28 de juliol de 2024

Estimats diocesans:

A causa de les limitacions humanes que tots experimentem, el temps en què transcorre la nostra vida el dividim en períodes, sigui en anys, en dies o en hores. Ho fem per aclarir-nos, per recordar el passat i per programar el futur. S'afirma que sense aquesta mesura temporal seria pràcticament impossible organitzar les nostres relacions. L'ésser humà ha produït des de sempre instruments per mesurar el temps, des dels rellotges de sol de l'antiguitat fins als sofisticats aparells actuals, que ens sorprenen, tant els uns com els altres, per la seva evident qualitat científica i pel progrés que comporta aquest mesurament.

Avui ningú discuteix la divisió del temps en anys i, des d'altres categories culturals, en cursos. Només alguns posen en dubte l'eficàcia de l'horari d'estiu o d'hivern, adoptat des de fa uns anys pel món occidental. Però en general acceptem de bon grat la distribució temporal de la vida i de les activitats de la humanitat.

En aquest cas s'ha convingut que l'any sigui un factor important per revisar i ponderar l'activitat humana. Això passa en totes les esferes socials.

Tanmateix, les vacances estiuenques plantegen un descans en aquesta estació i permeten en molts casos l'organització de la societat en cursos escolars o pastorals. És així també com ho vivim a l'Església. Sense abandonar els aspectes essencials de la nostra fe durant les vacances, solem programar l'activitat diocesana des del mes de setembre fins al juny/juliol. Creiem que s'adequa correctament a la nostra mentalitat, potser perquè de fa anys ens hem acostumat a aquesta dinàmica o potser perquè la insistència en la formació ens ha acostat al calendari del món escolar.

El diumenge, 3 de setembre de 2023, publicava el primer comentari d'aquest curs proposant una sèrie de virtuts i el desenvolupament d'unes actituds personals per millorar la nostra vida comunitària. Al diumenge següent, enumerava les propostes diocesanes concretes per al curs que començava. Les centrava en dues prioritats: la renovació/formació i l'evangelització, comptant amb la corresponsabilitat de tots els membres de l'Església; i amb un compromís fixat en dos objectius, assenyalant alguns mitjans i recursos. Haig de confessar que resulta molt difícil, donada la diversitat de les nostres gents i comunitats, avaluar les propostes en un període d'un curs, tan curt. Són realitats fonamentals que necessiten molt més temps per observar la seva evolució i per comprovar el grau de compromís de cadascú. La meua percepció és raonablement positiva. Veig avanços en determinats sectors pastorals, encara que ens queda molt per fer, tal com ho vam poder comprovar plegats en les conclusions de la nostra Assemblea Diocesana, reflectides en el Full Dominical del passat 14 de juliol. Podeu recórrer a aquest resum perquè cadascú es formi un criteri personal sobre la marxa de la diòcesi. Una pàgina no dona per gaire més.

En referència a aquests escrits setmanals, només compto amb algunes opinions vostres en les quals m'oferiu suggeriments per aconseguir millor l'objectiu de comunicar-me amb tothom. Espero que augmentin les opinions i les valoracions sobre el seu llenguatge, forma d'expressió i contingut. En total han estat quaranta-vuit comentaris i la seva temàtica es pot distribuir d'aquesta manera: dotze, sobre informacions diocesanes; quinze, sobre informacions de l'Església a Espanya i/o a Catalunya; nou, sobre l'Església universal; set, sobre els temps litúrgics; i cinc, sobre algun aspecte formatiu que em semblava rellevant. Agraïxo el vostre interès i perseverança en la lectura i demano a Déu que us ajudi en la reflexió per aprofundir des de l'Evangeli en qualsevol àmbit de l'Església i del món.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comencem un nou curs

1 de setembre de 2024

Estimats diocesans:

És un costum molt antic entre persones saludar amb to optimista davant una nova etapa de la vida. També acostuma a passar amb els cursos pastorals l'inici dels quals es produeix durant els primers dies de setembre. Quan ho fem entre individus, la salutació és molt cordial, con un “hola!, com va?, et veig molt millor; sembla que els anys no passen a la teva vida...” o moltes altres afirmacions, preguntes o dubtes positius que dirigim als amics o coneguts. En el cas de les institucions el cas és molt més complex perquè tan les preguntes com les respostes admeten matisos diversos i, de vegades, contradictoris. Repassem el període anterior amb els seus aspectes positius i negatius com una espècie d'examen de consciència col·lectiva i programem el nou període. Sempre mirem de millorar les actituds i les activitats.

En el caso de la nostra diòcesi recordareu que el curs passat es va centrar tota la feina pastoral en seguir les orientacions del Sínode dels Bisbes amb els materials enviats per la Secretaria General i coordinats per la Conferència Episcopal Espanyola. Nosaltres hi vam participar enviant una síntesi extreta de les opinions dels diversos grups diocesans que hi van participar. Tot per col·laborar i afrontar l'última sessió de treball que tindrà lloc a Roma durant les quatre setmanes del proper mes d'octubre. Hi va haver diverses reunions de sacerdots, de membres de la Vida Consagrada i de laics que van ajudar a sensibilitzar a la comunitat diocesana sobre les propostes sinodals i sobre la revisió i programació dels objectius i activitats del nou curs.

El període que ara iniciem té dues característiques importants referides a tota la nostra Església: el final del Sínode i l'anunci del Jubileu de l'any 2025.

Respecte a la primera, el final del Sínode, ja ho hem dit tot i la diòcesi ha presentat les seves síntesis. Respecte a la segona, el Jubileu, van donar una referència inicial al comentari dominical del passat 9 de juny amb motiu de la butlla de convocatòria signada pel papa Francesc a mitjans del mes de maig amb el títol general de **Pelegrins de l'esperança**. En aquell escrit dominical animava a la lectura de la butlla del Papa per ser un text que serà llegit per milions de catòlics i perquè el seu contingut és molt apropiat per aquests temps d'incertesa i confrontació fent referència a les paraules i gestos dels Apòstols en la seva predicació continuada i seguint amb un repàs als escrits de la pròpia Església durant tants anys.

La paraula esperança recorre tot el document de la convocatòria i posa exemples de com molts cristians han preferit morir abans que utilitzar

la seva fe com a estilet contra els que pensen o creuen de manera diferent a la pròpia. El Jubileu és un esdeveniment de petició de perdó a Déu i als germans, de molta alegria per la gratitud present al camí de la pau i per la significativa esperança que obre el futur de tots els creients i les comunitats. Entendreu que la nostra diòcesi no pot quedar al marge d'aquest esdeveniment tan profitós. Per això les propostes que formulem per a tothom tindran que veure amb la dinàmica del Jubileu encara que hàgim de reproduir nous suggeriments i iniciatives que molts assistents van realitzar a l'Assemblea Diocesana i que van ser molt ben acollides pels presents. La propera setmana mirarem de descriure els continguts de les esmentades propostes. Són com dos moments d'informació general que tothom ha de conèixer i aplicar en la vida personal i comunitària. El resultat del treball té una empremta grupal perquè hi ha participat molta gent de les nostres comunitats. Accepteu-ho amb coratge i entusiasme. És una bona oportunitat per a la renovació de les nostres parròquies i per al foment de la corresponsabilitat eclesial.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Pla de Pastoral per aquest curs

8 de setembre de 2024

Estimats diocesans:

Després de la salutació del diumenge passat amb motiu del nou curs, us presento ara el conjunt d'idees que conformen el Pla Pastoral per aquest període de temps.

Tenim com a prioritat a totes les institucions diocesanes respondre a allò que ens demana el papa Francesc als documents del Sínode: **la conversió pastoral**. Aquesta proposta ha de l'eix vertebrador de tota la nostra acció a les parròquies, als moviments apostòlics i als sectors pastorals. Aquest va ser també el desig de molts assistents que així es van expressar a la passada Assemblea Diocesana davant els canvis que afecten la nostra societat i el món. Entre ells el de viure en una realitat multicultural i multi-religiosa que ens obliga a replantejar el nostre mode de donar raó de l'esperança, a aprofundir en la nostra fe i també a compartir la nostra caritat obrint el cor, escoltant i discernint, des de la mirada de l'Evangeli, els problemes que a tots ens afecten. És també una crida a la corresponsabilitat de tots

els batejats per a un millor desenvolupament de les nostres institucions i un més adequat compliment de les orientacions que naixen de l'evangeli.

La primera crida de l'Església a Lleida es basa en les paraules de Jesús que ens proposava fer-nos deixebles seus i anunciar a tot el món el seu evangeli. Això ens permet una contínua reflexió sobre la forma de procedir tant individual como comunitària. Percebem carències i ombres. També agraïm bones i autèntiques realitzacions. Això mateix ens ajuda a revisar la vida cristiana per convertir-nos al Bon Déu que ens empeny, ens acompanya i ens salva. Una conversió que ens allunyi del pessimisme i ens faci millors deixebles de Jesús. Per això tots nosaltres estarem oberts a:

- Rebre formació, celebrar la fe en la pregària, els sagraments i la Paraula.
- Exercir el ministeri baptismal a través de la corresponsabilitat en el manteniment, organització i creixement de la comunitat cristiana.
- Acollir a tothom aportant esperança i fraternitat en l'entorn familiar, cultural, social i laboral, fent-nos propers i participant en tot allò que afecta al nostre poble.

Amb aquesta gran orientació proposem un sol objectiu: convertir-nos pastoralment a fi i efecte que la nostra diòcesi, i cadascú de nosaltres, sigui fidel al seguiment de Jesús amb la cooperació i la complementarietat intraeclesial i amb l'encontre samarità i evangelitzador cap a tots els que conviuen al nostre entorn socio-cultural.

I aquest objectiu el concretem en tres àmbits prioritaris: la pastoral amb les famílies, l'atenció a nens i joves i la cura per la iniciació i la reiniciació cristiana (catequesi, primer anunci i formació).

Per a cadascun dels àmbits comptem amb les Delegacions de Catequesi, de la Família, i de Joves, amb l'Àrea d'Evangelització i amb els grups d'Adoració existents. Tot això unit a l'esforç i a la creativitat de tants agents de pastoral que treballen a les parròquies i arxiprestats de la nostra diòcesi.

Només urgeix una actitud de petició d'ajuda i de resposta ordenada. Tots tenim i desitgem mantenir una visió humil i col·laborativa de l'acció pastoral en qualsevol nivell.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un curs eclesial marcat pel Jubileu

15 de setembre de 2024

Estimats diocesans:

El jubileu que ha convocat el papa Francesc per l'any 2025 és un moment de gràcia especial per a l'Església. A la convocatòria s'anuncia que l'Any Sant començarà el dia 24 de desembre de 2024, obrint la Porta Santa de la Basílica de sant Pere de Roma. El Papa continua afirmant que “estableixo, a més, que el diumenge 29 de desembre d'enguany a totes les catedrals i catedrals els bisbes diocesans celebrin l'Eucaristia com a obertura solemne de l'Any jubilar. Durant l'Any Sant, que a les Esglésies particulars finalitzarà el diumenge 28 de desembre de 2025, s'ha de procurar que el Poble de Déu pugui acollir, amb plena participació, tant l'anunci d'esperança de la gràcia de Déu com els signes que proven la seva eficàcia”.

El passat dia 9 de juny ja vaig escriure en aquest mateix espai sobre l'esdeveniment jubilar. Ho vaig fer per anunciar el document de convocatòria del Papa que va datar el 9 de maig. Segurament tornarem a parlar-ne en més ocasions. Sobretot, quan concretem els actes que la nostra diòcesi tingui previst realitzar. L'escrit d'avui té com a objecte comentar els signes d'esperança que conté aquest document papal. Són signes que ens apropen a les situacions complicades que el nostre món viu actualment i la visió esperançada que naix de la paraula de l'evangeli, amb la resposta i col·laboració de l'ésser humà, que es compromet des de la seva fe a participar en les dificultats i en els goigs dels seus semblants.

El primer signe d'esperança es concreta en la pau per a tot el nostre món. Després d'una breu consideració per l'enorme i tràgica quantitat de guerres en aquests moments, el Papa llença una pregunta commovedora: és somiar massa que les armes callin i deixin de provocar destrucció i mort? Deixem que el Jubileu ens recordi que “als qui treballen per la pau, Déu els reconeixerà com a fills seus” (Mt 5,9). L'exigència de la pau ens interpel·la a tots.

Mirar cap al futur amb esperança equival a tenir una visió de la vida plena d'entusiasme per compartir-la amb els demés. Hi ha una realitat clara i preocupant, la de la disminució de la natalitat. L'obertura a la vida amb una maternitat i paternitat responsables és el projecte que el Creador ha inscrit al cor i al cos d'homes i dones, una missió que el Senyor ha confiat als esposos i al seu amor ple. El desig dels joves per engendrar nous fills com a fruit de la fecunditat del seu amor és un signe i un motiu d'esperança.

En aquest Any Sant tots estem cridats a ser signes tangibles d'esperança per a tantes persones, germans nostres, que viuen en condicions de

penúria. El Papa pensa en els presos i proposa als governants de tot el món que assumeixin i donin suport a iniciatives que retornin l'esperança a les persones privades de llibertat; que busquin itineraris de reinserció a la comunitat i compromís en l'observació de les lleis dels seus respectius països.

Que el Jubileu sigui una ocasió per estimular els joves ajudant-los a evitar els riscos de les drogues i la delinqüència i afavorint les seves ànsies de futur, de llibertat i de solidaritat amb totes les oportunitats que estem obligats a posar a les seves mans per no perdre l'esperança.

Acaba aquesta relació de signes amb tres grans paraules que reflecteixen preocupants realitats que commouen molt al papa Francesc: els migrants, els ancians i els pobres. Donem a tots ells motius perquè, amb tracte afectuós i reconeixent les enormes dificultats que afronten durant grans etapes de les seves vides, recuperin l'esperança.

Invito a un compromís explícit a totes les comunitats cristianes en aquest Any Jubilar.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El nou orgue de la Catedral

22 de setembre de 2024

Estimats diocesans:

Diumenge que ve, 29 de setembre, a les 7.30 de la tarda, festa de Sant Miquel Arcàngel, s'inaugurarà i serà beneït el nou orgue de tubs de la Catedral. Amb aquest acte acaba la tasca d'uns quants anys en què un grup d'entusiastes de la nostra diòcesi ha treballat per fer realitat un projecte desitjat per tothom; i, ahora, comença una nova etapa en la qual aquest instrument musical solemnitzarà els actes litúrgics de la Catedral que donen glòria a Déu: paraules i gestos, i ara també música, ens acostaran a viure la bellesa de la Creació i de la Redempció.

Durant anys la nostra Catedral no ha tingut un orgue com correspon a la seva importància i a les seves dimensions. Al llarg de la història hi ha hagut molts altres orgues, però uns han desaparegut per destrucció, d'altres per obsolescència i d'altres per substitució amb nous instruments. Tots han estat al servei de la comunitat cristiana, tant a la Seu Vella, durant segles, com a la Catedral Nova del centre de Lleida, des de la seva inauguració a la fi del segle XVIII. L'últim té la seva petita història que comentarem breument. Qui

li interressi conèixer més les vicissituds dels successius instruments musicals, pot trobar-ne una bona explicació a la publicació que s'ha preparat per a aquest acte de benedicció.

L'orgue actual procedeix de la Ueno Gakuen Educational Foundation de Tòquio, al Japó, que, a través d'una empresa constructora d'Alemanya, als anys setanta, va contactar amb un expert musical del nostre entorn per oferir-lo com a donació a una institució que el sabés conservar i gaudir-ne. Es va pensar en la nostra Catedral i, després de diferents converses i visites dels responsables de l'esmentada fundació, es va acceptar l'obsequi. Només hi havia una condició, no menor: que la Catedral havia d'assumir els costos del desmuntatge de l'orgue situat al lloc fundacional de Tòquio, el llarg transport fins a la nostra ciutat i la instal·lació en el cor principal del recinte catedralici. Aquests treballs es van dur a terme durant el primer trimestre d'enguany i el passat dia dos de maig va començar la feina del muntatge. Durant dos mesos s'ha treballat en la instal·lació i en el lent procés d'afinació. En opinió dels responsables i empleats, tot ha conclòs satisfactòriament. Esperem que ho sigui per als diocesans i visitants.

La iniciativa d'aquesta operació cultural va partir del Capítol de Canonges de la Catedral que se sumava i recollia l'aspiració de molts sacerdots i fidels que, des de feia molt temps, insistien en la importància de posseir un orgue de tubs excel·lent per a la nostra església principal. S'ha aconseguit després de tres anys d'esforç i generositat. S'ha comptat amb l'interès i la participació d'un gran organista, professor del Conservatori de Lleida; sense ell, no hauria estat possible el resultat final d'aquesta obra que ens omple d'orgull i satisfacció. En nom de tota la diòcesi els agraïm la seva reeixida dedicació per vincular la litúrgia, l'espiritualitat, la cultura i el futur ensenyament musical. Tot és bo per unir el llegat del nostre passat, la conservació del nostre present i l'oferta per a les generacions posteriors.

Vull deixar constància de la gratitud cap a les institucions públiques que, des del primer moment, han mostrat el seu suport incondicional i la seva aportació econòmica. També l'agraïment a aquelles empreses radicades en el nostre territori que hi han contribuït amb un generós donatiu. S'ha obert un compte bancari perquè qualsevol persona pugui participar en aquesta realització que, com podeu veure, ha comptat amb la col·laboració de molta gent, dels fidels de la Catedral i d'altres parròquies, dels experts i aficionats musicals, a més dels interessats en la promoció de la cultura.

Gràcies a tots. Quedeu convidats a l'acte d'inauguració del pròxim dia 29 a la Catedral.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Jornada del Migrant i del Refugiat

29 de setembre de 2024

Estimats diocesans:

Aquest últim diumenge de setembre l'Església ens convida a celebrar la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, que ja és la número 110 del conjunt de jornades promogudes. La comunitat cristiana fa molt anys que prega i reflexiona sobre aquesta realitat que colpeja amb força i insistència la nostra consciència i ens humiteja els ulls davant les escenes que veiem a la premsa en paper i a les pantalles de televisió. És un drama de proporcions socials immenses i una tragèdia per a tots aquells éssers humans, alguns amb pocs anys, que arrisquen la seva vida per aconseguir salvar-la o millorar-la en llocs diferents dels del seu origen. És un perill que molts no superen i moren en alguna de les diferents etapes d'un incert i perillós trajecte, ple de dificultats.

He escrit sobre aquest tema més d'una vegada, sempre amb molta preocupació i temor perquè és d'una gran complexitat, i no admet solucions ràpides i simples. Em sembla que, si se centra aquest enorme assumpte en el marc de l'anàlisi humana, social, econòmica i poblacional té unes connotacions aptes per fixar els marcs de referència i buscar-hi solucions adequades. Però quan entren les confrontacions ideològiques i partidistes augmenten les dificultats i problemes perquè es pretén mostrar que el nostre grup de pertinença, sigui de pensament o d'acció, té la millor solució; o, cosa pitjor, l'única solució. En massa ocasions sembla que no busquem l'acord i el consens; no ens satisfà compartir possibles sortides a aquesta crisi -pensem a rebre aplaudiments o vots i oblidem les persones- malgrat que els discursos i la repetició de frases i paraules, que queden bé davant la multitud d'oients i lectors, caminen en sentit contrari a les accions que es programen per a l'encert de les solucions. No val el cinisme ni la hipocresia.

Hi ha una altra variant, encara més terrible, que se sol donar amb massa facilitat: l'insult, la desqualificació i el menyspreu cap als qui opinen de manera diferent. No es busca el raonament, l'argument o la discussió sobre les idees. Es pretén silenciar l'altre, que no parli, que no compti davant l'opinió pública o que no sigui considerat competent en les seves apreciacions i en la cerca sincera del bé comú. Es llancen contínuament sospites i acusacions contra l'altre donant a entendre que només el mou l'interès propi, el gust insolidari, i la defensa a ultrança del seu grup o partit. Resulta fàcil utilitzar els termes de xenòfob, racista, homòfob i anti... per desqualificar l'adversari.

Abans parlava de la por d'opinar que s'ha creat en aquest camp a causa de la complexitat de la situació. Em limito, com a responsable de la comunitat catòlica, a traslladar al vostre cor el mandat universal de Crist: l'amor a tots, l'acolliment personal, l'abraçada fraterna. Hi ha experts que trobaran les solucions. La història està marcada per grans problemes i per adequats desenllaços beneficiosos per a tothom. En aquest mateix sentit cada any el papa Francesc ens parla en el Missatge que ens dirigeix. El d'enguany té com a títol **"Déu camina amb el seu poble"**. Us n'aconsello la lectura i la reflexió personal i comunitària. Fonamenta el seu escrit en cites i orientacions bíbliques, a més d'incidir en documents eclesials. Afirmar que Déu camina també *enmig* del seu poble, en el sentit que s'identifica amb els homes i dones en caminar per la història -especialment amb els últims, els pobres, els marginats- com a prolongació del misteri de l'Encarnació. Acaba demanant que preguem units per tots aquells que han hagut d'abandonar la seva terra a la recerca d'unes condicions de vida digna.

Que les nostres preferències siguin sempre les persones i no els aspectes materials.

Amb la meua benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La patrona de la ciutat de Lleida

6 d'octubre de 2024

Estimats diocesans:

Aquest diumenge, 6 d'octubre, és la data fixada per la Junta Directiva de l'Acadèmia Mariana per honorar la Patrona de la nostra ciutat. Ja és un costum entre nosaltres buscar el diumenge com el dia més apropiat per celebrar la festa anual de la benvolguda advocació de la Verge Blanca de l'Acadèmia. Els dos moments centrals d'aquest dia són la celebració litúrgica i el certamen literari, als quals us convidem. Encara que el diumenge facilita l'assistència, no es pot oblidar que el dia assignat per l'Església per a la festa patronal mariana és el dos d'octubre, que fa molts anys era festa local en tota la ciutat i ara és jornada laborable i ha quedat reduïda a la celebració de l'Eucaristia a l'oratori de la Mare de Déu del carrer Acadèmia. És un acte molt emotiu que ens vincula als nostres avantpassats fins a arribar al 1862, any en què es va instaurar per part de directius i devots de l'Acadèmia.

DOMUND 2024

20 d'octubre de 2024

Estimats diocesans:

Diumenge que ve, 20 d'octubre, és la jornada que l'Església dedica, com cada any, a les missions. El DOMUND (acrònim de "Domingo Mundial") té molta transcendència en les comunitats catòliques que, amb gran tenacitat i constància, hi han participat des de sempre amb l'oració i l'aportació econòmica. Fa molts anys que l'Església ens recorda l'admirable tasca de milers de missioners que es traslladen a terres llunyanes des de la seva confortable situació familiar o professional. En unes terres on els seus habitants els acullen com a germans i en reben una paraula de consol i d'esperança: la Paraula de Jesús de Natzaret que ofereix la fraternitat i la salvació. Els qui també vam rebre aquesta paraula ens comprometem a anunciar-la, a donar-la a conèixer a tota la humanitat. Va ser el mandat del Germà i Senyor abans d'ascendir als cels.

Enceto una reflexió amb vosaltres i us l'anuncio una setmana abans perquè puguem preparar aquest dia tan assenyalat i compartir l'entusiasme i l'ajuda als missioners i a les seves comunitats.

Espanya és un gran bressol missioner, un dels països que té més missioners repartits pel món. A la base de dades d'OMP (Obres Missionals Pontifícies), entitat encarregada d'organitzar aquesta jornada, hi ha registrats 9.932 missioners: 6.042 són al seu destí i 3.890 al nostre país col·laborant en l'animació missionera o a l'espera de noves destinacions. El 53% són dones i el 47%, homes. El Perú, amb 582, és el país que avui compta amb més espanyols. Unes 383 institucions catòliques envien missioners, cadascuna amb un carisma i sensibilitat diferent, però totes en comunió, i una gran quantitat de països reben la dedicació d'aquests germans nostres. Recordeu com el papa Francesc en el seu últim viatge al sud-est d'Àsia i a Oceania va mostrar molt d'interès a reunir-se amb el grup de missioners que allí compartien la seva vida i predicaven l'Evangeli. Molts ens vam sorprendre per les fotos que il·lustraven aquestes notícies.

El lema d'enguany proclama: **"Aneu i convideu tothom al banquet"**. És una frase curta que resumeix la intenció principal que es vol transmetre. Perdoneu la vulgaritat, però és semblant a la publicitat que utilitzen les marques comercials per oferir de manera instantània els seus productes. Amb aquestes paraules s'inclou el mandat del cristià a anar en missió, la invitació com una oferta de salvació per a qui vulgui continuar sense exclusió de ningú i, l'objectiu final, asseure's al banquet, l'Eucaristia, que alimenta i enforteix la mateixa vida.

El Papa té el bon costum de redactar un Missatge comentant el sentit del lema que el vincula generalment a les preocupacions que té i viu l'Església en aquests moments. A més de la reflexió sobre Jesucrist que es converteix en menjar i beguda -citant els textos evangèlics de referència cap a la vida i la salvació definitiva- ens demana intensificar, sobretot, la participació en la Missa i l'oració per a la missió evangelitzadora, i agraeix als missioners la seva tenacitat de portar la Bona Notícia allí on la gent encara no l'ha rebut o l'ha acollit recentment.

Hi ha una dada que se sol preguntar i, d'altra banda, estem obligats a oferir: els comptes del Domund. Cito els de l'any 2023: la recaptació total va ser de 61.402.193 euros; les diòcesis espanyoles en van recollir 8.914.063, que es van enviar a 29 països, 170 diòcesis i 366 projectes, 172 d'ordinaris (despeses diàries de la pròpia missió) i 112 d'extraordinaris (formació, construcció d'equipaments i mitjans de comunicació). El Papa insisteix en aquest mateix objectiu afirmant que les col·lectes estan totalment destinades al Fons Universal de Solidaritat per a les necessitats de totes les missions de l'Església.

A tots vosaltres, gràcies per la vostra col·laboració en les oracions i les almoines.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sentiments i ofenses

20 d'octubre de 2024

Estimats diocesans:

Últimament, ens trobem sovint amb massa atacs i burles contra imatges i festes dels catòlics, amb la consegüent divisió d'opinions davant d'aquests fets: uns els atribueixen només a l'humor i altres hi presenten denúncies; uns els fonamenten en la llibertat d'expressió i altres se senten agredits a causa de les seves creences o de la seva fe. Nosaltres també volem expressar una ràpida i curta valoració en aquesta pàgina del FULL dominical que es dirigeix a les comunitats catòliques i que és llegida per molta altra gent a través de la premsa escrita. És una pàgina informativa que a vegades esdevé valorativa sobre algunes qüestions de la societat i de la mateixa Església. Aquesta opinió ha de ser coherent amb l'evangeli, que sempre busca el respecte cap a tothom i és la garantia en la defensa de la dignitat de la persona; i fa encara un pas més assenyalant el gran camí de l'amor entre

els éssers humans i del perdó davant dels abusos comesos. Si acomplim això en la vida de cada dia, evitarem la venjança i el ressentiment, l'odi i l'enfrontament, l'exclusió i el maltractament.

Volem fer, en primer lloc, una afirmació general: la persona acumula idees i sentiments. Les primeres s'expressen amb arguments i els segons amb la passió generada per l'estima a les conviccions professades i viscudes. Deixarem de banda ara els arguments i ens centrarem en el sentir o experimentar sensacions produïdes per causes externes. No hi ha cap mena de dubte que l'ésser humà no pot prescindir dels sentiments. D'entre algunes llistes que n'existeixen us en recordo una de molt elemental i fàcil de reconèixer: la por, l'amor, la tristesa, l'alegria i la ràbia. Tots són sentiments que cadascun de nosaltres ha experimentat alguna vegada. També existeix el sentiment religiós, que es basa en la consideració que hi ha una cosa més gran que un mateix, alguna cosa més en l'ésser humà que l'experiència sensorial. Cal acceptar-lo amb la radical llibertat que se li suposa a tota persona en acollir la fe com a element que envaeix la seva existència. Aquí s'hi troba Déu revelat en la persona del seu fill Jesucrist que ens ofereix una visió nova i una experiència radical en els principis vitals que fonamenten les seves opcions. Sense caure en falsos sentimentalismes, com s'esdevindria quan oblidem o buidem de contingut la creu de Crist. Ho expressava amb força el recordat sant Joan Pau II i ho recordava en una recent entrevista el bisbe noruec Erik Varden: la tasca de l'Església és exposar el misteri de la creu de manera que aparegui realment com la victòria de l'Amor sobre l'odi, de la vida sobre la mort. Ben trobat i ben escrit.

En segon lloc, a conseqüència del que hem dit abans, volem lamentar les repetides ofenses, els continuats insults i burles als sentiments religiosos i, encara més, a les vivències cristianes de milions de persones. I això es produeix en el nostre món desenvolupat que predica la llibertat, la dignitat, el respecte cap a tothom. També cap als creients? S'utilitza la llibertat d'expressió com a excusa per ofendre el proïsme i ens sorprèn quan, davant l'escàndol o la profusió de queixes, hi ha una aparent rectificació afirmant que no es pretenia ofendre ningú. Com si també fossin amos dels sentiments i vivències alienes. Tenim dret al lament per les ferides que provoca aquesta incomprensió i burla continuada davant el que considerem com el fonament del nostre viure? La nostra resposta no pot estar al seu mateix nivell i callant eliminem la posterior publicitat, però s'ha d'entendre que ens sap greu no ser tractats com a persones adultes que han contribuït amb la seva fe a construir un món més just i més solidari. Sense cap mena de vergonya, amb valentia, però respectant tots aquells que pensen i viuen de manera diferent a la nostra.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La piadosa visita al cementiri

27 d'octubre de 2024

Estimats diocesans:

Gairebé de manera inconscient, quan arriben aquests dies, m'atreveixo a posar per escrit un breu comentari sobre la mort i el record dels nostres difunts. Són molts els qui van al cementiri i, davant la tomba dels seus éssers estimats, resen, recorden i agraeixen. És impressionant contemplar com famílies senceres guarden uns moments de silenci per netejar les làpides i posar unes flors i com s'omplen de cotxes els voltants d'aquests llocs sagrats on els difunts esperen la resurrecció. La Commemoració dels Fidels Difunts que se celebra cada dos de novembre ens recorda la nostra solidaritat amb tots aquells que han travessat el llindar de la mort i ens ofereix l'oportunitat de reflexionar sobre el sentit profund de la pròpia vida i la seva fi. Els cristians sabem la diferència que hi ha entre aquesta celebració i la del dia u, festivitat de Tots Sants, en la qual gaudim i ens alegrem de la glòria que ingents grups d'avantpassats nostres habiten la Casa del Pare. Experimentem l'alegria, d'una banda, en el primer dia, a la qual afegim la virtut de l'esperança en el segon gràcies a l'anhel del nostre cor perquè ja estiguin als braços de Déu. Per això li adreçem les nostres oracions. Tots dos sentiments s'uneixen en aquestes jornades que ens omplen de consol i ens recorden les paraules de Jesús sobre la seva mort i la seva resurrecció, que ens ajuden a acceptar la nostra mort i a confiar en la nostra resurrecció.

És cert que actualment tenim tendència a amagar la realitat de la mort. L'apartem dels nostres domicilis i preferim que els qui moren siguin atesos per empreses especialitzades. No volem que els nens i adolescents pateixin pels familiars que moren, però tampoc els proporcionem recursos per afrontar aquesta realitat ineludible. Ens fa por parlar de la mort o, almenys, ens incomoda, perquè ens obliga a afrontar la nostra pròpia finitud. Ens hem acostumat a modelar el cos humà amb innombrables procediments que allarguen l'eterna i bella joventut fugint de les arrugues i les limitacions de la vellesa. Sembla que molesta la contemplació dels cossos ancians. Segurament sempre ha estat així, diran els sociòlegs, i no hi ha cap dubte que en totes les èpoques hi ha hagut un temor reverencial davant la mort. Els llibres en són testimonis privilegiats en cada període perquè ens descriuen les tradicions funeràries i les atencions dels últims dies a l'ésser humà. En el passat i, sobretot, en el present, perquè ens afecta de ple, busquem una resposta a la condició mortal.

La resposta cristiana ens l'ofereix Jesucrist. Les seves paraules i els seus gestos són un camí segur per a la nostra vida. Acudim a Ell quan arriben dificultats i quan gaudim d'alguna mena de felicitat personal, familiar o

professional. Per descomptat, tenim confiança davant les preguntes radicals sobre el sentit de la vida present i futura. Quan anem als funerals llegim o sentim que la mort no és el final de tot, i ho creiem i acceptem, perquè des de la visió de l'eternitat comprenem d'una altra manera millor les nostres relacions amb els altres i la condició antropològica del nostre ésser. I Jesucrist ens ho ensenya amb la pròpia experiència fins a la mort en creu, després de suportar els sofriments de la passió, fins a la Resurrecció.

La situació del creient el porta de manera indiscutible cap a l'oració, que el vincula amb el Senyor i l'ànima a sol·licitar el millor per als difunts. Els qui durant aquests dies aneu al cementiri, reseu per ells i participeu de l'Eucaristia, misteri de la Mort i Resurrecció del Senyor, ja que és el més important que pot fer un cristià en aquestes jornades. I sempre.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La dimensió comunitària

3 de novembre de 2024

Estimats diocesans:

Als cristians se'ns educa amb insistència a tenir un sentit comunitari de la vida i de la fe. No pot ser d'una altra manera. Ho tenim en la nostra configuració genètica que promou i modela l'Evangeli. Les paraules de Jesucrist incideixen sempre en la importància de comptar per a tot amb els altres: amb els qui conviuen amb nosaltres i amb els qui viuen en altres llocs. Tots ens influïm i ens necessitem; tots ens ajudem i ens podem perjudicar. Recordeu que Ell es va envoltar d'un grup de deixebles que l'acompanyaven constantment i que els insistia en la superació de l'egoisme i en el tracte amorós cap al pròxim. Els va enviar a evangelitzar de dos en dos, mai sols, i a crear una comunitat que visqués d'acord amb els seus ensenyaments, i així ho van fer els Apòstols en les seves predicacions en qualsevol poble i ciutat on arribaven. Tot això ho expliquen en les seves cartes: s'obstinen en la formació de comunitats per resar, per celebrar els sagraments i per compartir. També ara és un requisit essencial de la nostra vida cristiana.

Els cristians formem part d'una parròquia on ens eduquen i som educadors, on participem dels sagraments i aprenem a no considerar els béns

només com un afer i benefici individual. Aspirem que la comunitat parroquial tingui el mateix rostre que la família en què hem nascut i crescut feliçment, on hem après a atendre els membres que més ens necessiten. Passa el mateix amb la diòcesi, que és el resultat de la unió de totes les comunitats d'un mateix territori. En aquest sentit, celebrarem diumenge que ve el dia de l'Església Diocesana, i el següent, la pregària i la preocupació pels pobres del món en una encertada iniciativa del papa Francesc. Recordarem una altra vegada la dimensió comunitària i l'atenció a les persones des d'una responsabilitat individual i lliure de la professió de fe.

La dimensió comunitària no oblida ni emmascara la nostra resposta personal a la crida del Senyor a participar en la construcció i desenvolupament d'una societat més justa i més caritativa. Aquest és el motiu pel qual les nostres obres individuals aprofiten l'esforç dels altres. Tot el que fa cadascú, afecta la bondat o la maldat del conjunt, de la comunitat. Per això els cristians ens alegrem moltíssim de la gran quantitat d'institucions eclesials que es caracteritzen pel servei al bé comú: defensa de la vida, atenció a les famílies vulnerables, cerca de solucions per a habitatges, preocupació per l'educació en general i dedicació preferent als nens i joves de famílies immigrants, compromís amb els ancians i els que viuen en solitud, visites als malalts i lluita contra els maltractaments... Tot un elenc d'aspectes que qüestionen, si no ens hi impliquem, la nostra còmoda manera de viure la fe. D'altra banda, en sentir-nos comunitat, qualsevol realització la contemplem com a pròpia i ens felicitem dels seus èxits o lamentem les seves desgraciades conseqüències.

Aquesta llarga reflexió em ve al cap quan sento parlar de disjuntives entre els mateixos catòlics: resem o actuem; fem propostes per a la cura i l'embelliment de llocs i activitats de culte o fem projectes socials. O adquirim un orgue per a la catedral o fem accions per a persones pobres i amb dificultats. Per què no parlem i practiquem la conjunció copulativa que uneix i no diferencia, que acosta i no confronta? Com a resposta a les paraules de Jesucrist tenim els escrits de l'apòstol sant Jaume, de sant Joan Crisòstom i de molts altres que al llarg de la història han donat la seva vida pels més necessitats, però hem d'aprendre que tot és obra de la comunitat i aquesta accepta en el seu interior tot el que contribueix a considerar Déu com el centre de l'existència i el proïsme, com la conseqüència més clara i exigent de la nostra fe.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Dia de l'Església Diocesana

10 de novembre de 2024

Estimats diocesans:

Les campanyes comercials repeteixen fins a l'avorriment les mateixes consignes perquè puguin penetrar amb facilitat en els possibles clients i acceptin de bon grat el producte que se'ls presenta. Això sembla negatiu i sospitos i té, des de l'ètica més elemental, un cert rebuig. Però des d'un punt de vista positiu es pot defensar la conjunció dels mitjans amb coherència per aconseguir un fi profitós. Aquest vol ser el nostre cas: repetir les mateixes idees fent servir els mitjans al nostre abast per sensibilitzar les comunitats cristianes. Per això reproduïxo en aquesta pàgina del FULL i de la premsa local el mateix text que he preparat per encapçalar el fullet que distribuïm en totes les parròquies durant aquest cap de setmana. És un missatge idèntic per donar comptes i sol·licitar cooperació als catòlics i a la societat en general.

Cada any en aquestes dates, durant la campanya de **“La nostra Església”** o de **“Germanor”**, demanem i oferim col·laboració per atendre els projectes de tota mena (educatius, assistencials, culturals...) que tant abunden en la pràctica totalitat de les nostres comunitats. Aquesta petició no és només una iniciativa del bisbe o dels responsables parroquials, sinó que és, a més, un impuls i una necessitat de tots els batejats que es llancen a sol·licitar la respectiva solidaritat entre ells i als qui miren amb atenció els nostres projectes i realitzacions.

Des de l'experiència dels anys anteriors constato amb alegria uns resultats personals i econòmics notables. Per això la primera paraula és d'agraïment a totes les persones i institucions de la nostra societat que confien en la gestió duta a terme. El segon tret vol apel·lar que ningú no es cansi o es desanimi en la seva ajuda i la seva col·laboració. Si feu balanç de les llums i de les ombres que apareixen en tota obra humana, també en l'ecclesial, us asseguro que les primeres sobrepassen amb escreix i les segones són susceptibles de millora. Entre tots ho aconseguirem i farem del nostre món una casa i una llar millors.

Durant diverses campanyes utilitzem la imatge de la família com a centre de l'ajuda, del respecte i de l'amor entre els seus membres. També en l'Església. A l'última campanya fèiem una crida a sentir-nos orgullosos de la nostra fe, des d'on parteix la causa i la conseqüència de l'actuació, tot recordant sempre les finalitats de les aportacions que beneficien tothom: atenció a la infància, als descartats socials, a la preocupació per la solitud dels més grans i un llarg etcètera.

Per a enguany es proposa un tema important que implica a tothom i ens complica la nostra vida: la vocació, la resposta. La vocació dels laics al servei corresponsable de la comunitat; la vocació a la vida consagrada per a viure i manifestar el carisma de la congregació al servei de l'Església i del món; la vocació al ministeri sacerdotal com un servei imprescindible per ensenyar, santificar i orientar tots els membres del Poble de Déu. Us demano l'ajuda i la col·laboració en tots els projectes eclesials. Necessitem persones i recursos que afavoreixin i motivin aquesta important decisió. Tot això ens acosta i uneix, i ens crea vincles de fraternitat, com correspon a uns autèntics germans de Jesucrist i fills d'un mateix Pare que ens acompanya sempre.

Agraeixo, en nom de totes les comunitats catòliques, el vostre suport i la vostra atenció a les iniciatives que afavoreixen tota la societat.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

VIII Jornada Mundial dels Pobres

17 de novembre de 2024

Estimats diocesans:

Aquest tercer diumenge de novembre celebrem la Jornada Mundial dels Pobres que ens va proposar el papa Francesc l'any 2017. Va ser una iniciativa joiosa per a tota l'Església, que ens mostrava la preocupació del Sant Pare per aquesta realitat sociològica que afecta persones concretes del nostre entorn i que eleva la mirada cap a una consideració teològica. La seva preocupació personal es transforma en nosaltres en el desig d'aconseguir un ampli ressò entre els cristians: cal que tots els catòlics arribin a sentir-se implicats en aquesta punyent realitat i que es posin a treballar perquè la valoració sobre els pobres i sobre la pobresa en general sigui un tret essencial en la seva manera d'actuar personal i comunitària. Segur que aquesta va ser la intenció del Papa.

La meva primera constatació d'enguany és que encara que insistim en aquesta mena de jornades, fem celebracions o ens comprometem, una bona part de la nostra societat manté el discurs sobre la riquesa de la nostra institució eclesial. Encara que fem servir moltes vegades la paraula, que argumentem amb les activitats socials d'un munt de persones i institucions

d'Església, que hi ha admiració per aquest fet..., es continua amb l'acusació de falta de sensibilitat cristiana davant d'aquesta flagrant desigualtat. Fent un pas més en aquest sentit, ens sembla encara més injust l'acusació d'incoherència entre els mandats del Senyor i les vides dels seus seguidors. En la llarga història de l'Església hi ha ombres que han de ser reconegudes i esmenades, però hi ha també molta llum en l'actuació dels seus membres, alguns d'anònims i d'altres reconeguts i admirats per tothom fins al punt de ser proposats com a dignes models de caritat cristiana cap als qui els envolten. Són sants que han gastat les seves vides al servei del proïsme com a clara conseqüència del seguiment de Jesucrist.

Amb motiu d'aquesta Jornada s'han preparat a la nostra diòcesi algunes activitats centrades en la pregària i en la celebració per ajudar i sensibilitzar en el camí assenyalat pel papa Francesc, com les que, per exemple, hi ha a la parròquia de sant Antoni Maria Claret durant la tarda d'aquest dissabte, obertes a tothom qui hi vulgui participar.

En el clima d'aquesta proposta universal em sembla oportú, com cada any, fer referència al Missatge que escriu el papa Francesc com a reflexió per a la Jornada. L'ha titulat «**La pregària del pobre va de dret a l'oïda de Déu**» (cf. **Siràcida 21,5**). En l'any dedicat a l'oració, amb vista al pròxim Jubileu Ordinari 2025, el Missatge se centra en la pregària del pobre que sempre és escoltada per Déu i és un camí segur per trobar-se amb tots els pobres i compartir el seu sofriment. Hi ha molts temes relacionats amb la fe en Déu i amb l'observança de la llei als quals l'autor del llibre de l'Eclesiàstic dedica la seva atenció, però dona un espai més important a la pregària que, des de la seva joventut, hi recorria sovint tot buscant la saviesa.

El text comença amb la referència a la Paraula de Déu i continua la reflexió afirmant el lloc privilegiat dels pobres en el cor de Déu; denunciant la violència provocada per les guerres que produeixen molts més pobres; defensant la necessària humilitat de cor per reconèixer-se pobre, sense recursos materials i només posant la confiança en Ell. Fa referència a alguna biografia de cristians modelics i afirma taxativament: "l'oració troba la confirmació de la seva pròpia autenticitat en la caritat que es fa trobada i proximitat".

Dedica les últimes línies a recordar el lema de l'Any Sant aconsellant que cadascú ha de fer-se *pelegrí de l'esperança* i amic dels pobres, seguint les petjades de Jesús.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Les associacions catòliques

24 de novembre de 2024

Estimats diocesans:

En el títol d'aquest comentari faig servir una paraula molt àmplia que engloba tots els grups de catòlics que s'associen per aconseguir un mateix objectiu en la nostra societat, que es concreta en una formació religiosa permanent i una presència significativa en les activitats culturals que s'hi desenvolupen. La paraula associació comporta el treball i els desitjos dels seus membres que s'uneixen en grup perquè les tradicions catòliques perdurin amb el pas dels anys i els seus efectes siguin més coherents amb les paraules i els gestos de Jesucrist. Això mateix és el que hem après en les orientacions que l'Església ha proposat en les diferents etapes de la vida cristiana.

Parlem, concretament, de confraries, germandats, congregacions i altres grups de catòlics que es reuneixen habitualment per fer un millor seguiment de Jesucrist. No ens referim en aquest moment a institucions com parròquies, centres educatius, obres de congregacions religioses... que tenen una similar pretensió. Reduïm el camp de visió i ens centrem en les associacions que preparen i fan visibles els actes de la Setmana Santa de la nostra comunitat religiosa de Lleida i formen part d'un Secretariat diocesà encarregat de coordinar totes les iniciatives que es proposen per a tal finalitat.

Agraeixo el compromís persistent de tots els confreres que desenvolupen la seva tasca any rere any. Mereixen un clar reconeixement per part de tots. Agraeixo, a més, l'esperit de col·laboració per unificar els criteris i els actes programats per al futur, que van exposar els responsables d'aquestes associacions en la reunió convocada el mes d'octubre passat pels encarregats del Secretariat, amb Montse Sánchez com a directora i amb Mn. Jaime Clusa com a consiliari. Va ser una sessió de treball molt profitosa i elogiada per tots els presents. Seguia la línia de l'anterior trobada del passat mes de juny en què es va valorar el treball fet durant l'última Setmana Santa. Vaig participar com a bisbe en totes dues sessions i en vaig quedar molt satisfet pel grau d'entesa mostrada per part de tothom. És molt evangèlic parlar amb llibertat, escoltar amb respecte i buscar el bé comú entre tots.

D'aquestes reunions esmentades ja n'heu tingut notícia al FULL dominical de fa unes setmanes. A mi em correspon proposar una triple acció: animar tothom a formar part d'una d'aquestes associacions, afavorir el treball de les directives de totes les confraries i orientar el camí per seguir Jesucrist vivint les celebracions i admirant la participació en les representacions populars. Tot això ajuda perquè cadascú, al seu propi nivell, es qüestioni la seva vida cristiana i accepti el model evangèlic amb responsabilitat.

No podem negar la importància de l'anomenada religiositat popular en les nostres comunitats. S'ha estudiat i escrit a bastament sobre aquest fenomen eclesial. El Directori sobre aquesta realitat sociològica la defineix com l'experiència de la fe, pública i privada, però explícitament cristiana. Els qui viuen fonamentalment d'aquesta manifestació religiosa els cal l'acompanyament de tota la comunitat: això els permetrà trobar-se amb Jesucrist. A la primera Exhortació Apostòlica del papa Francesc *Evangelii Gaudium* es pot llegir un conjunt de paràgrafs dedicats a subratllar la força evangelitzadora de la pietat popular, on apareixen conceptes que ha desenvolupat més vegades al llarg del seu pontificat. Tant de bo aprenguem a valorar els camins, tan diversos, pels quals es val Déu perquè ningú quedi exclòs de la seva presència.

En aquestes reunions del Secretariat es va decidir organitzar el pregó, preparar el cartell, demanar diferents col·laboracions i ajudes a tots els confreres. Encara falta temps, però ¡Sentiu-vos-hi tots convidats a participar!

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Advent. Preparar Nadal

1 de desembre de 2024

Estimats diocesans:

Cada dia fem servir gran quantitat de paraules per a moltes funcions i finalitats. I, de tant usar-les, poden perdre el seu significat més genuí oblidant un aspecte important de la seva finalitat comunicativa. És el cas del verb **preparar** i el del seu reflexiu **preparar-se**. Diem que l'Advent és el període de temps en què els cristians es disposen a preparar Nadal. Accentuem, com és natural, els dos substantius -Advent i Nadal- i disminuïm la importància del verb que pot i ha d'ocupar la nostra atenció durant aquest temps. Enguany m'agradaria insistir en com el preparem.

En primer lloc, recorro al diccionari perquè aclareix de forma gairebé immediata la finalitat de la nostra pretensió. Diu, del verb preparar "Disposar, posar alguna cosa de la manera adequada per a una certa cosa o una certa acció"; i continua després aportant-ne exemples: preparar la taula, preparar la terra per sembrar, preparar una sorpresa..., amb molts altres sinònims que descobreixen la varietat de situacions que engloba aquesta paraula. Si acudim al verb reflexiu veurem que incorpora la dimensió interior del subjecte i la seva capacitat d'actuació. També s'utilitza molt en imperatiu, com

a invitació que algú o que un mateix prepari l'ànim per a una certa cosa. En tots dos usos, hi ha una cosa externa que serveix d'impacte i una cosa interna que exigeix la llibertat d'acceptació del subjecte i la responsabilitat de dur a terme la referida acció.

Els cristians comptem amb la gran varietat de preparacions que ens presenta la vida ordinària. No és estrany que aquest exercici l'aprofitem simultàniament per enfortir el nostre camí de fe cuidant l'ànim en aquest temps d'Advent per participar de l'alegria davant de l'esdeveniment més gran que van veure els humans: el Naixement de Jesús, Déu i Home, que acompanyarà per sempre les vicissituds de la humanitat. Sabem que tot acte singular i extraordinari exigeix en nosaltres una disposició adequada per viure i celebrar, de manera personal i comunitària, el fet que hem preparat i anunciat.

La comunitat eclesial prepara amb molta cura tot el que envolta el Naixement: els llums que brillen amb més quantitat i intensitat; els cants que fan somriure i enyorar la vida passada, el comunicar l'alegria del present i somiar en el futur anunciat pels àngels; els menjars que ens faciliten la trobada i el compartir; els guarniments en domicilis i en espais comercials que ens recorden els moments de felicitat que transmet Nadal; les felicitacions escrites que enviem per correu postal o a través de les ones i pantalles per donar a conèixer els nostres desitjos de pau i justícia als més propers. I tants petits detalls que exigeixen una preparació conscient i meticulosa durant les quatre setmanes que dura aquest temps d'Advent. També preparem el nostre interior on es vincula la resposta responsable a l'oferiment del Senyor.

És cert que no volem pintar de color de rosa la nostra realitat amb embafadores repeticions que freguen l'infantilisme. Sabem i compartim la preparació de Nadal amb tots aquells que han sofert per la mort d'un ésser estimat o per una malaltia greu diagnosticada, per una ruptura familiar o per haver suportat els efectes desastrosos del clima. Sense res per preparar, el nostre present és fosc, tràgic i sembla no tenir un futur acceptable. Així parlen tots els afectats. Ens falta fortalesa i esperança, tenacitat i bon ànim per caminar cap endavant. Agraïm les grans mostres de solidaritat del nostre voltant que persones desconegudes ens ofereixen per ajudar-nos a sortir del pou de l'angoixa i la desesperació.

Segurament tots nosaltres i aquests grups de germans que pateixen haurem de preparar el nostre cor per acollir la gratitud cap als altres sense perdre la confiança en el Nen que neix.

Rebeu el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Verge i Mare de Déu

8 de desembre de 2024

Estimats diocesans:

A més de celebrar aquest segon diumenge d'Advent, els cristians tenim un record especial cap a la Mare de Déu el dia 8 de desembre perquè és la solemnitat de la Immaculada Concepció, una festa molt significativa per a l'Església i molt celebrada per l'anomenada religiositat popular. Ens alegra i commou contemplar el Papa ofrenar un ram de flors als peus de la imatge de la Mare de Déu a la plaça d'Espanya, a Roma, i saber que una gran quantitat d'institucions que la tenen com a Patrona la celebren amb múltiples manifestacions religioses i culturals que ofereixen a la resta de la societat. Ens en congratulem i demanem que augmenti cada dia més la devoció i la proximitat de les comunitats cristianes a la Mare de Jesús que, com tots sabeu, té un lloc preferent en la història de la salvació en la qual es fan visibles les relacions de Déu amb tota la humanitat. Patriarques i profetes, reis i jutges en l'Antic Testament, i apòstols, màrtirs i sants amb carismes diversos en el Nou Testament i en la història de l'Església són autèntics testimonis de la presència de Déu en la vida dels éssers humans. El punt culminant d'aquest procés històric és la vida de Jesucrist, manifestació definitiva de Déu en el nostre món. I la mare, Maria, conserva un lloc privilegiat com a portadora del seu Fill.

Us demano que reconegueu aquesta situació rellevant de Maria i la tingueu sempre com a intercessora de totes les gràcies que ens arriben del Pare Déu i del seu Fill Jesús. Sabem que per als catòlics és fàcil i còmode parlar-ne, com ho testifica l'enorme quantitat de poetes i escriptors, músics i pintors que ho han fet al llarg dels segles, i també la nostra pròpia experiència personal d'invocació i petició al llarg de la nostra existència. Al mateix temps observem una certa molèstia si les nostres paraules sonen com a repetides o, encara pitjor, com a banalitats. M'agradaria guardar un cert equilibri en aquest breu escrit commemoratiu situant-lo en aquest moment històric de la vida de l'Església en la qual s'acumulen els esdeveniments i en tots ells hi ha una clara referència a la Mare de Déu.

El mes de maig passat el Papa va publicar la Butlla de convocatòria del **Jubileu de l'any 2025**. Afirmar en el número 24: "L'esperança troba en la Mare de Déu el seu testimoni més alt. En ella veiem que l'esperança no és un fútil optimisme sinó un do de gràcia en el realisme de la vida". No endebades l'Any Jubilar recorda que tots som pelegrins de l'esperança, i per això cita Maria com a Mare de l'esperança, com Estrella de la Mar -a la qual dirigien la seva mirada els mariners- i fa referència als grans santuaris marians que hi ha en el món catòlic.

Durant el mes d'octubre es va desenvolupar l'Assemblea General Ordinària del **Sínodo**. Aquest esdeveniment ha ocupat molts mesos de treball, oracions, diàlegs i propostes per part dels participants directes i de totes les comunitats catòliques. En el document conclusiu podem llegir: “Incorporats a aquest Poble per la fe i el Baptisme, som sostinguts per la Mare de Déu, ‘signe d’esperança segura i de consol’ (núm. 17)”.

També l'octubre passat el Papa va publicar una carta encíclica titulada **“Dilexit nos”** (“Ens va estimar”). El contingut central d'aquest escrit és l'amor de Déu a la humanitat tenint com a referent el Cor de Jesús. En el número 176 al·ludeix a la Mare: “La devoció al Cor de Maria no pretén afeblir l'única adoració deguda al Cor de Crist, sinó estimular-la”.

Que el Senyor vulgui que les nostres comunitats tinguin sempre present la claredat i la puresa de la Mare de Déu que ens estima i intercedeix per tothom.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Motius d'esperança

15 de desembre de 2024

Estimats diocesans:

L'esperança és una paraula que repetim sovint en qualsevol circumstància de la vida quan volem mirar cap al futur i omplir el món d'aspectes positius. L'esperança és una virtut teològica juntament amb la fe i la caritat, on arrelen les virtuts humanes. Totes tres són actituds fermes, disposicions estables, perfeccions habituals de l'enteniment i de la voluntat que regulen els nostres actes, ordenen les nostres passions i guien la nostra conducta segons la raó i la fe. És un bon resum que conté el nostre catecisme per descriure l'esforç humà encaminat al servei del bé comú de la societat. En aquest mateix text bàsic s'afirma també que les virtuts teològiques remetent directament a Déu, qui les infon en l'ànima dels fidels per a fer-los capaços d'obrar com a fills seus i merèixer la vida eterna.

En aquest temps d'Advent reiterem que la virtut de l'esperança ha d'embolcallar la nostra vida cristiana perquè preparem, de manera personal i comunitària, el Naixement de Jesús qui ens permet complir totes les expectatives per aconseguir una felicitat completa i permanent. Per això felicitem, per Nadal, amb molt d'afecte, familiars i coneguts.

El papa Francesc ha introduït un nou motiu de reflexió en proposar com a lema *Pelegrins d'esperança* per al Jubileu de l'any 2025. Aquesta indicació és per a nosaltres un gran consol i un compromís per a caminar per la vida com a pelegrins, posant les nostres facultats al servei de la resta de la humanitat en comunió amb l'Església que ofereix al món el missatge, l'obra i la persona de Jesucrist.

Tot el que he dit és per l'admiració que va desvetllar en molts de nosaltres la gran quantitat de voluntaris que es van reunir per prestar el seu servei als afectats per la DANA fa unes setmanes a la província de València i en altres llocs. Ens va produir admiració i alegria contemplar tants joves, proveïts d'escombres i recollidors, ajudant en la neteja de cases i carrers de tantes poblacions destruïdes per la força de l'aigua. Va ser una alenada d'aire fresc que ens va bufetejar positivament el rostre per fer-nos pensar i dir: quanta solidaritat que hi ha al nostre voltant! És impressionant el lliurament als altres dels qui van respondre a la crida de la necessitat i de l'angoixa dels seus consemblants oblidant prejudicis, ideologies i situació social. Cal passar a l'acció. La compassió ha de brotar del nostre interior per abraçar i acompanyar els qui ho han perdut tot. Quan reben l'ajuda de manera desinteressada de tants desconeguts -que se senten germans seus- miren esfondrats per les circumstàncies exteriors però mostren una espurna de gratitud en els seus ulls.

Enmig de la immensa tragèdia que es va produir durant els últims dies d'octubre hi ha també motius d'esperança. I convé repetir-ho i agrair-ho. Encara més, des del meu punt de vista, quan tantes persones es movien esperonats per la seva profunda fe i el seu servei caritatiu. Molts venien de fora d'aquestes poblacions, però també, a dins, afloraven les comunitats cristianes, els esforços dels sacerdots, els espais sagrats dels temples, les cases parroquials i els centres educatius, disposats a donar tot el bo i millor que havien rebut de Crist per compartir-ho amb els seus germans. Era la mateixa Església que es feia, una vegada més, present en les dificultats i en les tragèdies. No era aliena a ningú. No venia de fora com una institució o una organització més. Era allí, com sempre, perquè els seus membres havien nascut, havien crescut i s'havien format amb les paraules i els gestos de Jesús.

En aquest temps d'Advent hi ha motius d'esperança per la resposta fraternal que hem vist i per la convicció que la vinguda de Jesucrist ens portarà la pau, la justícia i la felicitat.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Bon Nadal

22 de desembre de 2024

El títol d'aquest escrit és molt comú en aquest temps tan entranyable. Ho diem o ho sentim en moltes ocasions. Segur que ens alegra i ens satisfà l'expressió perquè només amb dues paraules es recull la realitat celebrada i el desig d'un sentiment personal d'afavorir i tendir cap al futur a tot ésser humà. Explico amb més detall el contingut excepcional d'aquest escrit en els dies de celebracions nadalenques.

Sabeu que durant tot l'any el text que es publica a la premsa dels diumenges coincideix amb el que figura al FULL que es distribueix a les parròquies cada setmana. No és així en aquesta ocasió. Em dirigeixo als lectors dels periòdics amb una extensió més gran que la utilitzada al full parroquial, que se centra en un breu desig personal, la imatge de la felicitació que envio a familiars i amics, i la reproducció d'uns versos d'algun poeta proper. En poques paraules els poetes condensen amb precisió i bellesa allò que tots voldríem dir. Convé que ho aprofitem per expandir la bondat per tot arreu intentant eliminar tot enfrontament i discussió sobre un fet molt celebrat al nostre món. Perquè, com podeu comprendre, els cristians estem molt contents de celebrar el Nadal i per això ens costa molt poc transmetre aquesta alegria amb desigs de felicitat per a tots els que viuen amb nosaltres. Així ho vull fer en aquestes vigílies de Nadal i no em cansaré de repetir moltes vegades aquesta mateixa expressió:

Bon Nadal als que el celebren amb il·lusió i amb autenticitat cristiana. Les reunions familiars, els cants i el muntatge dels pessebres us recorden i actualitzen l'esdeveniment de Jesús que neix a la ciutat de Betlem.

Bon Nadal als que viviu aquest temps amb certa indiferència però acceptant el component essencial de la nostra cultura i tradició.

Bon Nadal a tots aquells que, carregats de tristor, no acabeu de valorar la felicitat que posem.

Bon Nadal també a tots els que relativitzen les conviccions i la fe dels cristians buscant els seus orígens en altres manifestacions naturals.

Bon Nadal, fins i tot, per a tots aquells que es cansen d'aquestes celebracions i desitgen que passin amb celeritat.

Bon Nadal, aquest any concret i malgrat tot, als familiars dels difunts i als afectats per la dana del passat mes d'octubre, quan va desaparèixer la seguretat i va vacil·lar l'esperança.

Bon Nadal per als que no volen entendre ni acceptar aquest misteri i es burlen o somriuen sarcàsticament davant l'alegria i el bullici ambiental.

Us desitjo a tots un Nadal ple de pau i felicitat procurant fer el bé al proïsme i construint una societat més alegre, justa i equitativa.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'Obertura del jubileu. 29 de desembre

29 de desembre de 2024

Estimats diocesans:

Aquest diumenge s'inicia l'Any Jubilar a la nostra diòcesi. Volem seguir les indicacions del papa Francesc que, en el document de convocatòria del Jubileu *L'esperança no defrauda* (Rom. 5,5), al punt núm. 6, ens diu «estableixo, a més, que el diumenge 29 de desembre de 2024, en totes les catedrals i catedrals, els bisbes diocesans celebrin l'Eucaristia com a obertura solemne de l'Any Jubilar». També en unes línies anteriors s'hi pot llegir: «disposo que la Porta Santa de la basílica de Sant Pere, al Vaticà, s'obri a partir del 24 de desembre d'aquest any». Aquest acte es va celebrar dimarts passat i segurament molts de vosaltres en guardeu a la retina les imatges i els comentaris que l'acompanyaren.

Per això, a través d'aquest escrit, vull convidar tota la diòcesi a l'obertura del Jubileu que tindrà lloc a la **Catedral Nova a les 12 del migdia amb la celebració de l'Eucaristia**. És la mateixa hora en què se celebra la resta de diumenges de l'any. Comprenc que cadascú vulgui anar a la seva parròquia per a la celebració dominical, però seria molt significatiu que, els qui pugueu, ens reuníssim a la catedral per iniciar aquest Jubileu en una assemblea festiva, físicament junts.

En dues ocasions anteriors ja he fet referència a aquest esdeveniment. La primera, el passat dia 9 de juny, com a resposta a la convocatòria que un mes abans el Papa havia fet per a tota l'Església. Hi explicava el lema de l'any, el títol del document amb algunes referències al seu contingut i un breu comentari de la història dels jubileus. La segona, en el FULL del 15 de setembre d'enguany, en l'escrit titulat *Un curs eclesial marcat pel Jubileu*, que pretenia situar tota la comunitat diocesana en la línia proposada pel Sant Pare per a tot l'any. No ens podíem quedar al marge d'aquest fet i recordava els grans desafiaments que planteja la nostra societat i que calia donar-hi respostes conjuntes com a cristians, com a pelegrins d'esperança, i amb un profund sentit eclesial. Era un objectiu d'aquest curs.

M'agrada anunciar-vos, ara, l'obertura de l'Any Sant i convidar tothom a enfortir «l'esperança i la paciència que mostren clarament com la vida cristiana és un camí que també necessita moments forts [...], que permet albirar la meta: la trobada amb el Senyor Jesús.» Sempre apel·lant al penediment, al perdó i a la misericòrdia que tantes vegades Jesús repetia i ens interpel·lava en els evangelis per afrontar la vida amb l'esperança que ens salva i col·laborar amb totes les nostres forces en l'extensió de l'amor de Déu i en la vivència de la fraternitat de tots els éssers humans.

A més a més de la conversió personal i pastoral, celebrarem, com el millor fruit del Jubileu, un acte diocesà solemne a la **Seu Vella el diumenge 16 de març**. S'ha constituït una comissió d'agents de pastoral que organitzaran els detalls de la trobada. Des d'ara fem una crida perquè totes les institucions diocesanes, parròquies, moviments i agrupacions participin externament en l'alegria del Jubileu. Hem triat aquest espai per mostrar la vinculació especial amb tots els nostres avantpassats que van viure i van acudir a la catedral durant tants segles i van celebrar-hi amb entusiasme els anys jubilaris. Desitjo que el record del temps i l'espai actual afavoreixin en la nostra comunitat diocesana els sentiments apostòlics que ens proposa el Papa.

En el moment oportú explicarem els detalls d'aquesta gran festa a la qual tots sou convidats a participar i també assenyalarem determinats llocs sants per guanyar els beneficis jubilaris.

Amb la meua benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comunicat de la reunió núm. 257

Els dies 18 i 19 de setembre de 2024 ha tingut lloc la reunió n. 257 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Seminari Major Interdiocesà (Barcelona).

Els bisbes han manifestat la seva ben cordial felicitació al monjo de Montserrat, el P. Ignasi M. Fossas Colet, que el passat 7 de setembre va ser elegit Abat President de la Congregació Sublacense Cassinesa OSB.

1. Aquest any s'ha posat en marxa el curs propedèutic unificat per als seminaristes de les diòcesis amb seu a Catalunya, un temps que té com a finalitat el discerniment de la vocació i la introducció a l'espiritualitat i el tarannà propis del prevere diocesà. Per presentar els passos fets fins ara i els reptes que s'hi plantegen ha participat a la reunió Mn. Jordi Domènech, prevere de l'arquebisbat de Barcelona i formador d'aquest curs.

El lloc de residència dels 11 seminaristes que hi participen és a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, tot i que el seu funcionament és independent. Al llarg del curs s'hi encabiran temps de formació acadèmica; moments específics per a la seva formació espiritual, el coneixement i la inserció en algunes realitats socials que atenen situacions de vulnerabilitat i pobresa; i el contacte proper amb els diversos bisbats de Catalunya. També hi haurà moments de trobada i compartició amb els seminaristes dels cursos superiors.

En el diàleg amb els bisbes s'ha posat l'accent en la tasca que s'encomana al formador i al director espiritual en l'acompanyament i el discerniment vocacional que s'hi ha d'anar realitzant.

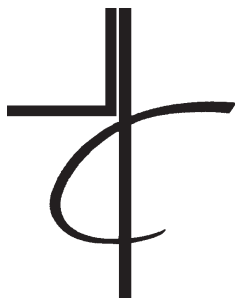
2. El director del Secretariat Interdiocesà de Conservació i promoció de l'art sacre (SICPAS), Mn. Josep Maria Riba, ha presentat les línies de treball d'aquest Secretariat, i el Sr. Dani Font, coordinador de "Catalonia Sacra", ha lliurat la memòria de 2023 i la proposta d'objectius per a aquest any, en les seves diverses perspectives de treball: saber transmetre la naturalesa del patrimoni cultural de l'Església; l'organització i la difusió d'activitats que ajudin a conèixer-lo; donar suport a les persones que porten la gestió dels diversos equipaments integrats a la xarxa; explicar el que fa l'Església per conservar-lo; i comunicar les activitats de "Catalonia Sacra" i les activitats de les diverses realitats patrimonials que la integren.

3. El bisbe de Lleida i president del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de comunicació social (SIMCOS), Mons. Salvador Giménez, ha presentat la publicació Església Catòlica. Diòcesis amb seu a Catalunya. Memòria 2023, que es difondrà el proper mes de novembre, en el marc de la jornada que vol conscienciar encara més els fidels sobre la seva col·laboració en el manteniment econòmic de l'Església. D'una manera senzilla es presenta la tasca que han realitzat el conjunt de les diòcesis catalanes al llarg de l'any 2023: qui la forma i què s'ha fet en el camp de l'anunci de la fe, en la seva celebració i en l'atenció als més febles i necessitats. També es fa una mirada a la seva economia, tant d'on provenen els fons així com a quins camps s'han destinat.

4. S'han compartit diversos aspectes en relació amb la celebració de la trobada del clergat de les diòcesis amb seu a Catalunya del proper 30 d'octubre, amb motiu del mil·lenari del Monestir de Montserrat. Trobada en la que estan convidats a participar els preveres, diaques i seminaristes de totes i cada una de les diòcesis. Amb aquestencontre es reprèn la tradició de trobades semblants que s'havien realitzat en diversos llocs amb motiu d'esdeveniments de caire eclesial.

5. Els bisbes han tractat diversos aspectes sobre les iniciatives que diòcesis i Secretariats interdiocesans preparen en relació amb el Jubileu del 2025: «Pelegrins d'esperança»; així com la reedició del Ritual del matrimoni.

El dijous 19, els bisbes han participat en la inauguració del curs de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, que també ha comptat amb la presència del Conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, el Sr. Ramon Espadaler, i el recentment nomenat Director general d'Afers religiosos, el Sr. Ramon Bassas.

125 Assemblea Plenària

Roda i nota de premsa

9 de març de 2024

Aprobación el Plan de reparación a las víctimas

La Conferencia Episcopal Española (CEE) ha celebrado la mañana del martes 9 de julio una Asamblea Plenaria extraordinaria, convocada la semana pasada por su Comisión Permanente. En esta Asamblea Plenaria se han aprobado tres documentos: las **Líneas de trabajo de las instituciones de la Iglesia católica en España**; el **Plan de Reparación Integral a menores y personas equiparadas en derechos, víctimas de abusos sexuales**; y los **Criterios orientadores para la reparación integral**.

Junto a los obispos de la Conferencia Episcopal y dada la cuestión que se abordaba han participado en la Asamblea Plenaria Fr. Jesús Díaz Sariego OP, presidente de la **Conferencia Española de Religiosos (CONFER)** y Jesús Miguel Zamora, Secretario General. El presidente de la Conferencia Episcopal Española (CEE), **Mons. Luis Argüello**, y el presidente de la (CONFER), **Jesús Díaz Sariego, OP**, han informado, después, en rueda de prensa.

Asamblea plenaria extraordinaria

La sesión ha comenzado esta mañana a las 10.00 presidida por Mons. Luis Argüello, presidente de la CEE, y en ella han participado 67 obispos. Tres obispos más han participado por vía telemática, con voz pero sin voto. Una vez presentados los tres documentos a los obispos de la Plenaria, ha comenzado un diálogo entre los asistentes con diversas aportaciones y propuestas. Al finalizar el diálogo, los tres documentos, las **Líneas de trabajo**, el **Plan de Reparación Integral a las víctimas (PRIVA)** y los **Criterios orientadores**, se han sometido a votación. Los tres documentos han sido aprobados.

Descargar documentos:

Líneas de trabajo de las instituciones de la Iglesia católica

Plan de Reparación Integral a las víctimas de abusos sexuales

Criterios orientadores para la reparación integral

1. Líneas de trabajo de las instituciones de la Iglesia católica en España

Las cinco líneas de trabajo expresan lo que las instituciones eclesiales ya están realizando e indican los principios que orientan el trabajo de la Iglesia en adelante. Son las siguientes:

Reconocer y reparar. En esta línea se encuadra el reconocimiento y la reparación simbólica a través de la adhesión al acto público de reconocimiento a las víctimas; el reconocimiento y reparación de las víctimas de abusos sexuales prescritos o en los que el victimario ha fallecido; y el reconocimiento y reparación de aquellos casos en los que la acción penal no ha prescrito. Esta línea de trabajo incluye la elaboración del Plan de Reparación Integral a los menores y personas equiparadas en derechos, víctimas de abusos sexuales.

Atender a las víctimas y/o supervivientes. La propuesta trata de asegurar la atención integral de las víctimas y/o supervivientes en particular a través de las Oficinas de Atención a las Víctimas.

Prevenir. Continuar la difusión en los centros educativos de la Iglesia de la “Guía para la prevención y reparación de abusos sexuales a menores en centros educativos” publicada por Escuelas Católicas; y trabajar en la implantación en los centros de la figura del coordinador de bienestar y protección.

Formar y sensibilizar. En esta línea se busca la formación de los profesionales en contacto con personas menores de edad en materia de violencia sexual; y la sensibilización con la difusión de las medidas de prevención y protocolos de las instituciones educativas de la Iglesia.

Informar e investigar. Mediante la promoción de estudios sobre la prevalencia de violencia sexual en la infancia y la adolescencia.

2. Plan de Reparación Integral a los menores y personas equiparadas en derechos, víctimas de Abusos sexuales (PRIVA)

La realización de un Plan de Reparación a las Víctimas de abusos sexuales en el ámbito de la Iglesia católica fue aprobada por la Asamblea Plenaria del pasado mes de noviembre en que se aprobó también la estructura de este trabajo. El Plan ha sido elaborado por el Servicio de Asesoramiento de las Oficinas, y en él han trabajado de manera conjunta la CEE y la CONFER, con diversas aportaciones del Secretariado para Asuntos Jurídicos de la CEE y del órgano de Compliance de la CEE.

El Plan ha sido definitivamente aprobado esta mañana junto con las líneas de trabajo de las instituciones de la Iglesia católica en España y los criterios orientadores para la Reparación integral a los menores de edad o personas equiparadas, víctimas de abusos sexuales en el seno de la Iglesia católica.

La Iglesia católica en España promueve la denuncia de los abusos ante las autoridades correspondientes, confiando a la justicia ordinaria el

establecimiento ordinario del marco de reparación oportuno. Pero cuando el cauce legal no es posible, por la prescripción legal del delito o por el fallecimiento del victimario, la Iglesia sostiene que toda víctima, también en estos casos, debe ser acogida, atendida y reparada de manera integral. Esto es lo que se atiende desde el Plan de Reparación Integral para las Víctimas de Abusos sexuales en el ámbito de la Iglesia.

Para su ejecución, el Plan recoge la creación de un órgano que coordinará la respuesta integral a las víctimas mediante un procedimiento no judicial. Este organismo tratará de verificar individualmente cada caso para ver la condición de los hechos y establecer el marco de reparación oportuno. La reparación parte de lo que la víctima solicita para su sanación, afecta al victimario y a la institución a la que este pertenecía y busca la reparación integral de la víctima en todos los aspectos.

La CEE y la CONFER respaldarán subsidiariamente la reparación establecida de modo que ninguna víctima pueda quedar sin la reparación correspondiente establecida por el órgano de coordinación.

Principios que informan los ejes del PRIVA

El Plan de atención y reparación a las víctimas tiene cinco ejes de los que se derivan las acciones que siguen, referidas al reconocimiento de la víctima, la reparación y la prevención.

- **La víctima en el centro de la reflexión y la acción de la Iglesia.** La búsqueda de la verdad y la realización de la justicia requieren centrar la mirada en quienes han sido víctimas directas o indirectas de abusos. Se deben crear las condiciones para su acogida, escucha y atención. Se les debe ofrecer la tutela y la protección de la Iglesia, y una asistencia adecuada en todo lo que pudieran necesitar.
- **La búsqueda de la verdad y de la justicia,** que se explicitan en la investigación y el esclarecimiento de los hechos, así como en el enjuiciamiento y determinación de las responsabilidades jurídicas.
- **Acción coordinada en lo que se refiere al tratamiento de los abusos sexuales** en el seno de la Iglesia, de manera que las medidas adoptadas resulten similares y que la diversidad institucional no redunde en perjuicio de las víctimas.
- **Asumir los cauces de reparación,** para que, tratando de dar una respuesta integral al fenómeno de los abusos, no olvidemos la reparación económica, espiritual o psicológica cuando esta sea necesaria.
- **Evitar toda revictimización,** por lo que el trabajo partirá de la información que la víctima haya aportado ya, en las oficinas diocesanas, de congregaciones o del Defensor del Pueblo.

En el tratamiento jurídico de los casos de abusos, se seguirá lo establecido en la Instrucción de la CEE sobre abusos sexuales, de abril de 2023.

Propuesta de acción para la puesta en marcha del PRIVA

El Plan prevé tres campos de acción: la víctima, la reparación y la prevención.

En relación a la víctima, todas las diócesis e institutos de vida consagrada y otras instituciones eclesiales han creado oficinas de acogida, atención y acompañamiento a las víctimas de abusos en la Iglesia. En ellas se ha de procurar:

- Acoger a las víctimas y ofrecer servicios específicos como parte de una asistencia integral.
- Prestar orientación y asistencia legal y mejorar la información ofrecida en los tribunales eclesiásticos.
- Dotar a las víctimas de recursos o personas que puedan acompañar y seguir los distintos procesos que quieran iniciar para poder sanar su situación.
- Contribuir a crear entornos seguros favoreciendo que estos se desarrollen en todos los ámbitos de la Iglesia.
- Promover una cultura de pleno rechazo hacia los abusos sexuales y crear mapas de riesgos y de daños que puedan servir de orientación a la hora de atender a las víctimas.

En relación a la reparación, el compromiso que se adquiere es:

- La asistencia debe ser integral, según la necesidad de cada uno: pastoral y espiritual; médica, terapéutica, psicológica y social; y legal, jurídica y económica.
- Los victimarios son los principales responsables de la reparación. Subsidiariamente, la Iglesia tiene una responsabilidad moral de reparar, cuando el agresor no pueda hacer frente a ello.
- La reparación material puede ser: económica en forma de indemnización a partir de una sentencia; económica en especie, en forma de prestación de servicios médicos o terapéuticos; y económica en forma dineraria reconocida y asumida voluntariamente por la Iglesia al término del procedimiento establecido al efecto.
- la Iglesia, por medio de la CEE y la CONFER, debe arbitrar los medios para que se pueda propiciar un resarcimiento de los daños ciertos y reales.
- En ámbito canónico, la prescripción o el fallecimiento del victimario no impedirá buscar la convicción acerca de la certeza o, al menos, de un juicio de verosimilitud.

En relación a la prevención, se propone:

- Proponer medidas y protocolos de actuación en las actividades con menores y personas equiparadas en derechos.
- Ofrecer formación inicial sobre el tema de abusos a menores al inicio de cada curso pastoral en los diversos ámbitos de la pastoral.
- Realizar desde la Iglesia un examen sobre las causas que desencadenan el abuso y pautas y orientaciones para la vida y misión de la Iglesia.
- Procurar el tratamiento a los victimarios con los programas de intervención basados en la evidencia que se usan para otros abusadores por parte de profesionales de la Psicología.

3. Criterios orientadores

Para la puesta en marcha del PRIVA se establecerá una Comisión Asesora para la Reparación Integral que tendrá como objetivo evaluar cada caso de manera singular para analizar los daños causados a las víctimas y definir las vías de reparación a las entidades que deban llevarlas a cabo. Los Criterios orientadores regulan el trabajo de esta Comisión y sus funciones.

Esa Comisión estará formada por diez personas: cuatro expertos del ámbito médico forense, cuatro del ámbito jurídico y un representante de la CEE y otro de la CONFER. La Comisión podrá convocar a un representante de las víctimas o de las asociaciones que trabajan con víctimas.

La Comisión recogerá toda la información ya elaborada por las personas que han atendido a esa víctima, para no revictimizar. Con todos los datos, la Comisión ofrecerá un informe de los casos presentados, que se circunscriben a aquellos que no pueden ser juzgados por el fallecimiento del victimario o por la prescripción del delito.

La Comisión, con la ayuda de la Vicesecretaría para Asuntos Económicos, elaborará un posible baremo o sistema de valoración de los daños y perjuicios padecidos. Para ello se tendrán en cuenta los baremos propuestos por la ley civil y los criterios orientadores de otras Conferencias episcopales del entorno.

Palabras de clausura del presidente de la CEE, Mons. Luis Argüello

La Asamblea Plenaria extraordinaria ha finalizado con una **sesión de clausura** en la que el presidente de la Conferencia Episcopal, Mons. Luis Argüello, ha señalado que la aprobación de estos documentos «supone una llamada a la conversión, a la comunión, de lo que hemos recibido del señor de la cruz».

Mons. Argüello ha recordado que en estos años se han puesto en marcha casi 300 oficinas en las diócesis y en las congregaciones religiosas. Muchas de ellas, ha precisado, han dado el paso de ser también oficinas que acompañan en la prevención, la formación y la reparación.

El presidente de la CEE ha precisado que el PRIVA que se ha aprobado esta mañana «no significa el comienzo de este trabajo» porque, «ya llevábamos tiempo trabajando». Pero «creíamos conveniente dotarnos de criterios comunes». También ha precisado que este Plan es subsidiario para «cuando se han acabado las vías judiciales».

La Iglesia, ha afirmado «mantiene la puerta abierta para escuchar a las víctimas». Con este Plan, queremos escucharlas y acompañarlas. Además, ha pedido respeto a la sociedad y a las administraciones públicas porque la Iglesia en España «tiene sus reglas de funcionamiento».

«No firmamos un decreto que obligue», ha precisado, sino «unos criterios de comunión para que las personas que crean que deben ser reparadas puedan acudir a cada diócesis y cada congregación o también acudir a una comisión asesora para que les ayude».

El presidente ha señalado que este compromiso «decidido de acompañar y reparar» brota de la responsabilidad moral y del dolor que «acogemos como propio».

Además, ha pedido perdón a las víctimas y respeto a su propio caminar. «Lo que hoy hemos aprobado – ha concluido- no ha supuesto el comienzo del trabajo de la Iglesia en España a la hora de abordar la problemática de las víctimas de abusos, pero tampoco es el final». La Iglesia «tiene las puertas abiertas para acoger a quienes quieran venir a nuestra casa. La respuesta de la Iglesia quiere ir más allá de lo que la legalidad nos pide».

Palabras del presidente de la CONFER, Jesús Díaz Sariego, OP

Tras unas palabras de agradecimiento del Nuncio, el presidente de la CONFER, **Jesús Díaz Sariego, OP**, también ha señalado que la Iglesia viene trabajando, «por su solidaridad con el sufrimiento», desde hace varios años en todo lo relativo a los abusos sexuales a menores. Pero hoy, la Iglesia en su conjunto «da un paso grande en España». Una muestra «pública y visible», de un discernimiento común. Sin perder el objetivo, que son las víctimas, «ellas son el centro de nuestro trabajo».

También ha destacado que aún queda mucho trabajo por hacer, «pero ya partimos de una base muy desarrollada y vivida en comunión».

126 Assemblea Plenària

Roda i nota de premsa

22 de novembre de 2024

Els bisbes espanyols han celebrat del **18 al 22 de novembre la 126a Assemblea Plenària** a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola. El secretari general, **Mons. Francisco César García Magán**, ha informat **en roda de premsa**, el divendres 22 de novembre, dels **treballs que s'han realitzat** en aquesta trobada.

Proximitat i solidaritat amb les víctimes de la DANA i amb tots els afectats

En el marc d'aquesta Assemblea, els bisbes es van traslladar dimarts **19 de novembre** a la **catedral de l'Almudena** per celebrar, a les 19.00 hores, l'eucaristia en memòria de les víctimes de la DANA i de tots els afectats.

Una celebració que va voler ser «**en primer lloc, un gest de proximitat i de solidaritat amb tots els que estan patint**» com va assenyalar a la seva homilia l'arquebisbe de València, **Mons. Enric Benavent**.

Com ja va anunciar Mons. Argüello, el diumenge 24 de novembre, festa de Crist Rei, la Conferència Episcopal convoca una col·lecta a totes les eucaristies que es realitzin a Espanya en favor dels damnificats per aquesta catàstrofe. La Conferència Episcopal d'Eslovàquia ha comunicat que s'uneixen a aquesta iniciativa amb un donatiu. També l'Església de Montserrat a Roma organitzarà un concert solidari a aquest efecte.

Compromís de seguir amb la nostra ajuda material i espiritual

El president de la Conferència Episcopal, **Mons. Luis Argüello**, també va tenir present en el seu **discurs inaugural** la catàstrofe provocada per la riuada: “**En nom de tots, permeteu-me elevar una pregària per l'etern descans dels morts a causa de les inundacions ferotges viscudes a València, Albacete i altres llocs de la nostra terra, una abraçada als damnificats amb el compromís de seguir amb la nostra ajuda material i espiritual; també un reconeixement agraït als que protagonitzen una «onada de solidaritat»**”.

El nunci apostòlic a Espanya, **Mons. Bernardito C. Auza**, en la seva salutació a l'Assemblea, es va unir “a les expressions d'aquest episcopat” i va destacar “**la gosadia dels joves i la col·laboració de la gent gran**”. No ha faltat, “**malgrat la foscor, la grandesa de tants cors, generosos i sensibles davant la situació**”.

Amb el discurs del President de la CEE i la salutació del Nunci apostòlic començava el dilluns 18 de novembre l'Assemblea.

Participants a l'Assemblea

En aquesta Assemblea **hi han participat tots els bisbes membres de ple de dret. Els administradors diocesans d'Albacete, Julián Ros, i Tenerife, Antonio Manuel Pérez.** A més de diversos bisbes emèrits que tenen veu, però no vot.

S'han incorporat a la Plenària el bisbe de Tui-Vigo, **Mons. Antonio José Valín**, i el bisbe coadjutor d'Urgell, **Mons. Josep-Lluís Serrano**. Mons. Valín ha quedat adscrit a la Comissió Episcopal per a la Pastoral social i Promoció humana i Mons. Serrano, a la Comissió Episcopal per a les Missions i Cooperació entre les Esglésies.

El bisbe electe de Sant Feliu de Llobregat, **Mons. Xabier Gómez OP**, i els dos bisbes auxiliars electes de València, **Mons. Fernando Enrique Ramón i Mons. Arturo Javier García**, van ser convidats i van participar en la sessió inaugural.

Servei de coordinació i assessorament de les oficines per a la protecció de menors

El Servei de coordinació i assessorament de les Oficines **ha informat sobre el treball que realitzen actualment en àrees com ara la formació, l'assessorament al treball puntual de les Oficines i l'assistència jurídica.** Han informat sobre les set trobades de formació i prevenció en què han participat prop de 1.400 persones de totes les àrees de l'acció de l'Església.

El Servei **ha plantejat un ampli horitzó de futur i s'ha insistit en la creació d'una xarxa de treball conjunt per salvaguardar el menor als entorns eclesials.** Alhora, vol oferir una proposta a la societat per comprendre que l'Església és en l'acolliment, l'atenció, la reparació de les víctimes i en la prevenció i en la formació de les persones que, a l'Església i a la societat, treballen amb menors. Han assenyalat que l'evangelització passa per la cura i la protecció de menors i vulnerables.

Les situacions doloroses que s'han viscut serveixen per consolidar les vies de guarició i de reparació, per la qual cosa el treball que es realitza se sosté a les oficines, oferint-los criteris formatius i preventius i creant una xarxa d'espais perquè s'insereixi la justícia restaurativa.

Pel que fa a la **Comissió Assessora de Reparació**, que va ser aprovada a l'Assemblea Plenària Extraordinària del passat mes de juliol, **els bisbes han rebut la informació del treball realitzat i han conegut la guia per a la**

sol·licitud a la comissió assessora que impulsa el PRIVA i el formulari de sol·licitud a la Comissió Assessora de reparació integral.

Projecte “Hospitalitat Atlàntica”

El president de la Subcomissió Episcopal per a les Migracions i la Mobilitat Humana, **Mons. Fernando García Cadiñanos**, ha presentat el projecte “Hospitalitat Atlàntica”. Un projecte que neix d’una trobada convocada, fa dos anys, pel Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral amb els bisbes de les diòcesis involucrades a la Ruta Atlàntica, que és com s’anomena el camí migratori que s'utilitza des del continent africà per a assolir Europa a través de les Illes Canàries.

Arran d’aquesta reunió, el departament de Migracions de la CEE va impulsar la posada en marxa d’un treball en xarxa que es concreta al projecte Hospitalitat Atlàntica, una xarxa eclesial formada per 10 països i 26 diòcesis d’Espanya i Àfrica. Els seus tres objectius principals són: oferir informació veraç, salvar vides i treballar en xarxa.

Projecte marc de Pastoral juvenil

Per la seva banda, la Subcomissió Episcopal per a la Joventut i la Infància treballa en el projecte marc de Pastoral juvenil, que ha portat a la Plenària el seu president, **Mons. Arturo Pablo Ros**.

En aquest projecte es marca el camí que l’Església a Espanya vol fer amb els membres més joves. Com va avançar Mons. Argüello en el seu discurs inaugural, l’esborrany s’ha elaborat seguint l’esquema del document final de la XV Assemblea General del Sínodo, celebrada l’octubre del 2018, sobre el tema: “Els joves, la fe i el discerniment vocacional”.

Tres esdeveniments rellevants a la vida de l’Església en aquest curs:

- **Assemblea General del Sínodo dels Bisbes**

La XVI Assemblea General del Sínodo dels Bisbes, la fase final de la qual es va celebrar a Roma el mes d’octubre passat, també ha ocupat un temps de la Plenària.

Mons. Argüello, que va participar en l’Assemblea, ha proposat aprofundir en el document final amb la mateixa metodologia que s’ha seguit al Sínodo: una “conversa a l’Esperit”.

Per dur-ho a terme, els bisbes s’han distribuït en onze grups de treball on s’ha posat el focus de la “conversa” a respondre, des del document Final, quines crides rebem per créixer en Comunió missionera?, especialment a l’àmbit de la nostra Conferència Episcopal. Després, ja a l’Assemblea, s’ha dialogat sobre els tres suggeriments concrets i comuns que va aportar cada grup.

- **Jubileu 2025**

El **papa Francesc** obrirà oficialment el proper **24 de desembre** el **Jubileu 2025** i el director del Secretariat per al Jubileu, **Francisco Julián Romero**, ha avançat alguns aspectes concrets sobre els pelegrinatges amb què la CEE participarà en les diferents convocatòries organitzades amb el lema “Pelegrins d’esperança”.

La Conferència Episcopal ha impulsat la preparació de l’Església a Espanya per a la celebració d’aquest Jubileu. El **2023** es van difondre els “**Quaderns del Concili**” seguint la voluntat del papa Francesc de renovar el coneixement del Concili Vaticà II i de les seves quatre grans constitucions. **Aquest curs** s’ha promogut la publicació de vuit textos sota l’epígraf “**Apunts sobre l’oració**”.

- **Congrés Nacional de Vocacions**

Un tercer esdeveniment rellevant a la vida de l’Església aquest curs serà el **Congrés Nacional de Vocacions “Per a qui soc? Asamblea de cridats a la missió”, que se celebrarà a Madrid del 7 al 9 de febrer.** Amb aquesta trobada, la CEE tanca el cicle del pla pastoral 2021-2025.

El president de la CEE, **Mons. Luis Argüello**, com a responsable del **Servei de Pastoral Vocacional**, ha avançat algunes dades sobre la preparació d’aquest **Congrés** que vol ser una “**gran festa**” de l’Església per avivar al Poble de Déu el desig i la necessitat de les vocacions.

Reforma dels seminaris i reestructuració dels instituts teològics i superiors de ciències religioses

Els bisbes han dialogat sobre el **document final** del pla de posada en marxa dels criteris per a la **reforma dels seminaris a Espanya**. **Mons. Jesús Vidal**, Referent Apostòlic per a l’aplicació dels Criteris per a la reforma dels Seminaris a Espanya, **ha portat a la Plenària la versió definitiva**, que serà remès al cardenal Lazzaro You Heung-Sik, prefecte del Dicasteri per al Clergat.

Mons. Argüello i el president de la Subcomissió Episcopal per a les Universitats i Cultura, **Mons. Juan Antonio Martínez Camino**, han informat sobre la proposta del Dicasteri per a l’Educació Catòlica per a la **reestructuració dels instituts teològics i instituts superiors de ciències religioses**. **Seguint les indicacions d’aquest Dicasteri**, la Plenària ha aprovat la creació d’una Comissió Episcopal ad hoc que coordinarà l’estudi que portaran a terme bisbes i experts en la naturalesa, la missió i les exigències normatives dels Instituts eclesiàstics.

Altres assumptes de l'ordre del dia

Ha intervingut al Plenària la presidenta de Mans Unides, Cecilia Pilar Gracia, que, amb motiu del 65è aniversari de la primera Campanya contra la Fam, ha informat sobre l'activitat i la situació actual d'aquesta associació pública de fidels.

A més, el director d'Ajuda a l'Església Necessitat, José María Gallardo, ha presentat la iniciativa internacional *Redweek*, amb què convida a obrir els ulls a la realitat dels cristians perseguits al món a causa de la seva fe. Entre el 18 i el 24 de novembre, aquesta campanya es visibilitza amb la il·luminació en vermell de catedrals, esglésies, monuments i edificis civils. A més, se celebren vigílies i eucaristies i s'organitzen exposicions, conferències i testimonis en viu de cristians que han experimentat persecució religiosa.

Els bisbes també han rebut informació sobre l'estat actual del grup Àbside (TRECE I COPE), del secretariat per al Sosteniment de l'Església, i de l'Òrgan de Compliment Normatiu (*Compliance*), que ha presentat un informe amb les conclusions de la primera fase de la seva feina, que, seguint el calendari previst, ja ha conclòs.

La Plenària ha dedicat un temps perquè els presidents de les comissions episcopals comuniquin les seves activitats i projectes. A més, s'han abordat diferents assumptes de seguiment.

En el capítol dedicat a les associacions nacionals, s'han aprovat els estatuts i l'erecció de la Fundació educativa Pia Autònoma Privada d'àmbit Nacional "San Gabriel" i de la Fundació Educativa Pia Autònoma Privada d'àmbit Nacional "Corazonista".

Com és habitual a la Plenària de novembre, els bisbes han donat el seu vistiplau al pressupost del Fons Comú Interdiocesà i de la Conferència Episcopal per al 2025, que es presentaran properament.

IV Jornada Mundial dels Avis i de les Persones Grans

Missatge del Sant Pare Francesc

**«Al temps de la vellesa no em rebutgis»
(cf. Sl 71,9)**

28 de juliol de 2024

Benvolguts germans i germanes,

Déu mai no abandona els seus fills. Ni tan sols quan l'edat avança i les forces flaquesen, quan surten cabells blancs i les relacions socials minven, quan la vida es torna menys productiva i corre el perill de semblar-nos inútil. Ell no es fixa en les aparences (cf. 1Sa 16,7) i no menysprea escollir aquells que semblen irrelevants per a molts. No descarta cap pedra, al contrari, les més “velles” són la base segura sobre la qual poden descansar les pedres “noves” per a construir juntes l'edifici espiritual (cf. 2Pe 2,5).

La Sagrada Escriptura, en conjunt, és una narració de l'amor fidel del Senyor, del qual emergeix una certesa consoladora: Déu continua mostrant-nos la seva misericòrdia, sempre, en cada etapa de la vida, i en qualsevol condició en què ens trobem, fins i tot en les nostres traïcions. Els salms estan plens de la meravella del cor humà davant Déu, que té cura de nosaltres malgrat la nostra petitesa (cf. Sl 144,3-4); ens asseguruen que Déu ens ha teixit a cadascun de nosaltres des del ventre de la mare (cf. Sl 139,13) i que ni a l'infern no abandonarà la nostra vida (cf. Sl 16,10). Per tant, podem tenir la certesa que també estarà a prop nostre durant la vellesa, sobretot perquè a la Bíblia envellir és signe de benedicció.

I, tanmateix, en els salms trobem a més aquesta sincera invocació al Senyor: «No em rebutgis, doncs, al temps de la vellesa» (Sl 71,9). És una expressió forta, molt crua. Ens porta a pensar en el sofriment extrem de Jesús, que va exclamar a la creu: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?» (Mt 27,46).

A la Bíblia, doncs, trobem la certesa de la proximitat de Déu en cada etapa de la vida i, al mateix temps, trobem la por a l'abandó, particularment en la vellesa i en el moment de dolor. No es tracta d'una contradicció. Mirant al nostre voltant no ens resulta difícil comprovar que aquelles expressions reflecteixen una realitat més que evident. Massa sovint la soledat és la companya amarga de la vida per a nosaltres, les persones grans i els avis. Moltes

vegades, quan era bisbe de Buenos Aires, vaig tenir l'oportunitat de visitar residències d'avis i em vaig adonar de les poques visites que rebien aquelles persones; algunes feia molts mesos que no veien els seus éssers estimats.

Són moltes les causes d'aquesta soledat: en molts països, sobretot en els més pobres, les persones grans estan soles perquè els seus fills s'han vist obligats a emigrar. Penso també en les nombroses situacions de conflicte; quants ancians es queden sols perquè els homes —joves i adults— han estat cridats a combatre i les dones, sobretot les mares amb infants petits, deixen el país per a donar seguretat als fills! A les ciutats i als pobles devastats per la guerra, moltes persones grans es queden soles, com a únic senyal de vida en zones on sembla regnar l'abandonament i la mort. En altres parts del món hi ha una creença falsa, molt arrelada en algunes cultures locals, que genera hostilitat cap a la gent gran, sospitosa de recórrer a la bruixeria per a treure energia vital als joves, de manera que, en cas que una mort prematura, una malaltia o una sort adversa afecti un jove, la culpa recau damunt alguna persona gran. Aquesta mentalitat s'ha de combatre i erradicar. És un d'aquells prejudicis infundats dels quals la fe cristiana ens ha alliberat, que alimenta conflictes generacionals persistents entre joves i grans.

Si ho pensem bé, aquesta acusació adreçada a les persones grans de “robar el futur als joves” avui és ben present arreu. Es troba en altres formes, fins i tot en les societats més avançades i modernes. Per exemple, avui està molt estesa la creença que els ancians fan pesar damunt els joves el cost de l'assistència que ells requereixen, i d'aquesta manera treuen recursos al desenvolupament del país i, per tant, als joves. Es tracta d'una percepció distorsionada de la realitat. És com si la supervivència dels ancians posés en perill la dels joves. Com si per afavorir els joves fos necessari descuidar els ancians o, fins i tot, eliminar-los. La contraposició entre les generacions és un engany i un fruit enverinat de la cultura de la confrontació. Posar els joves en contra dels ancians és una manipulació inacceptable; «el que està en joc és la unitat de les edats de la vida, és a dir, el referent real per a la comprensió i l'estima de la vida humana en la seva totalitat» (Catequesi, 23 de febrer de 2022).

El salm citat anteriorment —en el qual se suplica no ser abandonats en la vellesa— parla d'una conspiració que cengeix la vida dels ancians. Semblen paraules excessives, però comprensibles si es considera que la soledat i l'exclusió de les persones grans no són casuals ni inevitables, sinó més aviat fruit de decisions —polítiques, econòmiques, socials i personals— que no reconeixen la dignitat infinita de qualsevol persona «més enllà de qualsevol circumstància i en qualsevol estat o situació en què es trobi» (Decl. Dignitas infinita, 1). Això passa quan es perd el valor de cada persona i les persones es converteixen en una mera càrrega onerosa, en alguns casos

massa elevada. El pitjor és que, sovint, les mateixes persones grans acaben sent dominades per aquesta mentalitat i arriben a considerar-se com un pes, i volen ser els primers a apartar-se.

Per altra part, avui hi ha moltes dones i homes que busquen la seva realització personal portant una existència tan autònoma i deslligada dels altres com sigui possible. Les pertinences comunes estan en crisi i les individualitats s'afirmen; el pas del “nosaltres” al “jo” sembla ser un dels signes més evidents del nostre temps. La família, que és la primera i més radical resposta a la idea que podem salvar-nos sols, és una de les víctimes d'aquesta cultura individualista. Però quan s'envelleix, a mesura que les forces minven, el miratge de l'individualisme, la il·lusió de no necessitar ningú i de poder viure sense lligams es revela tal com és: en canvi ens trobem que ho necessitem tot, però ara sols, sense ajuda, sense tenir ningú en qui puguem confiar. És un descobriment trist que molts fan quan ja és massa tard.

La soledat i l'exclusió s'han convertit en elements recurrents en el context en què estem immersos. Tenen arrels múltiples: en alguns casos són el fruit d'una exclusió planificada, una espècie de trista “conspiració social”; en altres casos es tracta lamentablement d'una decisió individual. Altres vegades s'hi sotmeten fingint que és una elecció autònoma. Cada vegada més estem perdent «el gust de la fraternitat» (Carta enc. Fratelli tutti, 33) i fins i tot ens costa imaginar alguna cosa diferent.

En moltes persones grans podem advertir aquell sentiment de resignació de què parla el llibre de Rut, quan relata que l'anciana Noemí —després de la mort del marit i dels fills— va invitar les seves joves, Orpà i Rut, a retornar als seus països d'origen i a les seves cases (cf. Rut 1,8). Noemí —com moltes persones grans d'avui— té por de quedar-se sola, però no pot imaginar res diferent. Com a vídua, és conscient que val poc als ulls de la societat i està convençuda que és un pes per a aquelles dues joves que, a diferència d'ella, tenen tota la vida per endavant. Per això pensa que és millor apartar-se i ella mateixa convida les seves joves nores a deixar-la i a construir el seu futur en altres llocs (cf. Rt 1,11-13). Les seves paraules són una concentració de convencions socials i religioses que semblen immutables i que marquen el seu destí.

El relat bíblic ens presenta en aquest moment dues opinions diferents davant la invitació de Rut i, per tant, davant la vellesa. Una de les dues joves, Orpà, que estima Noemí, amb un gest afectuós li fa un petó, però accepta allò que ella també pensa que és l'única solució possible i segueix el seu camí. Rut, en canvi, no se separa de Noemí i li adreça paraules sorprenents: «No insisteixis que et deixi» (Rt 1,16). No té por de desafiar els costums i l'opinió comuna, sent que aquella dona gran la necessita i,

amb valentia, resta al seu costat en el que serà l'inici d'un nou viatge per a totes dues. A tots nosaltres —acostumats a la idea que la soledat és un destí inevitable— Rut ens ensenya que a la súplica “no em deixis” és possible respondre “no et deixaré”. No dubta a trastocar allò que sembla una realitat immutable, viure sols no pot ser l'única alternativa! No és casualitat que Rut —la que es va quedar acompanyant l'anciana Noemí— sigui un avantpassat del Messies (cf. Mt 1,5), de Jesús, l'Emmanuel, aquell que és “Déu amb nosaltres”, aquell que apropa Déu a tots els homes, de totes les condicions i de totes les edats.

La llibertat i la valentia de Rut ens conviden a recórrer un nou camí. Seguim els seus passos, fem el viatge amb aquesta jove dona estrangera i l'anciana Noemí, no tinguem por de canviar els nostres costums i d'imaginar un futur diferent per als nostres ancians. El nostre agraïment s'adreça a totes aquelles persones que, malgrat els sacrificis, han seguit l'exemple de Rut i estan cuidant una persona gran, o senzillament mostren cada dia la seva proximitat a familiars i coneguts que no tenen ningú. Rut va escollir estar a prop de Noemí i va ser beneïda: amb un matrimoni feliç, un llinatge i una terra. Això sempre val per a tothom: estant a prop de les persones grans, reconeixent el paper insubstituïble que tenen a la família, a la societat i a l'Església, també nosaltres rebrem molts dons, moltes gràcies, moltes benediccions.

En aquesta IV Jornada Mundial dedicada a ells, no deixem de mostrar la nostra tendresa als avis i a les persones grans de les nostres famílies, visitem els qui estan desanimats o els qui ja no esperen que un futur diferent pugui ser possible. A l'actitud egoïsta que porta a l'exclusió i a la soledat contraposem-hi el cor obert i el rostre alegre de qui té la valentia de dir “no et deixaré” i d'emprendre un camí diferent.

Que a tots vosaltres, estimats avis i persones grans, i a tots aquells que us acompanyen, arribi la meva benedicció juntament amb la meva pregària. També a vosaltres us demano, si us plau, que no us oblideu de resar per mi.

Roma, Sant Joan del Laterà, 25 d'abril de 2024

Franciscus

Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació

Missatge del Sant Pare Francesc

Espera i actua amb la creació

1 de setembre de 2024

Benvolguts germans i germanes,

“Espera i actua amb la creació” és el lema de la Jornada de pregària per la cura de la creació, que se celebrarà el proper 1 de setembre. Fa referència a la Carta de sant Pau als romans 8,19-25, on l'Apòstol aclareix què significa viure d'acord amb l'Esperit i es concentra en l'esperança certa de la salvació per mitjà de la fe, que és vida nova en Crist.

1. Partim doncs d'una pregunta senzilla, però que podria no tenir una resposta òbvia: quan som veritablement creients, com és que tenim fe? No és tant perquè “nosaltres creiem” en quelcom transcendent que la nostra raó no aconsegueix entendre, el misteri inabastable d'un Déu distant i llunyà, invisible i innominable. Més aviat, diria sant Pau, és perquè habita en nosaltres l'Esperit Sant. Sí, som creients «perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor» (Rm 5,5). Per això l'Esperit és ara, realment, «penyora de l'heretat que Déu ens té reservada» (Ef 1,14), com a pro-vocació a viure sempre orientats envers els béns eterns, *d'acord amb la plenitud de la humanitat bonica i bona de Jesús*. L'Esperit fa els creients creatius, pro-actius en la caritat. Els introdueix en un gran camí de llibertat espiritual, no exempt, però, de la lluita entre la lògica del món i la lògica de l'Esperit, que tenen fruits contraposats entre ells (cf. Ga 5,16-17). Ho sabem, el primer fruit de l'Esperit, compendi de tots els altres, és *l'amor*. Conduïts, doncs, per l'Esperit Sant, els creients són fills de Déu i poden adreçar-se a ell anomenant-lo «Abbà, Pare!» (Rm 8,15), precisament com Jesús, amb la llibertat de qui ja no cau més en la por a la mort, perquè *Jesús va ressuscitar d'entre els morts*. Heus aquí la gran esperança: l'amor de Déu ha vençut, venç i continuarà vencent sempre. Malgrat la perspectiva de la mort física, per a l'home nou que viu en l'Esperit el destí de glòria és ja segur. Aquesta esperança no decep, com ens ho recorda també la Butlla de convocatòria del proper Jubileu.¹

2. L'existència del cristià és vida de fe, diligent en la caritat i desbordant d'esperança, a l'espera de l'arribada del Senyor en la seva glòria. La

1 Spes non confundit, Butlla de convocatòria del Jubileu ordinari de l'any 2025 (9 de maig de 2024).

“demora” de la parusia, de la seva segona vinguda, no és un problema; la qüestió és una altra: «El Fill de l’home, quan vingui, ¿trobarà fe a la terra?» (Lc 18,8). Sí, la fe és un do, el fruit de la presència de l’Esperit en nosaltres, però és també una tasca, que s’ha de realitzar lliurement, en l’obediència al manament de l’amor de Jesús. Aquesta és la fel·lç esperança que hem de testimoniar; on?, quan? *En els drames de la carn humana que sofreix*. Si bé se somia, ara és necessari somiar amb els ulls oberts, animats per visions d’amor, de fraternitat, d’amistat i de justícia per a tots. La *salvació cristiana entra en la profunditat del dolor del món*, que no sols afecta els éssers humans, sinó tot l’univers; la naturalesa mateixa, *oikos* de l’home, el seu entorn vital; concep la creació com un “paradís terrenal”, la mare terra, que hauria de ser un *lloc d’alegria i promesa de felicitat per a tots*. L’optimisme cristià es fonamenta en una esperança viva; sap que tot tendeix a la glòria de Déu, a la consumació final en la seva pau, a la resurrecció corporal en la justícia, “de glòria en glòria”. En el transcurs del temps, però, compartim dolor i sofriment: *tot l’univers creat gemega* (Rm 9,22), els cristians gemeguen (cf. v. 23-25) i el mateix Esperit gemega (cf. v. 26-27). *Gemegar manifesta inquietud i sofriment, amb anhel i desig*. El gemec expressa confiança en Déu i abandó a la seva companyia afectuosa i exigent, amb vista a la realització del seu disseny, que és alegria, amor i pau en l’Esperit Sant.

3. Tota la creació està implicada en aquest procés d’un nou naixement i, gemegant, espera l’alliberació. Es tracta d’un creixement amagat que madura, com “un gra de mostassa, que arriba a ser un arbre” o “el llevat dins la massa” (cf. Mt 13,31-33). Els inicis són insignificants, però els resultats esperats poden ser d’una bellesa infinita. Com l’espera d’un naixement —la revelació dels fills de Déu—, *l’esperança és la possibilitat de mantenir-se ferm enmig de les adversitats*, de no desanimar-se en el temps de les tribulacions o davant la barbàrie humana. *L’esperança cristiana no decep*, però tampoc dona falses il·lusions; si el gemec de la creació, dels cristians i de l’Esperit és anticipació i espera de la salvació que ja s’està realitzant, ara estem immersos en molts sofriments que sant Pau descriu com “tribulacions, angoixa, persecució, fam, nuesa, perill, espasa” (cf. Rm 8,35). Llavors l’esperança és una lectura alternativa de la història i de les vicissituds humanes, no il·lusòria, sinó realista, del realisme de la fe que veu el que és invisible. *Aquesta esperança és l’espera pacient, com el no-veure-hi d’Abraham*. M’agrada recordar aquell gran creient visionari que va ser Gioacchino da Fiore —l’abat calabrès “dotat d’esperit profètic”, segons Dante Alighieri²— que, en un temps de lluites sanguinàries, de conflictes entre el papat

2 Divina Comedia, Paraíso, XII, 141.

i l'imperi, de croades, d'heretgies i de mundanitat de l'Església, va saber indicar l'ideal d'un nou esperit de convivència entre els homes, fonamentat en la fraternitat universal i la pau cristiana, fruit d'Evangelí viscut. Aquell esperit d'amistat social i de fraternitat universal el vaig proposar a la *Fratelli tutti*. I aquella harmonia entre els éssers humans ha d'estendre's també a la creació, en un "antropocentrisme situat" (cf. *Laudate Deum*, 67), en la responsabilitat per una ecologia humana i integral, camí de salvació de la nostra casa comuna i de nosaltres que hi habitem.

4. Per què tanta maldat en el món? Per què tanta injustícia, tantes guerres fraticides que causen la mort d'infants, destrueixen ciutats, contaminen l'entorn vital de l'home, la mare terra, violentada i devastada? Referint-se implícitament al pecat d'Adam, sant Pau afirma: «Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors de part» (Rm 8,22). La lluita moral dels cristians està relacionada amb el "gemec" de la creació, perquè aquesta última «es troba sotmesa al fracàs» (cf. v. 20). Tot el cosmos i tota criatura gemeguen i anhelan "ansiosament" que se superi la condició actual i es restableixi l'originària: efectivament, l'alliberació de l'home comporta també la de totes les altres criatures que, solidàries amb la condició humana, han estat sotmeses al jou de l'esclavatge. Com la humanitat, la creació —sense cap culpa—, està esclavitzada i es troba incapacitada per a fer allò per a què va ser concebuda, és a dir, per a tenir un sentit i una finalitat duradors; està subjecta a la dissolució i a la mort, agreujades per l'abús humà de la naturalesa. Però, contràriament, la salvació de l'home en Crist és esperança segura també per a la creació; de fet, «també ell [l'univers creat] serà alliberat de l'esclavatge de la corrupció i obtindrà la llibertat i la glòria dels fills de Déu» (Rm 8,21). *Llavors, en la redempció de Crist és possible contemplar amb esperança el vincle de solidaritat entre l'ésser humà i les altres criatures.*

5. En l'expectació esperançada i perseverant de la vinguda gloriosa de Jesús, l'Esperit Sant manté alerta la comunitat creient i la instrueix contínuament, cridant-la a la conversió d'estils de vida, per tal que s'oposi a la degradació humana del medi ambient i manifesti aquella crítica social que és, sobretot, testimoniatge de la possibilitat de canvi. Aquesta conversió consisteix a passar de l'arrogància de qui vol dominar els altres i la naturalesa —reduïda a objecte manipulable—, a la humilitat de qui té cura dels altres i de la creació. «Un ésser humà que pretén ocupar el lloc de Déu es converteix en el pitjor enemic de si mateix» (*Laudate Deum*, 73), perquè el pecat d'Adam va destruir les relacions fonamentals per les quals viu l'home: la que té amb Déu, amb ell mateix i amb els altres éssers humans, i la que té amb el cosmos. Totes aquestes relacions han de ser, sinèrgicament, restaurades, salvades, "reorientades". No en pot faltar cap. Si en falta una, tot falla.

6. *Esperar i actuar amb la creació* significa, en primer lloc, unir esforços i, caminant juntament amb tots els homes i dones de bona voluntat, contribuir a «repensar entre tots la qüestió del poder humà, quin és el seu sentit, quins són els seus límits». «Perquè el nostre poder ha augmentat frenèticament en poques dècades. Hem fet progressos tecnològics impressionants i sorprenents, i no advertim que al mateix temps ens hem convertit en éssers altament perillosos, capaços de posar en risc la vida de molts éssers i la nostra supervivència mateixa» (*Laudate Deum*, 28). Un poder incontrolat engendra monstres i es gira en contra nostre. Per això avui és urgent posar límits ètics al desenvolupament de la intel·ligència artificial, que, amb la seva capacitat de càlcul i simulació, podria ser utilitzada per a dominar l'home i la naturalesa, en comptes de posar-la al servei de la pau i del desenvolupament integral (cf. Missatge per a la Jornada mundial de la pau 2024).

7. «L'Esperit Sant ens acompanya en la vida», això ho van entendre bé els nens i nenes reunits a la plaça de Sant Pere per a la seva primera Jornada mundial, que va coincidir amb el diumenge de la Santíssima Trinitat. Déu no és una idea abstracta d'infinit, sinó que és Pare amorós, Fill amic i redemptor de tot home i Esperit Sant que guia els nostres passos pel camí de la caritat. L'obediència a l'Esperit d'amor *canvia radicalment l'actitud de l'home*: de “depredador” passa a “conreador” del jardí. *La terra s'entrega a l'home, però continua sent de Déu* (cf. Lv 25,23). Aquest és l'antropocentrisme teològic de la tradició judeocristiana. Per tant, pretendre posseir i dominar la naturalesa, manipulant-la a voluntat, és una forma d'idolatria. És l'home prometeic, ebri del seu mateix poder tecnocràtic, que amb arrogància posa la terra en una condició “desgraciada”, és a dir, privada de la gràcia de Déu. Ara bé, si la gràcia de Déu és Jesús, mort i ressuscitat, llavors és cert el que va dir Benet XVI: «No és la ciència la que redimeix l'home. L'home és redimit per l'amor» (Carta enc. *Spe salvi*, 26), l'amor de Déu en Crist, del qual res ni ningú no ens podrà separar mai (cf. Rm 8,28-39). Constantment atreta envers el seu futur, la creació no és estàtica ni està tancada en ella mateixa. Avui, també gràcies als descobriments de la física contemporània, el vincle entre matèria i esperit es presenta de manera cada vegada més fascinant per al nostre coneixement.

8. Per tant, la cura de la creació no és sols una qüestió ètica, sinó també eminentment teològica, perquè concerneix a l'entrellaçament del misteri de l'home amb el misteri de Déu. *Es pot dir que aquest entrellaçament és “generatiu”*, ja que es remunta a l'acte d'amor amb què Déu crea l'ésser humà en Crist. Aquest acte creador de Déu atorga i fonamenta l'actuació lliure de l'home i tota la seva eticitat: lliure precisament en haver estat creat a imatge de Déu que és Jesucrist, i per això “representant” de la

creació en Crist mateix. Hi ha una motivació transcendent (teològicoètica) que compromet el cristià a promoure la justícia i la pau en el món, també a través de la destinació universal dels béns: es tracta de la *revelació dels fills de Déu que la creació espera, gemegant com amb dolors de part*. En aquesta història no sols està en joc la vida terrenal de l'home, hi està sobretot el seu destí en l'eternitat, l'*eschaton* de la nostra benaurança, el Paradís de la nostra pau, en *Crist Senyor del cosmos, el Crucificat-Ressuscitat per amor*.

9. Esperar i actuar amb la creació significa, doncs, viure una fe encarnada, que sap entrar en la carn sofrent i esperançada de les persones, compartint l'espera de la resurrecció corporal a la qual els creients estan predestinats en Crist Senyor. En Jesús, el Fill etern en carn humana, *som veritablement fills del Pare*. Per la fe i el baptisme, comença per al creient la vida segons l'Esperit (cf. Rm 8,2), *una vida santa, una existència de fills del Pare*, com Jesús (cf. Rm 8,14-17), ja que, per la força de l'Esperit Sant, Crist viu en nosaltres (cf. Ga 2,20); una vida que es converteix en un cant d'amor a Déu, a la humanitat, amb la creació i per ella, i que troba la seva plenitud en la santedat.³

Roma, San Joan del Laterà, 28 de juny de 2024

Franciscus

3 Ho ha expressat poèticament el prevere rosminà Clemente Rebora: «Mentre il creato ascende in Cristo al Padre, / nell'arcana sorte / tutto è doglia del parto: / quanto morir perché la vita nasca! / pur da una Madre sola, che è divina, / alla luce si vien felicemente: / vita che l'amore produce in pianto, / e, se anela, quaggiù è poesia; / ma santità soltanto compie il canto» 'Mentre la creació ascendeix en Crist al Pare, en el destí misteriós / tot és dolor de part: / quant morir per néixer la vida! / fins i tot d'una única Mare, que és divina, / sortim feliços a la llum: / vida que l'amor produeix en llàgrimes, / i, si anhela, aquí baix és poesia; / però sols la santedat completa el cant' (cf. Curriculum vitae, "Poesia e santità": Poesie, prose e traduzioni, Milano 2015, p. 297).

110a Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat

Missatge del Sant Pare Francesc

Déu camina amb el seu poble

Diumenge, 29 de setembre de 2024

Benvolguts germans i germanes!

El 29 d'octubre de 2023 va finalitzar la primera Sessió de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes, que ens ha permès aprofundir en la sinodalitat com a vocació originària de l'Església. «La sinodalitat es presenta principalment com un camí conjunt del Poble de Déu i com a diàleg fecund de carismes i ministeris al servei de la vinguda del Regne» (*Informe de Síntesi, Introducció*).

Posar l'èmfasi en la dimensió sinodal permet a l'Església redescobrir la seva naturalesa itinerant, com a poble de Déu en camí a través de la història, pelegrinant, diríem “migrant” cap al Regne del Cel (cf. *Lumen gentium*, 49). Sorgeix espontàniament la referència al relat bíblic de l'Èxode, que presenta el poble d'Israel en camí cap a la terra promesa: un llarg viatge de l'esclavitud a la llibertat que prefigura el de l'Església cap a l'encontre final amb el Senyor.

Anàlogament, és possible veure en els migrants del nostre temps, com en els de totes les èpoques, una imatge viva del poble de Déu en camí cap a la pàtria eterna. Els seus viatges d'esperança ens recorden que «nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel, d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor» (Fl 3,20).

Les dues imatges —la de l'èxode bíblic i la dels migrants— guarden certes similituds. De la mateixa manera que el poble d'Israel en temps de Moisès, els migrants fugen sovint de situacions d'opressió i abusos, d'inseguretat i discriminació, de falta de projectes de desenvolupament. I com els hebreus en el desert, també els migrants troben molts obstacles en el seu camí: són provats per la set i la fam; s'esgoten per la feina i la malaltia; es veuen temptats per la desesperació.

Però la realitat fonamental de l'èxode, de cada èxode, és que Déu precedeix i acompanya el camí del seu poble i de tots els seus fills en qual-sevol temps i lloc. La presència de Déu enmig del poble és una certesa de la història de la salvació: «El Senyor, el teu Déu, t'acompanya, no et deixarà, no t'abandonarà» (Dt 31,6). Per al poble que va sortir d'Egipte, aquesta presència es manifesta de maneres diferents: una columna de núvol i de foc

indiquen i il·luminen el camí (cf. Ex 13,21); la tenda de l'aplec, que custodia l'arca de l'aliança, fa tangible la proximitat de Déu (cf. Ex 33,7); l'asta amb la serp de coure assegura la protecció divina (cf. Nm 21,8-9); el manà i l'aigua són els dons de Déu per al poble afamat i assedegat (cf. Ex 16-17). La tenda és una forma de presència particularment estimada al Senyor. Durant el regnat de David, Déu es va negar a ser tancat en un temple per continuar habitant en una tenda i així poder caminar amb el seu poble, i va anar «d'una tenda a l'altra i d'una llar a l'altra» (1Cr 17,5).

Molts migrants fan l'experiència del Déu company de viatge, guia i àncora de salvació. S'encomanen a Ell abans de marxar i acudeixen a Ell en situacions de necessitat. Hi busquen consol en els moments de desesperació. Gràcies a Ell, hi ha bons samaritans en el camí. A Ell, en la pregària, confien les seves esperances. Imaginem quantes bíblies, evangelis, llibres de pregàries i rosaris acompanyen els migrants en els seus viatges a través dels deserts, els rius i els mars, i de les fronteres de tots els continents!

Déu no només camina amb el seu poble, sinó també en el seu poble, en el sentit que s'identifica amb els homes i les dones en el seu caminar per la història —especialment amb els últims, els pobres, els marginats—, com a prolongació del misteri de l'Encarnació.

Per això, l'encontre amb el migrant, com amb cada germà i germana necessitats, «és també trobada amb Crist. Ens ho va dir Ell mateix. És Ell qui truca a la nostra porta afamat, assedegat, foraster, despulat, malalt i empresonat, demanant que el trobem i l'ajudem» (Homilia de la Missa per als participants en la trobada “Lliures de la por”, Sacrofano, 15 de febrer de 2019). El judici final narrat per Mateu en el capítol 25 del seu Evangeli no deixa cap dubte: «era foraster, em vau acollir» (v. 35); i de nou, «us ho dic amb tota veritat: tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi» (v. 40). Per això, cada encontre, al llarg del camí, és una oportunitat per trobar el Senyor; i és una oportunitat carregada de salvació, perquè en la germana o en el germà que necessita la nostra ajuda, és present Jesús. En aquest sentit, els pobres ens salven, perquè ens permeten trobar-nos amb el rostre del Senyor (cf. *Missatge per a la III Jornada Mundial dels Pobres*, 17 de novembre de 2019).

Benvolguts germans i germanes, en aquesta Jornada dedicada als migrants i els refugiats, unim-nos en pregària per tots aquells que han hagut d'abandonar la seva terra a la recerca de condicions de vida dignes. Sentim-nos en camí juntament amb ells, fem junts “sínode” i encomanem-los a tots, així com a la propera assemblea sinodal, «a la intercessió de la Be-naurada Verge Maria, signe de segura esperança i de consol en el camí del Poble fidel de Déu» (*Informe de Síntesi*, Per a continuar el camí).

Pregària

Déu, Pare totpoderós,
 som la vostra Església pelegrina
 en camí cap al Regne del Cel.
 Cadascun de nosaltres habita en la seva pròpia pàtria,
 però com si fóssim estrangers.
 Tota regió estrangera és la nostra pàtria,
 tanmateix, tota pàtria és per a nosaltres terra estrangera.
 Vivim aquí a la terra,
 però tenim la nostra ciutadania al cel.
 No permeteu que ens constituïm en amos
 d'aquella porció del món
 que ens heu donat com a llar temporal.
 Ajudeu-nos a no deixar mai de caminar
 juntament amb els nostres germans i germanes migrants
 vers l'estada eterna que Vós ens heu preparat.
 Obriu els nostres ulls i el nostre cor
 perquè cada encontre amb els necessitats
 es converteixi en encontre amb Jesús,
 Fill vostre i Senyor nostre.
 Amén.

*Roma, Sant Joan del Laterà, 24 de maig de 2024,
 Memòria de la Benaurada
 Verge Maria Auxiliadora.*

Franciscus

Jornada Mundial de l'Alimentació

Missatge del Sant Pare Francesc

A Sa Excel·lència el senyor Qu Dongyu

Director General de la FAO

16 d'octubre de 2023

Excel·lència,

La Jornada Mundial de l'Alimentació se celebra en una conjuntura en la qual la misèria i el descoratjament no donen treva a nombrosos germans nostres. En efecte, el crit d'angoixa i desesperació dels pobres ha de despertar-nos de la letargia que ens afligeix i interpel·la les nostres consciències. La condició de fam i desnutrició que fereix greument molts éssers humans és el resultat d'un cúmul injust d'injustícies i desigualtats que deixa moltes persones tirades a la cuneta de la vida i permet que uns pocs s'instal·lin en un estat d'ostentació i opulència. Això s'aplica no sols als aliments, sinó també a tots els recursos bàsics, la inaccessibilitat dels quals per a moltes persones representa un afront a la seva dignitat intrínseca, atorgada per Déu. És, sens dubte, un insult que hauria d'avergonyir tota la humanitat i mobilitzar la comunitat internacional.

En aquest sentit, el tema que centra les reflexions de la Jornada d'enguany: "L'aigua és vida, l'aigua és aliment. No deixis ningú enrere", convida a subratllar el valor insubstituïble d'aquest recurs per a tots els éssers vius del nostre planeta, de la qual cosa es deriva la peremptòrietat de planificar i implementar la seva gestió de manera sàvia, acurada i sostenible, de manera que tots puguin gaudir-lo per a satisfer les seves necessitats substancials, i es pugui també sostenir i impulsar el desenvolupament humà adequat, sense que ningú no en sigui exclòs.

L'aigua és vida perquè garanteix la supervivència; però en l'actualitat aquest recurs es veu amenaçat per desafiaments seriosos en termes de quantitat i qualitat. En molts llocs del planeta, els nostres germans pateixen malalties o moren precisament per l'absència o escassetat d'aigua potable. Les sequeres provocades pel canvi climàtic estan deixant ermes grans regions i ocasionant enormes estralls en ecosistemes i poblacions. La gestió arbitrària dels recursos hídrics, la seva distorsió i contaminació danyen especialment els indigents i constitueixen un greuge vergonyós davant el qual no podem quedar amb els braços plegats. Contràriament, de manera comminatòria, hem de reconèixer que «l'accés a l'aigua potable i segura és un dret humà bàsic, fonamental i universal, perquè determina la supervivència de les persones, i per tant és condició per a l'exercici

dels altres drets humans» (Carta enc. *Laudato si'*, n. 30). Per això, és imprescindible invertir més en infraestructures, en xarxes de clavegueram, en sistemes de sanejament i depuració d'aigües residuals, en particular a les zones rurals més remotes i deprimides. Tanmateix és important elaborar models educatius i culturals que sensibilitzin la societat per tal que es respecti i preservi aquest bé primari. Mai no ha de conceptuar-se l'aigua com una mera mercaderia, com un producte d'intercanvi o un article per a especular.

L'aigua és aliment perquè és essencial per a aconseguir la seguretat alimentària, i és un mitjà de producció i un component indispensable per a l'agricultura. En els cultius, cal fomentar programes eficaços que evitin pèrdues en les conduccions de rec agrícola; utilitzar plaguicides i fertilitzants orgànics i inorgànics que no contaminin l'aigua; afavorir també mesures que salvaguardin la disponibilitat dels recursos hídrics per a impedir que una escassetat aguda es converteixi en causa de conflictes entre comunitats, pobles i nacions. A més, la ciència i la innovació tecnològica i digital han de posar-se al servei d'un equilibri sostenible entre el consum i els recursos disponibles, evitant impactes negatius en els ecosistemes i perjudicis irreversibles en el medi ambient. Per això els organismes internacionals, els governs, la societat civil, l'empresa, les institucions acadèmiques i d'investigació, així com altres entitats han d'unir voluntats i sumar idees per tal que l'aigua sigui patrimoni de tots, es distribueixi millor i es gestioni de manera sostenible i racional.

Finalment, la celebració de la Jornada Mundial de l'Alimentació ha de servir també per a recordar que la cultura de l'exclusió ha de ser incisivament contrarestada amb accions fonamentades en una cooperació responsable i lleial per part de tots. El nostre món és massa interdependent i no pot donar-se el luxe de dividir-se en blocs de països que promouen els seus interessos de manera no legítima i esbiaixada. Som cridats, en canvi, a pensar i actuar en termes de comunitat, de solidaritat, intentant donar prioritat a la vida de tots per damunt de l'apropiació de béns per part d'alguns.

Senyor Director General, lamentablement avui assistim a una escandalosa polarització de les relacions internacionals causada per les crisis i pels enfrontaments existents. Es desvien cap a la producció i el comerç d'armes ingents recursos financers i tecnologies innovadores que podrien emprar-se perquè l'aigua fos font de vida i progrés per a tots. Mai abans no havia estat tan urgent convertir-nos en promotors del diàleg i artífexs de la pau. L'Església no es cansa de sembrar aquells valors que edificuin una civilització que trobi en l'amor, el respecte mutu i l'ajuda recíproca una brúixola per a orientar els seus passos, abocant-se sobretot en els germans que més pateixen, com els famolencs i els assedegats.

Amb aquests desitjos, al mateix temps que agraeixo a l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura tot el que fa per a promoció el desenvolupament agrícola, una nutrició sana i suficient per a cada persona i un ús sostenible de l'aigua, invoco abundants benediccions celestials damunt tots els qui lluiten per un món millor i més fraternal.

Vaticà, 16 d'octubre de 2023

Franciscus

98a Jornada Mundial de les Missions

Missatge del Sant Pare Francesc

Aneu i convideu a les noces tothom que trobeu (cf. Mt 22,9)

20 d'octubre de 2024

Estimats germans i germanes,

Per a la Jornada Mundial de les Missions d'enguany he escollit el tema de la paràbola evangèlica del banquet nupcial (cf. Mt 22,1-14). Després que els convidats haguessin rebutjat la invitació del rei, protagonista del relat, diu als seus servents: «Aneu [...] a les cruïlles dels camins i convideu a les noces tothom que trobeu» (v. 9). Si reflexionem sobre aquesta paraula clau, en el context de la paràbola i de la vida de Jesús, podem destacar alguns aspectes importants de l'evangelització, els quals resulten particularment actuals per a tots nosaltres, deixebles-missioners de Crist, en aquesta fase final de l'itinerari sinodal que, d'acord amb el lema "Comunió, participació, missió" haurà de relançar l'Església cap al seu compromís prioritari, és a dir, l'anunci de l'Evangeli en el món contemporani.

1. «Aneu i convideu!» La missió com un incansable anar i convidar a la festa del Senyor

Els dos verbs que expressen el nucli de la missió —“aneu” i “convideu”— estan col·locats al començament del mandat del rei als seus servents.

Pel que fa al primer, cal recordar que anteriorment els servents havien estat ja enviats a transmetre el missatge del rei als convidats (cf. v. 3-4). Això ens diu que la missió és un incansable anar cap a tota la humanitat per a convidar-la a l'encontre i a la comunió amb Déu. Incansable! Déu, gran en

l'amor i ric en misericòrdia, està sempre en sortida a l'encontre de qualsevol home per a convidar-lo a la felicitat del seu Regne, malgrat la indiferència o el rebuig. Així, Jesucrist, bon pastor i enviat del Pare, anava a la recerca de les ovelles perdudes del poble d'Israel i volia anar més enllà per arribar també a les ovelles més llunyanes (cf. Jn 10,16). Ell va dir als deixebles, tant abans com després de la seva resurrecció: «Aneu», involucrant-los en la seva mateixa missió (Lc 10,3; Mc 16,15). Per això, l'Església continuarà anant més enllà de qualsevol frontera, continuarà sortint una vegada i una altra sense cansar-se o desanimar-se davant les dificultats i els obstacles, per a complir fidelment la missió rebuda del Senyor.

Aprofito l'ocasió per a agrair als missioners i missioneres que, respondent a la crida de Crist, ho han deixat tot per anar lluny de la seva pàtria i portar la Bona Notícia allí on la gent encara no l'ha rebuda o l'ha acollit recentment. Estimats germans, la vostra generosa entrega és l'expressió tangible del compromís de la missió *ad gentes* que Jesús va confiar als seus deixebles: «Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus» (Mt 28,19). Per això continuem pregant i donant gràcies a Déu per noves i nombroses vocacions missioneres dedicades a l'obra d'evangelització fins als confins de la terra.

I no oblidem que tot cristià és cridat a participar en aquesta missió universal amb el seu testimoniatge evangèlic mateix en tots els ambients, de manera que tota l'Església surti contínuament amb el seu Senyor i Mestre a “les cruïlles dels camins” del món d'avui. Sí, «avui el drama de l'Església és que Jesús continua trucant a la porta, però des de l'interior, per tal que el deixem sortir!» «Moltes vegades s'acaba sent una Església [...] que no deixa sortir el Senyor, que el té com “una cosa pròpia”, mentre que el Senyor ha vingut per a la missió i ens vol missioners» (Discurs del sant pare Francesc als participants en el congrés organitzat pel Dicasteri per als Laics, la Família i la Vida, 18 de febrer de 2023). Que tots nosaltres, els batejats, estiguem disposats a sortir novament en missió, cadascú segons la seva condició de vida, per a iniciar un moviment missioner, com als principis del cristianisme!

Reprement el mandat del rei als servents de la paràbola, l'anar és inseparable del convidar: «Veni a les nocces» (Mt 22,4). Això deixa entreveure un altre aspecte no menys important de la missió confiada per Déu. Com podem imaginar, aquells servents-missatgers transmetien la invitació del sobirà amb urgència, però també amb gran respecte i amabilitat. Igualment, la missió de portar l'Evangeli a qualsevol criatura ha de tenir necessàriament el mateix estil d'Aquell a qui s'anuncia. En proclamar al món «la bellesa de l'amor salvador de Déu manifestat en Jesucrist mort i ressuscitat» (Exhort. Ap. *Evangelii gaudium*, 36), els deixebles-missioners ho fan amb joia, magnanimitat i benevolència, fruit de l'Esperit Sant en ells (cf. Ga 5,22);

sense forçament, coacció o proselitisme; sempre amb proximitat, compassió i tendresa, aspectes que reflecteixen la manera de ser i d'actuar de Déu.

2. Al banquet. La perspectiva escatològica i eucarística de la missió de Crist i de l'Església

En la paràbola, el rei demana als servents que portin la invitació per al banquet de noces del seu fill. Aquest banquet és reflex d'aquell escatològic, és imatge de la salvació final en el Regne de Déu, realitzada des d'ara amb la vinguda de Jesús, el Messies i Fill de Déu, que ens va donar la vida en abundància (cf. Jn 10,10), simbolitzada per la taula plena de «plats gustosos i suculents, de vins selectes i clarificats», quan Déu «engolirà per sempre la mort» (Is 25,6-8).

La missió de Crist és la de la plenitud dels temps, com ell va declarar a l'inici de la seva predicació: «S'ha complert el temps i el regne de Déu és a prop» (Mc 1,15). Així, els deixebles de Crist són cridats a continuar aquesta mateixa missió del seu Mestre i Senyor. Recordem, pel que fa a aquest tema, l'ensenyament del concili Vaticà II sobre el caràcter escatològic del compromís missioner de l'Església: «El temps de l'activitat missionera discorre entre la primera i la segona vinguda del Senyor [...]. És, doncs, necessari predicar l'Evangeli a totes les persones abans que vingui el Senyor» (Decr. *Ad gentes*, 9).

Sabem que el zel missioner en els primers cristians tenia una forta dimensió escatològica. Ells sentien la urgència de l'anunci de l'Evangeli. També avui és important tenir present aquesta perspectiva, perquè ens ajuda a evangelitzar amb l'alegria de qui sap que «el Senyor és a prop» i amb l'esperança de qui està orientat a la meta, quan tots estarem amb Crist en el seu banquet nupcial en el regne de Déu. Així, doncs, mentre el món proposa els diferents “banquets” del consumisme, del benestar egoista, de l'acumulació, de l'individualisme, l'Evangeli, en canvi, crida a tothom al banquet diví on, en la comunió amb Déu i amb els altres, regnen la joia, la compartició, la justícia i la fraternitat.

Aquesta plenitud de vida, do de Crist, s'anticipa ja des d'ara en el banquet de l'eucaristia que l'Església celebra per mandat del Senyor i en memòria seva. I així, la invitació al banquet escatològic, que portem tots a través de la missió evangelitzadora, està intrínsecament vinculada a la taula eucarística, on el Senyor ens alimenta amb la seva Paraula i amb el seu cos i la seva sang. Com ensenyava Benet XVI, «en cada celebració eucarística es realitza sacramentalment la reunió escatològica del poble de Déu. El banquet eucarístic és per a nosaltres anticipació real del banquet final, anunciat pels profetes (cf. Is 25,6-9) i descrit en el Nou Testament com “les noces de l'Anyell” (cf. Ap 19,7-9), que s'ha de celebrar en l'alegria de la comunió dels sants» (Exhort. ap. postsin. *Sacramentum caritatis*, 31).

Per això, tots som cridats a viure més intensament cada eucaristia en totes les seves dimensions, particularment en l'escatològica i missionera. Pel que fa a això, reitero que «no podem acostar-nos a la Taula eucarística sense deixar-nos portar per aquell moviment de la missió que, partint el cor mateix de Déu, tendeix a arribar a tots els homes» (ibid., 84). La renovació eucarística, que moles Esglésies locals han estat promovent encomiablement en el període postcovid, serà també fonamental per a despertar l'esperit missioner en cada fidel. Amb quanta més fe i impuls del cor, en cada missa, hauríem de pronunciar l'aclamació: «Anunciem la vostra mort, proclamem la vostra resurrecció, esperem el vostre retorn, Senyor Jesús!»

En aquesta perspectiva, en l'any dedicat a la pregària en preparació al Jubileu de 2025, vull invitar a tothom a intensificar per damunt de tot la participació en la missa i la pregària per la missió evangelitzadora de l'Església. Ella, en efecte, obedient a la paraula del Salvador, no cessa d'eleva a Déu en cada celebració eucarística i litúrgica la pregària del pàrenostre amb la invocació «vingui a nosaltres el vostre Regne». I així l'oració diària i particularment l'eucaristia fan de nosaltres peregrins-missioners de l'esperança, en camí cap a la vida sense fi en Déu, cap al banquet nupcial preparat per ell per a tots els seus fills.

3. “Tothom.” La missió universal dels deixebles de Crist i l'Església completament sinodal-missionera

La tercera i última reflexió es refereix als destinataris de la invitació del rei, “tothom”. Com he subratllat, «això es troba en el cor de la missió, aquell “tothom”, sense excloure ningú. Tothom. Per tant, tota la nostra missió brota del cor de Crist, per a deixar que ell atragui a tothom cap a ell» (Discurs del sant pare Francesc als participants en l'assemblea general de les Obres Missionals Pontifícies, 3 de juny de 2023). Encara avui, en un món esqueixat per divisions i conflictes, l'Evangeli de Crist és la veu dolça i forta que crida els homes a trobar-se, a reconèixer-se germans i a gaudir de l'harmonia enmig de les diferències. Déu vol que «tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat» (1Tm 2,4). Per això, no oblidem mai, en les nostres activitats missioneres, que som enviats a anunciar l'Evangeli a tothom, i «no com qui imposa una nova obligació, sinó com qui comparteix una alegria, assenyalant un horitzó bonic, ofereix un banquet desitjat» (Exhor. ap. *Evangelii gaudium*, 14).

Els deixebles-missioners de Crist porten sempre en el seu cor la preocupació per totes les persones de qualsevol condició social o fins i tot moral. La paràbola del banquet ens diu que, seguint la recomanació del rei, els servents van reunir «tots els qui van trobar, bons i dolents» (Mt 22,10). A més, precisament «els pobres, els invàlids, els cecs i els coixos» (Lc 14,21), és a dir, els darrers i els marginats de la societat són els convidats especials del rei. Així, el banquet nupcial que Déu ha preparat per al Fill, resta obert

a tots i per a sempre, perquè el seu amor per cadascun de nosaltres és gran i incondicional. «Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna» (Jn 3,16). Qualsevol, tot home o tota dona, és destinatari de la invitació de Déu a participar en la seva gràcia que transforma i salva. Només cal dir “sí” a aquest do diví i gratuït, revestint-nos d’ell com amb un “vestit de festa”, acollint-lo i permetent-li que ens transformi (cf. Mt 22,12).

La missió universal requereix el compromís de tots. Per això és necessari continuar el camí cap a una Església al servei de l’Evangeli completament sinodal-missionera. La sinodalitat és per ella mateixa missionera i, viceversa, la missió és sempre sinodal. Per tant, una estreta cooperació missionera resulta avui encara més urgent i necessària en l’Església universal, així com en les Esglésies particulars. Seguint la línia del concili Vaticà II i dels meus predecessors, recomana a totes les diòcesis del món el servei de les Obres Missionals Pontifícies, que són els mitjans primers per a «infondre en els catòlics, des de la infància, el sentit veritablement universal i missioner, i de recollir eficaçment els subsidis per a bé de totes les missions, d’acord amb les necessitats de cadascuna» (Decr. Ad gentes, 38). Per aquesta raó, les col·lectes de la Jornada Mundial de les Missions, a totes les Esglésies locals, estan enterament destinades al Fons Universal de Solidaritat que l’Obra Pontifícia de la Propagació de la Fe distribueix després, en nom del Papa, per a les necessitats de totes les missions de l’Església. Demanem al Senyor que ens guïi i ens ajudi a ser una Església més sinodal i més missionera (cf. Homilia del sant pare Francesc en la clausura de l’assemblea general ordinària del Sínodo dels Bisbes, 29 d’octubre de 2023).

Per últim, adrecem la nostra mirada a Maria, que va obtenir de Jesús el primer miracle, precisament en una festa de noces, a Canà de Galilea (cf. Jn 2,1-12). El Senyor va oferir als esposos i a tots els convidats l’abundància del vi nou, signe anticipat del banquet nupcial que Déu prepara per a tothom al final dels temps. Supliquem també avui la seva intercessió maternal per la missió evangelitzadora dels deixebles de Crist. Amb l’alegria i la sol·licitud de la nostra Mare, amb la força de la tendresa i de l’afecte (cf. Exhor. ap. Evangelii gaudium, 288), anem i portem a tots la invitació del Rei salvador. Santa Maria, estel de l’evangelització, pregueu per nosaltres!

*Roma, Sant Joan del Laterà,
25 de gener de 2024,
festa de la conversió de sant Pau*

Franciscus

VIII Jornada Mundial dels Pobres

Missatge del Sant Pare Francesc

«La pregària del pobre va de dret a l'oïda de Déu» (Sir 21,5)

17 de novembre de 2024

Diumenge XXXIII del Temps Ordinari

Benvolguts germans i germanes,

1. «La pregària del pobre va de dret a l'oïda de Déu» (Sir 21,5). En l'any dedicat a la pregària, amb vista al Jubileu Ordinari 2025, aquesta expressió de la saviesa bíblica és molt apropiada per a preparar-nos per a la VIII Jornada Mundial dels Pobres, que se celebrarà el proper 17 de novembre. L'esperança cristiana abraça també la certesa que la nostra pregària arriba fins a la presència de Déu; però no qualsevol pregària: la pregària del pobre! Reflexionem sobre aquesta Paraula i «llegim-la» en els rostres i les històries dels pobres que trobem en les nostres jornades, per tal que la pregària esdevingui camí de comunió amb ells i de compartició dels seus sofriments.

2. El llibre de l'Eclesiàstic o Siràcida, al qual ens referim, no és gaire conegut, i mereix ser descobert per la riquesa de temes que afronta, sobretot quan es refereix a la relació de l'home amb Déu i amb el món. El seu autor, Jesús fill de Sira, és un mestre, un escriba de Jerusalem, que escriu probablement al segle II aC. És un home savi, arrelat en la tradició d'Israel, que ensenya sobre diferents àmbits de la vida humana: de la feina a la família, de la vida en societat a l'educació dels joves; presta atenció als temes relacionats amb la fe en Déu i a l'observança de la Llei. Afronta els problemes no fàcils de la llibertat, del mal i de la justícia divina, que també avui són de gran actualitat per a nosaltres. Jesús fill de Sira, inspirat per l'Esperit Sant, vol transmetre a tothom el camí que cal seguir per a una vida sàvia i digna de ser viscuda davant Déu i els germans.

3. Un dels temes als quals aquest autor sagrat dedica més espai és la pregària. Ho fa amb molt d'ímpetu, perquè dona veu a la seva experiència personal. En efecte, cap escrit sobre la pregària no podria ser eficaç i fecund si no partís de qui cada dia està en presència de Déu i escolta la seva Paraula. El fill de Sira declara haver buscat la saviesa des de la joventut: «Quan encara era jove, abans de viatjar pertot arreu, ja cercava obertament la saviesa en la meva pregària» (Sir 51,13).

4. En el seu recorregut, descobreix una de les realitats fonamentals de la revelació, és a dir, el fet que els pobres tenen un lloc privilegiat en el cor

de Déu, de tal manera que, davant del seu sofriment, Déu està “impacient” fins no haver-los fet justícia: «La pregària dels humils travessa els núvols i no troba consol fins que arriba a terme, no es retira fins que l'Altíssim l'atén i fa justícia a favor dels innocents. El Senyor no trigarà; no tindrà més paciència amb els opressors del seu poble» (Sir 35,21-22). Déu coneix els sofriments dels seus fills perquè és un Pare atent i sol·lícit envers tothom. Com a Pare, té cura dels qui més el necessiten: els pobres, els marginats, els qui pateixen, els oblidats... Però ningú no està exclòs del seu cor ja que, davant d'ell, tots som pobres i necessitats. Tots som captaires, perquè sense Déu no seriem res. Tampoc no tindríem la vida si Déu no ens l'hagués donada. I, tanmateix, quantes vegades vivim com si nosaltres fóssim els amos de la vida o com si haguéssim de conquerir-la! La mentalitat mundana exigeix convertir-se en algú, tenir prestigi malgrat tot i tothom, infringint regles socials per tal d'arribar a conquerir riquesa. Quina il·lusió més trista! La felicitat no s'adquireix trepitjant el dret i la dignitat dels altres.

La violència provocada per les guerres mostra amb evidència quanta arrogància mou els qui es consideren poderosos davant dels homes, mentre són miserables als ulls de Déu. Quants nous pobres produeixen aquesta mala política feta amb les armes, quantes víctimes innocents! Tanmateix, no podem recular. Els deixebles del Senyor saben que cadascun d'aquests “petits” porta imprès el rostre del Fill de Déu, i a cadascú els ha d'arribar la nostra solidaritat i el signe de la caritat cristiana. «Cada cristià i cada comunitat són cridats a ser instruments de Déu per a l'alliberament i la promoció dels pobres, de manera que puguin integrar-se plenament en la societat; això suposa que siguem dòcils i que estiguem atents per escoltar el clam del pobre i socórrer-lo» (Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 187).

5. En aquest any dedicat a la pregària, necessitem fer nostra la pregària dels pobres i pregar juntament amb ells. És un desafiament que hem d'acollir i una acció pastoral que necessita ser alimentada. De fet, «la pitjor discriminació que pateixen els pobres és la falta d'atenció espiritual. La immensa majoria dels pobres té una especial obertura a la fe; necessiten Déu i no podem deixar d'oferir-los la seva amistat, la seva benedicció, la seva Paraula, la celebració dels sagraments i la proposta d'un camí de creixement i de maduració de la fe. L'opció preferencial pels pobres ha de traduir-se principalment en una atenció religiosa privilegiada i prioritària» (*ibid.*, 200).

Tot això requereix un cor humil que tingui el coratge d'esdevenir captaire; un cor disposat a reconèixer-se pobre i necessitat. En efecte, hi ha una correspondència entre pobresa, humilitat i confiança. El pobre veritable és l'humil, com afirmava el sant bisbe Agustí: «El pobre no té de què enorgullir-se; el ric ha de combatre l'orgull. Escolta'm, doncs: sigues un pobre veritable, sigues virtuós, sigues humil» (Sermó 14,3.4). L'humil no té

res per presumir i no pretén res, sap que no pot comptar amb ell mateix, però creu fermament que es pot apel·lar a l'amor misericordiós de Déu, davant del qual està com el fill pròdig que torna a casa penedit per a rebre l'abraçada del pare (cf. Lc 15,11-24). El pobre, no tenint lloc on recolzar-se, rep força de Déu i en ell posa tota la confiança. De fet, la humilitat genera la confiança que Déu mai no ens abandonarà ni ens deixarà sense resposta.

6. Als pobres que habiten en les nostres ciutats i que formen part de les nostres comunitats els dic: no perdeu aquesta certesa! Déu està atent a cadascun de vosaltres i és al costat vostre. No us oblidarà ni podria fer-ho mai. Tots hem tingut l'experiència d'una pregària que sembla quedar sense resposta. A vegades demanem ser alliberats d'una misèria que ens fa patir i que ens humilia, i sembla que Déu no escolta la nostra invocació. Però el silenci de Déu no és una distracció dels nostres sofriments; més aviat, custodia una paraula que demana ser escoltada amb confiança, abandonant-nos a ell i a la seva voluntat. És de nou el Siràcida qui ho testifica: «Déu no trigarà a fer-li justícia» (cf. Sir 21,5). De la pobresa, per tant, pot brollar el cant de l'esperança més genuïna. Recordem que «quan la vida interior es tanca en els nostres interessos, ja no hi ha espai per als altres, ja no hi entren els pobres, ja no s'hi escolta la veu de Déu, ja no s'hi gaudeix la dolça alegria del seu amor, ja no hi batega l'entusiasme per a fer el bé. [...] Aquesta no és la vida en l'Esperit que brolla del cor de Crist ressuscitat» (exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 2).

7. La Jornada Mundial dels Pobres ja ha esdevingut una cita per a tota la comunitat eclesial. És una oportunitat pastoral que no s'ha de subestimar, perquè provoca tots els creients a escoltar la pregària dels pobres, prenent consciència de la seva presència i necessitats. És una ocasió propícia per a dur a terme iniciatives que ajudin concretament els pobres, i també per a reconèixer i donar suport a molts voluntaris que es dediquen amb passió als més necessitats. Hem de donar les gràcies al Senyor per les persones que es posen a disposició per a escoltar i ajudar els més pobres. Són sacerdots, persones consagrades, laics i laiques que, amb el seu testimoni, donen veu a la resposta de Déu a la pregària dels qui se li adrecen. El silenci, per tant, es trenca cada vegada que un germà en necessitat és acollit i abraçat. Els pobres tenen encara molt per ensenyar perquè, en una cultura que ha posat la riquesa en primer lloc i que sovint sacrifica la dignitat de les persones damunt l'altar dels béns materials, ells remen a contracorrent posant de manifest que l'essencial en la vida és una altra cosa.

La pregària, per tant, troba la confirmació de la seva autenticitat en la caritat que es fa encontre i proximitat. Si la pregària no es tradueix en una actuació concreta és vana, de fet, «la fe sense les obres és morta» (Jm 2,26). Malgrat això, la caritat sense la pregària corre el risc de convertir-se

en filantropia que aviat s'acaba. «Sense la pregària diària viscuda amb fidelitat, la nostra activitat es buida, perd l'ànima profunda, es redueix a un simple activisme» (Benet XVI, Catequesi, 25 d'abril de 2012). Hem d'evitar aquesta temptació i estar sempre alerta amb la força i la perseverança que provenen de l'Esperit Sant, que és el donador de vida.

8. En aquest context és bonic recordar el testimoniatge que ens ha deixat la mare Teresa de Calcuta, una dona que va donar la vida pels pobres. La Santa repetia contínuament que la pregària era el lloc d'on treia la força i la fe per a la seva missió de servei als darrers. El 26 d'octubre de 1985, quan va parlar a l'Assemblea General de l'ONU, mostrant a tots el rosari que duia sempre a la mà, va dir: «Jo només soc una pobra monja que prega. Pregant, Jesús em posa en el cor el seu amor i jo surto a donar-lo a tots els pobres que trobo en el meu camí. Pregueu també vosaltres! Pregueu i us adonareu dels pobres que teniu al vostre costat. Potser al mateix replà de casa vostra. Potser fins i tot a la vostra llar hi ha algú que espera el vostre amor. Pregueu, i els ulls se us obriran, i el cor se us omplirà d'amor.»

I com no recordar aquí, a la ciutat de Roma, sant Benet Josep Labre (1747-1783), el cos del qual reposa i és venerat a l'església parroquial de Santa Maria ai Monti. Pelegrí de França a Roma, rebutjat en molts monestirs, va transcórrer els últims anys de vida pobre entre els pobres, romanent hores i hores en pregària davant el Santíssim Sagrament, amb el rosari, recitant el breviari, llegint el Nou Testament i la *Imitació de Crist*. Sense tenir ni una petita habitació on allotjar-se, acostumava a dormir en un racó de les ruïnes del Colosseu, com a “vagabund de Déu”, fent de la seva existència una pregària incessant que pujava cap a ell.

9. En camí vers l'Any Sant, exhorto a cadascú a fer-se pelegrí d'esperança, oferint signes concrets per a un futur millor. No ens oblidem de tenir cura dels «petits detalls de l'amor» (Exhort. ap. *Gaudete et exsultate*, 145): saber aturar-se, apropar-se, donar una mica d'atenció, un somriure, una carícia, una paraula de consol... Aquests gestos no s'improvisen; requereixen, més aviat, una fidelitat quotidiana, gairebé sempre amagada i silenciosa, però enfortida per la pregària. En aquest temps, en el qual el cant d'esperança sembla cedir el lloc a l'estrèpit de les armes, al crit de molts innocents ferits i al silenci de les víctimes innombrables de les guerres, adrecem a Déu la nostra invocació de pau.

Som pobres de pau; alcem les mans per acollir-la com un do preciós i, al mateix temps, comprometem-nos per restablir-la en el dia a dia.

10. Som cridats en qualsevol circumstància a ser amics dels pobres, seguint les petjades de Jesús, que va ser el primer a fer-se solidari amb els últims. Que ens sostingui en aquest camí la Santa Mare de Déu, Maria

Santíssima, que, apareixent-se a Banneux, ens va deixar un missatge que no hem d'oblidar: «Soc la Mare de Déu dels pobres.» A ella, a qui Déu ha mirat per la seva humil pobresa, obrant meravelles amb la seva obediència, confiem la nostra pregària, convençuts que pujarà cap al cel i serà escoltada.

*Roma, Sant Joan del Laterà,
13 de juny de 2024,
Memòria de sant Antoni de Pàdua,
patró dels pobres*

Franciscus

XXXIX Jornada Mundial de la Joventut

Missatge del Sant Pare Francesc

**Els qui esperen en el senyor caminen sense cansar-se
(cf. Is 40,31)**

24 de novembre de 2024

Benvolguts joves,

L'any passat vam començar a recórrer el camí de l'esperança vers el gran Jubileu reflexionant sobre l'expressió paulina «alegres en l'esperança» (cf. Rm 12,12). Precisament per a preparar-nos per al pelegrinatge jubilar del 2025, aquest any ens inspirem en el profeta Isaïes, que afirma: «Els qui esperen en el Senyor caminen sense cansar-se» (cf. Is 40,31). Aquesta expressió està treta de l'anomenat Llibre de la consolació (Is 40-55), en el qual s'anuncia la fi de l'exili d'Israel a Babilònia i l'inici d'una nova etapa d'esperança i de renovació per al poble de Déu, que pot tornar a la seva pàtria gràcies a un nou "camí" que, en la història, el Senyor obre per als seus fills (cf. Is 40,3).

També nosaltres avui vivim temps marcats per situacions dramàtiques que generen desesperació i impedeixen mirar el futur amb serenitat: la tragèdia de la guerra, les injustícies socials, les desigualtats, la fam, l'explosió de l'ésser humà i de la creació. Sovint els qui paguen el preu més alt sou vosaltres, els joves, que percebeu la incertesa del futur i no besllumeu possibilitats clares en els vostres somnis, corrent així el risc de viure sense esperança, presoners del fastigueig i de la tristesa, a vegades arrossegats per la il·lusió de la delinqüència i de les conductes destructives (cf. Butlla Spes

non confundit, 12). Per això, estimats joves, m'agradaria que, com li va passar a Israel a Babilònia, també a vosaltres arribi el missatge d'esperança: de la mateixa manera avui el Senyor obre davant vostre un camí i us convida a recórrer-lo amb goig i esperança.

1. La peregrinació de la vida i els seus reptes

Isaïes profetitza un “caminar sense cansar-se”. Reflexionem, doncs, en aquests dos aspectes: el caminar i el cansament.

La nostra vida és una peregrinació, un viatge que ens impulsa més enllà de nosaltres mateixos, un camí a la cerca de la felicitat; i la vida cristiana, en particular, és un pelegrinatge cap a Déu, la nostra salvació i plenitud de tot bé. Les metes, les conquestes i els èxits al llarg del camí, si es queden només en l'àmbit material, després d'un primer moment de satisfacció ens deixen encara assedegats, desitjosos d'un sentit més profund. Efectivament, no sadollen plenament la nostra ànima perquè vam ser creats per Aquell que és infinit i, per aquesta raó, habita en nosaltres el desig de la transcendència, la inquietud constant cap al compliment de les aspiracions més grans, envers “alguna cosa més gran”. Per tant, com us he dit moltes vegades, «veure la vida des del balcó», per a vosaltres, els joves, no pot ser suficient.

Això no obstant, és normal que, encara que hàgim iniciat els nostres recorreguts amb entusiasme, tard o d'hora comencem a sentir cansament. En alguns casos, el que provoca ansietat i cansament interior són les pressions socials que constrenyen a aconseguir certs estàndards d'èxit en l'afany d'un activisme buit que ens porta a omplir el dia amb milers de coses i, malgrat això, tenir la sensació de mai fer el suficient i mai no estar a l'altura. A aquest cansament s'hi uneix sovint el fastigueig. És aquell estat d'apatia i d'insatisfacció de qui no s'involucra en res, no decideix, no escull, mai no arrisca i s'estima més romandre dins la seva zona de confort, tancat en ell mateix, veient i jutjant el món rere una pantalla, sense “embrutar-se mai les mans” amb els problemes, amb els altres, amb la vida. Aquest tipus de cansament és com un ciment en el qual estan submergits els nostres peus, que acaba per endurir-se, es torna pesat, ens paralitza i ens impedeix caminar. Prefereixo el cansament de qui està en camí que no pas el fastigueig de qui roman aturat i sense desig de caminar!

La solució al cansament, paradoxalment, no és aturar-se a descansar. És més aviat posar-se en camí i tornar-se pelegrins d'esperança. Aquesta és la meua exhortació: camineu en l'esperança! L'esperança venç qualsevol cansament, qualsevol crisi i qualsevol ansietat, donant-nos una forta motivació per a continuar endavant, perquè aquesta esperança és un regal que rebem de Déu mateix. Ell curulla de sentit tot el nostre temps, ens il·lumina en el camí, ens indica la direcció i la meta de la nostra vida. L'apòstol sant

Pau va emprar la imatge de l'atleta a l'estadi que corre per a emportar-se el premi de la victòria (cf. 1Co 9,24). Aquells qui, d'entre vosaltres, hagin participat en una carrera —no com a espectadors, sinó com a protagonistes— saben bé la força interior que cal per aconseguir la meta. L'esperança és precisament una força nova, que Déu infon en nosaltres, que ens permet perseverar en el camí, que ens fa tenir una “mirada àmplia” que va més enllà de les dificultats del moment i ens adreça cap a una meta concreta: la comunió amb Déu i la plenitud de la vida eterna. Si hi ha un objectiu grandios, si la vida no va cap al no-res, si no es perd res de tot el que somio, projecto i realitzo, llavors val la pena continuar caminant i suant, suportant els obstacles i afrontant els cansaments, perquè la recompensa final és meravellosa!

2. Peregrins en el desert

En la peregrinació de la vida hi haurà reptes inevitables per afrontar. Antigament, en les peregrinacions més llargues, calia enfrontar-se als canvis de les estacions i el clima; travessar bonics prats i boscos frescos, però també muntanyes nevades i deserts àrids. De la mateixa manera, per al creient, la peregrinació de la vida i el camí cap a la meta llunyana continuen sent fatigosos, com ho va ser per al poble d'Israel el viatge pel desert cap a la Terra promesa.

Així passa amb vosaltres. Fins i tot per als qui han rebut el do de la fe, hi ha hagut moments feliços en els quals Déu ha estat present i l'han sentit proper, i altres moments en què han experimentat la soledat. Pot passar que a l'entusiasme inicial en l'estudi o en el treball, o davant l'impuls de seguir Crist —ja sigui en el matrimoni, en el sacerdoci o en la vida consagrada— segueixin moments de crisi, que fan que la vida sembli com una difícil travessia pel desert. Aquests temps de crisi, però, no són perduts o inútils, sinó que poden transformar-se en ocasions importants per a créixer. Són períodes de purificació de l'esperança. De fet, en aquestes crisis moltes falses “esperances”, que resulten massa petites per al nostre cor, s'esvaeixen; queden desemmascarades i, així, quedem nus davant nosaltres mateixos i davant les qüestions fonamentals de la vida, lluny de qualsevol miratge. I en aquell moment, cadascun de nosaltres pot preguntar-se: en quines esperances fonamento la meua vida? Són reals o són il·lusòries?

En aquells moments, el Senyor no ens abandona; es fa proper a nosaltres mostrant-nos la seva paternitat i ens dona sempre el pa que revifa les nostres forces i ens posa novament en camí. Recordem que al poble en el desert els va donar manà (cf. Ex 16) i al profeta Elies, cansat i desanimat, li va oferir dues vegades pa i aigua per tal que pogués caminar durant «quaranta dies i quaranta nits fins a la muntanya de Déu, l'Horeb» (1Re 19,8).

En aquests relats bíblics, la fe de l'Església hi ha vist prefigurats el do preciós de l'Eucaristia, veritable mannà i veritable viàtic, que Déu ens dona per a sostenir-nos en el nostre camí. Com deia el beat Carlos Acutis, l'Eucaristia és l'autopista cap al cel. Ell va ser un jove que va fer de l'Eucaristia la seva cita quotidiana més important. Així, íntimament units al Senyor, caminem sense cansar-nos perquè Ell camina amb nosaltres (cf. Mt 28,20). Us invito a redescobrir aquest gran do de l'Eucaristia.

En els inevitables moments de fatiga que acompanyen la nostra peregrinació per aquest món, aprenguem, doncs, a descansar com Jesús i en Jesús. Ell, que aconsella als deixebles que reposin en tornar de la seva missió (Mc 6,31), reconeix la vostra necessitat de descans físic, de temps d'esbarjo, per a gaudir de la companyia dels amics, per a fer esport i fins i tot per a dormir. Però hi ha un descans encara més profund, el descans de l'ànima, que molts cerquen i pocs aconsegueixen, i que només es troba en Crist. Sapigueu que qualsevol cansament interior pot trobar alleujament en el Senyor, que us diu: «Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (Mt 11,28). Quan el cansament del camí us aclapari, gireu-vos cap a Jesús, aprengueu a descansar en ell i a romandre en ell, perquè «els qui esperen en el Senyor caminen sense cansar-se» (cf. Is 40,31).

3. De turistes a pelegrins

Estimats joves, la invitació que us faig és a posar-vos en camí per a descobrir la vida rere les petjades de l'amor, a la recerca del rostre de Déu. Però us recomano això: no us poseu en camí com simples turistes, sinó com pelegrins. Que el vostre caminar no sigui simplement un passar pels llocs de la vida de manera superficial: sense captar la bellesa del que van trobant, sense descobrir el sentit dels camins recorreguts, capturant breus moments, experiències fugaces per a conservar-les en una *selfie*. El turista fa això. El pelegrí, en canvi, se submergeix de ple en els llocs que troba, els fa parlar, els converteix en part de la seva recerca de felicitat. El pelegrinatge jubilar, per tant, ha de ser signe del viatge interior que tots som cridats a fer, per arribar a la destinació final.

Amb aquesta disposició, preparem-nos tots per a l'Any Jubilar. Espero que per a molts de vosaltres sigui possible venir a Roma en pelegrinatge per a creuar les Portes santes. En qualsevol cas, per a tots també hi haurà la possibilitat de realitzar aquest pelegrinatge a les vostres Esglésies particulars, ocasió per a redescobrir els nombrosos santuaris locals que conserven la fe i la pietat del poble sant i fidel de Déu. I desitjo que aquest pelegrinatge jubilar es converteixi per a cadascun de nosaltres en un «encontre viu i personal amb el Senyor Jesús, “porta” de salvació» (Butlla *Spes non fundit*, 1). Us exhorto a viure'l amb tres actituds fonamentals: l'agraïment,

per tal que els vostres cors s'obrin a la lloança pels dons rebuts, sobretot pel do de la vida; la cerca, per tal que el camí expressi el desig constant de cercar el Senyor i no d'apagar la set del cor, i per últim, el penediment, que ens ajuda a mirar dins nostre, a reconèixer els passos i les decisions equivocades que a vegades prenem i, així, poder convertir-nos al Senyor i a la llum del seu Evangeli.

4. Pelegrins d'esperança per a la missió

Us deixo una imatge més suggestiva per al vostre itinerari. En arribar a la basílica de Sant Pere, a Roma, es travessa la plaça que està envoltada per la columnata dissenyada pel famós arquitecte i escultor Gian Lorenzo Bernini. La columnata, en el seu conjunt, té la forma d'una gran abraçada: són els dos braços oberts de l'Església, la nostra mare, que acull tots els seus fills. En aquest proper Any Sant de l'Esperança, us convido a tots a experimentar l'abraçada del Déu misericordiós, a experimentar el seu perdó, la remissió de totes les nostres "ofenses interiors", com era tradició en els jubileus bíblics. I així, acollits per Déu i renascuts en Ell, convertiu-vos també vosaltres en braços oberts per a molts dels vostres amics i coetanis que necessiten sentir, a través de la vostra acollida, l'amor de Déu Pare. Que cadascun de vosaltres regali «encara que sigui un somriure, un gest d'amistat, una mirada fraternal, una escolta sincera, un servei gratuït, sabent que, en l'Esperit de Jesús, això pot convertir-se en una llavor fecunda d'esperança» (ibid., 18), i es converteixi així en incansable missioner de l'alegria.

Quan caminem, alcem la vista, amb la mirada de la fe dirigida als sants que ens han precedit en el camí, que han arribat a la meta i ens donen el seu testimoniatge encoratjador: «He lliurat un bon combat, he acabat la cursa, he conservat la fe. I des d'ara tinc reservada la corona de la justícia que el darrer dia em donarà el Senyor, jutge just; i no tan sols a mi, sinó a tots els qui hauran esperat amb amor la seva manifestació» (2Tm 4,7-8). L'exemple dels sants i santes ens atrau i ens sosté.

Ànims! Us porto a tots dins el cor i confio el camí de cadascun de vosaltres a la Mare de Déu, per tal que, seguint el seu exemple, sapigueu esperar amb paciència i confiança el que espereu, romanent en camí com pelegrins d'esperança i d'amor.

*Roma, Sant Joan del Laterà,
29 d'agost de 2024,
memòria del martiri
de sant Joan Baptista.*

Franciscus

Urbi et Orbi

Missatge del Sant Pare Francesc per al Nadal 2024

Dimecres, 25 de desembre de 2024

Benvolguts germans i germanes, bon Nadal!

La nit passada es va renovar el misteri que no deixa de sorprendre'ns i de commoure'ns: la Verge Maria va infantar Jesús, el Fill de Déu, «el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora» (Lc 2,7). Així el van trobar els pastors de Betlem, plens d'alegria, mentre els àngels cantaven: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que ell estima» (cf. Lc 2,6-14). Pau als homes.

Sí, aquest fet, esdevingut fa més de dos mil anys, es renova per obra de l'Esperit Sant, el mateix Esperit d'amor i de vida que va fecundar el si de Maria i de la seva carn humana va formar Jesús. I així avui, en els tràfecs del nostre temps, realment s'encarna novament la Paraula eterna de salvació, que diu a cada home i a cada dona; que diu al món sencer —aquest és el missatge—: Jo t'estimo, jo et perdono, torna a mi, la porta del meu cor és oberta per a tu.

Germanes i germans, la porta del cor de Déu és sempre oberta, retornem a ell. Tornem al cor que ens estima i ens perdona. Deixem-nos perdonar per ell, deixem-nos reconciliar amb ell. Déu perdona sempre, Déu ho perdona tot. Deixem-nos perdonar per ell.

Aquest és el significat de la porta santa del Jubileu, que ahir a la nit vaig obrir aquí a Sant Pere: representa Jesús, Porta de salvació oberta a tots. Jesús és la Porta; és la Porta que el Pare misericordiós ha obert enmig del món, enmig de la història, per tal que tot puguem tornar a ell. Tots som com ovelles perdudes i necessitem un Pastor i una Porta per a retornar a la casa del Pare. Jesús és el Pastor, Jesús és la Porta.

Germanes i germans, no tingueu por. La Porta és oberta, la porta és oberta de bat a bat. No cal trucar a la porta. És oberta. Veniu, deixem-nos reconciliar amb Déu, i llavors ens reconciliarem amb nosaltres mateixos i podrem reconciliar-nos entre nosaltres, fins i tot amb els nostres enemics. La misericòrdia de Déu ho pot tot, desfà tots els nusos, abat tots els murs que divideixen, la misericòrdia de Déu dissipa l'odi i l'esperit de venjança. Veniu, Jesús és la Porta de la pau.

Sovint ens aturem al portal; no tenim el valor per a travessar-lo, perquè ens interpel·la. Entrar per la Porta requereix el sacrifici de fer un pas endavant, de deixar enrere renyines i divisions per a abandonar-nos en els

braços oberts de l'Infant que és Príncep de la pau. En aquest Nadal, inici de l'Any jubilar, convido totes les persones, tots els pobles i nacions a armar-se de valor per a travessar la Porta, per a fer-se peregrins d'esperança, per a silenciar les armes i superar les divisions.

Que callin les armes a la martiritzada Ucraïna. Que es tingui l'audàcia d'obrir la porta a les negociacions i als gestos de diàleg i d'encontre, per arribar a una pau justa i duradora.

Que callin les armes a l'Orient Mitjà. Amb els ulls fixats en el bressol de Betlem, adreço el meu pensament a les comunitats cristianes de Palestina i Israel, i en particular a la comunitat de Gaza, on la situació humanitària és gravíssima. Que s'aturi el foc, que s'alliberin els hostatges i s'ajudi la població extenuada per la fam i la guerra. Porto en el cor també la comunitat cristiana del Líban, sobretot del sud, i la de Síria, en aquest moment tan delicat. Que s'obrin les portes del diàleg i de la pau a tota la regió, ferida pel conflicte. I vull recordar aquí també el poble libi, i l'ànimo a cercar solucions que permetin la reconciliació nacional.

Que el naixement del Salvador porti un temps d'esperança a les famílies de milers d'infants que estan morint a causa de l'epidèmia de xarampió a la República Democràtica del Congo, així com a les poblacions de l'orient d'aquell país, a les de Burkina Faso, de Mali, de Níger i de Moçambic. La crisi humanitària que les colpeja està causada principalment per conflictes armats i per la plaga del terrorisme i s'agreuja pels efectes devastadors del canvi climàtic, que provoca la pèrdua de vides humanes i el desplaçament de milions de persones. Penso també en els poblacions dels països del Corn d'Àfrica per als qui imploro els dons de la pau, de la concòrdia i de la fraternitat. Que el Fill de l'Altíssim sostingui el compromís de la comunitat internacional per a afavorir l'accés de la població civil del Sudan a les ajudes humanitàries i posar en marxa noves negociacions amb el propòsit d'un alto el foc.

Que l'anunci del Nadal porti consol als habitants de Myanmar que, a causa dels continuats enfrontaments armats, pateixen grans sofriments i són obligats a fugir de casa seva.

Que l'Infant Jesús inspire les autoritats polítiques i totes les persones de bona voluntat del continent americà, amb la finalitat de trobar com més aviat millor solucions eficaces en la veritat i la justícia, per a promoure l'harmonia social, en particular penso en Haití, Veneçuela, Colòmbia i Nicaragua, i es treballi, especialment durant aquest Any jubilar, per a edificar el bé comú i redescobrir la dignitat de cada persona, superant les divisions polítiques.

Que el Jubileu sigui ocasió per a enderrocar tots els murs de separació: els ideològics, que moltes vegades marquen la vida política, i també

els materials, com la divisió que afecta des de fa ja cinquanta anys l'illa de Xipre i que ha malferit el teixit humà i social. Faig vots perquè es pugui aconseguir una solució compartida, una solució que posi fi a la divisió respectant plenament els drets i la dignitat de totes les comunitats xipriotes.

Jesús, el Verb etern de Déu fet home, és la Porta oberta de bat a bat; és la Porta oberta de bat a bat que som convidats a passar per a redescobrir el sentit de la nostra existència i la sacralitat de cada vida —cada vida és sagrada—, i per a recuperar els valors fonamentals de la família humana. Ell ens espera en aquell portal. Ens espera a cadascun de nosaltres, especialment els més fràgils. Espera els infants, tots els infants que sofreixen per la guerra i sofreixen per la fam. Espera els ancians —els nostres ancestres—, obligats sovint a viure en condicions de soledat i abandonament. Espera tots els qui han perdut la seva casa i fugen de la seva terra, intentant trobar un refugi segur. Espera tots els qui han perdut la feina o no en troben. Espera els presos que, malgrat tot, són fills de Déu, continuen sent fills de Déu. Espera tots els qui són perseguits per la seva fe, que són molts.

En aquest dia de festa, que no manqui la nostra gratitud envers qui s'esforça al màxim pel bé de manera silenciosa i fidel. Penso en els pares, els educadors i els mestres, que tenen la gran responsabilitat de formar les noves generacions; penso en el personal sanitari, en les forces de l'ordre, en tots els qui tiren endavant obres de caritat, especialment en els missioners escampats pel món, que porten llum i consol a moltes persones en dificultat. A tots ells volem dir-los: gràcies!

Germans i germanes, que el Jubileu sigui l'ocasió per a perdonar els deutes, especialment aquells que graven sobre els països més pobres. Cadascun de nosaltres és cridat a perdonar les ofenses rebudes, perquè el Fill de Déu, que va néixer en la freda foscor de la nit, perdona totes les nostres ofenses. Ell ha vingut a guarir-nos i a perdonar-nos. Peregrins d'esperança, anem al seu encontre. Obrim-li les portes del nostre cor. Obrim-li les portes del nostre cor, com ell ens ha obert de bat a bat la porta del seu.

A tots us desitjo un Nadal serè i sant.

Franciscus

